

ครั้งที่ ๔
 (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
 วันเสาร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่.....(.....)

ครั้งที่..... (.....) วัน.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ
รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันเสาร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี	
เรื่องด่วน	
๑. กรอบการเจรจาจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในภูมิภาคอาเซียน (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)	๑
๓. การปรับกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า (PRS) จากพิกัดศุลกากร ระบบฮาร์โมนไนซ์ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) ในเอกสารแนบ บี ของภาคผนวก ๓ ของความตกลงว่าด้วยการค้า สินค้าภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ สมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน	๑
๔. หนังสือสัญญาเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา รวม ๒ ฉบับ	๑
๑. หนังสือสัญญารายงานข้อสงวนภายใต้ทำความตกลง ว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) และแนวทางการเปิดเสรีรายการสงวนชั่วคราว ๓ สาขา ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน (AIA)	
๒. พิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และสาธารณรัฐเกาหลี	๒

ผู้อภิปราย

- นายธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล	๒, ๙๒
- นายภูมิ สาระผล	๖, ๑๕, ๙๔
- นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	๙, ๙๕
- นายสถาพร มณีรัตน์	๑๗
- นายเกียรติ สิทธิอมร	๒๐
- นายมณฑิเยร บุญตัน	๓๐
- นางอนุรักษ์ บุญศล	๓๔
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๔๐
- นายไทรรงค์ ตีธรรม	๕๐
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช	๕๑
- นายนพคุณ รัฐผไท	๕๕
- นายกษิต ภิรมย์	๕๗
- นายวิทยา อินาลา	๖๐, ๙๖, ๙๘
- นายสุนัย จุลพงศธร	๖๓
- นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	๖๔
- นายศุภชัย ใจสมุทร	๖๖
- นายกฤษ อาทิตย์แก้ว	๖๘
- นายกรณ์ จาติกวณิช	๗๑
- นายวิบูลย์ คูหิรัญ	๗๕
- นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์	๗๖
- รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์	๘๐
- นายชรินทร์ หาญสีบสาย	๘๓
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์	๘๖
- พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์	๘๙

	หน้า
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๙๘
ผลการลงมติ	
๑. กรอบการเจรจาจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑๐๐
ในภูมิภาคอาเซียน	
ผลการลงมติ	
๓. การปรับกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า (PSR) จากพิกัดศุลกากร	๑๐๑
ระบบฮาร์โมนไนซ์ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗)	
ในเอกสารแนบ ปี ของภาคผนวก ๓ ของความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าภายใต้กรอบ	
ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติ	
แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน	
ผลการลงมติ	
๔. หนังสือสัญญาเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา รวม ๒ ฉบับ	
(๑) หนังสือสัญญารายงานข้อสงวนภายใต้ความตกลง	๑๐๒
ว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) และแนวทางการเปิดเสรีรายการสงวนชั่วคราว	
๓ สาขา ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน (AIA)	
(๒) พิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า	๑๐๓
ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ	
ระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	
และสาธารณรัฐเกาหลี	

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันเสาร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๑.๒๗ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๕๒ คน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกอย่าเพิ่งไปไหนนะครับ ผมขออนุญาตเปิดประชุมต่อเลยครับ ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันเสาร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เนื่องจากมีสมาชิกมาลงชื่อครบถ้วนแล้วนะครับ ผมขออนุญาตเข้าสู่ระเบียบวาระเลยนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ กรอบการเจรจาจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ในภูมิภาคอาเซียน

แต่เนื่องจากในเรื่องด่วนที่ ๓ การปรับปรุงถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า (PRS)

จากพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนีฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐

(HS ๒๐๐๗) ในเอกสารแนบ บี ของภาคผนวก ๓ ของความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าภายใต้

กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกสมาคม

ประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน และ

เรื่องด่วนที่ ๔ หนังสือสัญญาเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา รวม ๒ ฉบับ

(๑) หนังสือสัญญารายงานข้อสงวนภายใต้ทำความตกลงว่าด้วยการลงทุน

อาเซียน (ACIA) และแนวทางการเปิดเสรีรายการสงวนชั่วคราว

๓ สาขา ภายใต้กรอบ

ความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน (AIA)

(๒) พิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐเกาหลี

เป็นเรื่องทำนองเดียวกัน เกี่ยวกับอาเซียนเหมือนกัน ผมขออนุญาตนำมาพิจารณาร่วมกันเลยนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ผมขออนุญาตดำเนินการตามนี้นะครับ ก็จะเรียนเชิญท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้แถลงตามลำดับครับ

เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังครับ

นายธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้นำเสนอ กรอบการเจรจาจัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบครับ

กระผมขออนุญาตเรียนถึงความเป็นมาว่าแนวคิดในการจัดตั้งกองทุนเพื่อที่จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในอาเซียนนั้น มีการนำเสนอกันแล้วก็มีการคิดกันขึ้นมาเป็นระยะเวลาหนึ่งนะครับ เพื่อที่จะจัดหาแหล่งเงินเข้ามาเพื่อใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศอาเซียน นอกจากนี้เพื่อที่จะให้เป็นกลไกในการที่จะใช้เงินออมในภูมิภาคของอาเซียนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้

ในที่สุดในการประชุมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๒ ณ เมืองพัทยา ประเทศไทย ก็ได้มีมติให้มีการจัดตั้งกองทุนนี้แล้วก็ได้มอบหมายให้ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียทำการศึกษารูปแบบการจัดตั้งที่เหมาะสม

ต่อมาในการประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาเซียน ครั้งที่ ๑๕ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย -----

ที่ประชุมก็ได้มีมติเห็นชอบในหลักการของโครงสร้างเทคนิคของกองทุนนี้ระครับ แล้วก็ได้กำหนดเงินลงทุนเริ่มต้นไว้เป็นจำนวน ๔๘๕.๒ ล้านดอลลาร์ ทานประธานครึบ สำนับกรอการเจรจันจะกำหนดไว้ว่ากองทุนนี้จะเป็นการร่วมลงทุนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งขณะนี้ประเทศที่จะลงทุนจะมีทั้งหมด ๙ ประเทศด้วยกันนะครึบ คือประเทศในกลุ่มอาเซียนทุกประเทศ ยกเว้นพม่า แล้วจะมีธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียหรือเอทีบี (ADB) จะเข้ามาร่วมลงทุนด้วยครึบ โดยประเทศในกลุ่มอาเซียนร่วมลงทุนนั้นเป็นเงิน ๓๓๕.๒ ล้านดอลลาร์ แล้วธนาคารเอทีบีเข้ามาร่วมลงทุนด้วยเป็นจำนวน ๑๕๐ ล้านดอลลาร์ รวมเป็นเงินลงทุนทั้งหมด ๔๘๕.๒ ล้านดอลลาร์ครึบ

โดยในเบื้องต้นนี้ ประเทศไทยได้แสดงท่าทีแสดงความสนใจจะร่วมลงทุนในกองทุนนี้ เป็นเงิน ๑๕ ล้านดอลลาร์ครึบ โดยจะเป็นการลงทุนจากงบประมาณของแต่ละประเทศ กองทุนนี้จะนำเงินเอาไปปล่อยให้กู้ยืมสำหรับโครงการต่าง ๆ ที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานนะครึบ โดยตามโครงสร้างที่มีการออกแบบไว้ กองทุนนี้จะจัดตั้งขึ้นมาให้เป็นนิติบุคคลในประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศใดก็ได้ โดยมีธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียเอทีบีนั้นจะทำหน้าที่เป็นผู้บริหารกองทุนครึบ แล้วธนาคารเอทีบีนั้นก็จะเป็นคนตัดสินใจ โดยใช้กระบวนการคณะกรรมการกองทุนว่าจะเอาเงินนั้นไปให้กู้แก่โครงการใดนะครึบ โดยการให้กู้ยืมนั้น กองทุนนี้จะใช้เงินร่วมการให้กู้ยืมกับทางเอทีบี ในสัดส่วน ๓๐ : ๗๐ ครึบ แต่อย่างไรก็ดีการให้กู้ยืมซึ่งคาดว่าจะมีการให้กู้ยืมได้ในจำนวนเงินประมาณ ๓๐๐ ล้านดอลลาร์ต่อปี ในช่วงระยะเริ่มต้นคือ ๔-๕ ปีแรกนั้น กองทุนนี้จะให้กู้เฉพาะแก่โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีรัฐบาลเป็นผู้ค้ำประกันเท่านั้นนะครึบ เพื่อที่จะให้การดำเนินการนั้นสามารถที่จะทำให้มีระดับความน่าเชื่อถือ หรือที่เรียกว่า เรตติ้ง (Rating) นั้นสูงพอเพียง ซึ่งในอนาคตเมื่อมีการออกพันธบัตรเพื่อที่จะกู้ยืมจากตลาดเพิ่มขึ้นเพื่อเอาไปใช้เพื่อการนี้แล้ว ก็จะมีความน่าเชื่อถือสูงเพียงพอที่ธนาคารกลางของแต่ละประเทศนั้นหากว่าสนใจก็จะสามารถที่จะเข้าไปซื้อพันธบัตรเหล่านี้นะครึบ แล้วก็สามารถที่จะนับพันธบัตรเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของเงินสำรองระหว่างประเทศได้ หลังจากนั้นแล้วเมื่อพันธบัตรช่วง ๔-๕ ปีแรกแล้วจึงจะพิจารณาจัดสรรเงินส่วนหนึ่งให้กับโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่ใช่โครงการของทางรัฐบาลครึบ

ในขั้นต่อไปนั้น กองทุนนี้ก็จะมีการเพิ่มขนาด อาจจะเป็นกรณีเพิ่มขนาดโดยการเพิ่มกองทุน แล้วก็อาจจะเป็นการเพิ่มขนาดโดยการออกตราสารการเงินต่าง ๆ

ทั้งตราสารการเงินแบบเป็นพันธบัตรธรรมดา แล้วก็ตราสารการเงินแบบเป็นกึ่งหนี้กึ่งทุน
ท่านประธานครับ กระทรวงการคลังในการปรึกษาหารือกับกระทรวงการคลัง
ของประเทศอื่น ๆ นั้นได้มีการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเรื่องเหล่านี้มา
โดยตลอดนะครับ โดยเมื่อวันพุธที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ ได้มีการจัดประชุมใหญ่โดยมี
ผู้เข้าร่วมประชุมจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคการศึกษา แล้วก็ภาคเอกชน อาทิเช่น จากธนาคาร
แห่งประเทศไทย กรมทางหลวง กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สภาหอการค้าไทย สถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น

ท่านประธานครับ กระผมขอเรียนว่าการจัดตั้งกองทุนเอไอเอฟ (AIF) หรือกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียนนี้ นะครับ นอกจากจะเป็นสัญลักษณ์สำคัญทางด้านความร่วมมือของไทยในเวทีอาเซียนแล้ว กองทุนนี้จะมีส่วนในการที่จะเน้นย้ำการเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของไทย นะครับ เพื่อที่จะรองรับการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ แล้วก็ช่วยยกระดับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ ให้ใกล้ชิดมากขึ้นอีกด้วย ดังนั้นไทยจึงควรจะเข้าร่วมลงทุนในกองทุนเอไอเอฟนี้ นะครับ ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว นะครับ แล้วก็เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐบาลจึงขอให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบในกรอบการเจรจา เพื่อจัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียนนี้ ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านภูมิ สาระผล เชิญครับ

นายภูมิ สาระผล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายภูมิ สาระผล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้มาชี้แจงและนำเสนอเรื่อง การปรับกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า (PRS) จากพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) ในเอกสารแนบ บี ของภาคผนวก ๓ ของความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เพื่อขอความเห็นชอบจากที่ประชุมรัฐสภา ก่อนที่จะเริ่มบังคับใช้ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยภายใต้ความตกลงด้านการค้าสินค้านี้ระหว่างอาเซียน-จีน ไทยได้ลงนามเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และมีผลบังคับใช้ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๘ อาเซียนและจีนได้ตกลงว่าด้วยถิ่นฐานกำเนิดสินค้า กำหนดให้สินค้าที่จะได้ใช้สิทธิประโยชน์จะต้องมีมูลค่าของวัตถุดิบที่ใช้ภายในภูมิภาคไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของราคาส่งออกเอฟโอบี (FOB) และกำหนดให้มีกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า สำหรับสินค้าบางรายการที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศไม่ถึงร้อยละ ๔๐ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าและกฎเฉพาะรายสินค้านี้ดังกล่าว อยู่บนพื้นฐานของพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕

ซึ่งองค์การศุลกากรโลกได้กำหนดให้เปลี่ยนไปใช้พิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนจีน ครั้งที่ ๙ ณ เมืองดานัง ประเทศเวียดนาม ตกลงร่วมกันที่จะรับรองการปรับกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า จากฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อผนวกเป็นส่วนหนึ่งของความตกลง

ต่อมาที่ประชุมคณะเจรจาการค้าเสรีอาเซียน-จีน ครั้งที่ ๒๓ ณ สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว จึงมีมติขอให้ประเทศจีนและสมาชิกอาเซียนดำเนินการปรับกฎ ถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้าที่จะต้องแก้ไขให้สอดคล้องกับระบบการกำหนดพิกัด ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยให้การแก้ไขดังกล่าวมีผลอย่างช้าที่สุดภายในเดือนมีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งไทย ก็ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ซึ่งการปรับเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์ดังกล่าว โดยทั่วไปไม่มีผลเปลี่ยนแปลงเกณฑ์แหล่งกำเนิดสินค้า ยกเว้นในกรณีของประเภทย่อยที่ ๓๐๐๖.๑๐ ผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม เอ็นเย็บแผล -----

และประเภทย่อย ๔๑๐๓.๙๐ หนึ่งดิบและหนึ่งฟอกอื่น ๆ ซึ่งจากเดิมจะต้องมีมูลค่าของ วัตถุประสงค์ในอาเซียนและจีนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ เปลี่ยนเป็นสามารถเลือกใช้เกณฑ์มูลค่า วัตถุประสงค์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ หรือใช้เกณฑ์เปลี่ยนพิกัดในระดับ ๔ หลักก็ได้ ซึ่งจะเป็นผลดี สำหรับสินค้าทั้ง ๒ ประเภทดังกล่าว ให้มีทางเลือกในการได้ถิ่นกำเนิดสินค้ามากขึ้น ซึ่งหากไทย ไม่ปรับเปลี่ยนกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้าให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากร ระบบฮาร์โมนไนซ์ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ จะทำให้สินค้านี้ดังกล่าวไม่มีเกณฑ์ถิ่นกำเนิด มารองรับ และไม่สามารถใช้สิทธิประโยชน์ได้ ทั้งนี้ การปรับเปลี่ยนพิกัดศุลกากรระบบ ฮาร์โมนไนซ์ดังกล่าว ไม่เกินขอบเขตของกฎหมายไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน และอยู่ภายใต้กรอบ กฎบัตรอาเซียน นอกจากนี้ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายเพิ่มเติมเป็นพิเศษ นอกจากการออกประกาศลดาษีของกระทรวงการคลังหรือกรมศุลกากรเพื่อปฏิบัติตาม พันธกรณี ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กระผมจึงขอเสนอให้รัฐสภาได้โปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบการปรับกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะ รายสินค้าจากพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามเอกสารแนบ บี ของภาคผนวก ๓ ที่ได้นำเสนอไปแล้วของความตกลงว่าด้วยการค้า สินค้าภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีนครับ

ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตเสนอเรื่องต่อไปเลยนะ ครับ ที่ท่านประธานได้อนุญาตไว้ครับ ขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกรัฐสภา ที่เคารพครับ เรื่องนี้ในฐานะที่กระทรวงพาณิชย์เป็นหน่วยงานประสานงานจัดตั้งประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน กระผม นายภูมิ สารผล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้นำเสนอ เรื่อง รายการข้อสงวนภายใต้ความตกลงว่าด้วย การลงทุนอาเซียน (ACIA) และแนวทางการเปิดเสรีรายการสงวนชั่วคราว ๓ สาขา ภายใต้ กรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน (AIA) ซึ่งรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบความ ตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียนเพื่อเปิดเสรีการลงทุนในอาเซียนแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยความตกลงกำหนดให้มีข้อสงวนได้ ต่อมาเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรี เห็นชอบรายการข้อสงวนและให้นำเสนอรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนประกาศ ร่วมกับอาเซียนอื่นต่อไปในช่วงการประชุมผู้นำอาเซียน ครั้งที่ ๑๙ ซึ่งจะมีขึ้น ณ ประเทศอินโดนีเซีย ทั้งนี้ รายงานข้อสงวนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน

และแนวทางการเปิดรายการสงวนชั่วคราว ๓ สาขา ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยเขต
การลงทุนอาเซียนเป็นเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบจัดทำโดยกระทรวงอุตสาหกรรม
กระผมจึงขออนุญาตให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้ชี้แจงในรายละเอียด
เพิ่มเติมก่อนครับ ขออนุญาตครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์วรรณรัตน์ ชาญนุกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม ขออนุญาตที่จะเรียนชี้แจงเพิ่มเติมต่อเนื่องจากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ เพื่อประกอบการพิจารณาให้ความเห็นชอบของท่านสมาชิกเกี่ยวกับ
๒ เรื่องด้วยกัน คือ

(๑) รายการข้อสงวนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA)
และแนวทางการเปิดเสรีรายการสงวนชั่วคราว ๓ สาขา ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วย
เขตการลงทุนอาเซียน (AIA) ดังต่อไปนี้ครับ

ก่อนอื่นท่านประธานที่เคารพครับ ผมใคร่ขออนุญาตทำความเข้าใจเล็กน้อย
เพื่อความเข้าใจของท่านสมาชิก ในการประชุมผู้นำอาเซียนหรืออาเซียนซัมมิท (ASEAN
Summit) ครั้งที่ ๘ เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ณ ประเทศกัมพูชา -----

ในการประชุมครั้งนั้นที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้กำหนดทิศทางการดำเนินงานเพื่อมุ่งไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรืออาเซียน อีโคโนมิก คอมมูนิตี (ASEAN Economic Community) เออีซี (AEC) ภายในปี ๒๕๕๘ ในการนี้ได้มีการจัดทำแผนงานในภาพรวมครอบคลุมการเปิดเสรีกิจการด้านเศรษฐกิจ ๕ ด้านด้วยกัน ได้แก่ ๑. เสรีด้านการค้าสินค้า ๒. เสรีด้านการบริการ ๓. เสรีด้านการลงทุน ๔. เสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมือ และ ๕. เสรีด้านการเงิน

สำหรับเสรีด้านการลงทุนนั้น เดิมที่ได้เริ่มต้น ที่ประชุมก็ได้มีความตกลงเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ๒ เรื่อง ๒ ฉบับด้วยกัน

ฉบับแรกเรียกว่า ความตกลงเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนระหว่างอาเซียน เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า อินเวสต์เมนต์ การ์รันตี อะกรีเมนต์ (Investment Guarantee Agreement) ย่อว่า ไอจีเอ (IGA) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ ซึ่งเนื้อหาสาระสำคัญของความตกลงเรื่องนี้เป็นความตกลงที่ให้ความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนอาเซียนว่าเมื่อเข้ามาลงทุนในประเทศแล้ว ๑. จะได้รับการดูแลที่เป็นธรรม ๒. ไม่ถูกรัฐบาลยึดกิจการไปเป็นของตนเอง หรือ ๓. จะได้รับค่าชดเชยถ้าหากถูกเวนคืน เป็นต้น

ข้อตกลงอันที่ ๒ เป็นความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียนหรือเฟรมเวิร์ค อะกรีเมนต์ ออน เดอะ อาเซียน อินเวสต์เมนต์ แอเรีย (Framework Agreement on the ASEAN Investment Area) ย่อว่า เอไอเอ (AIA) ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ เป็นต้นมา ซึ่งเป็นความตกลงเรื่องการเปิดเสรีระหว่างอาเซียนด้วยกัน โดยนักลงทุนอาเซียนจะได้รับสิทธิเท่าเทียมกันไม่ว่าคุณจะเป็นใคร ที่เราเรียกว่า โมสท์ เฟเวอเรด เนชั่น ทรีทเมนต์ (Most Favoured-Nation Treatment) ยกเว้นกิจการหรือมาตรการที่ระบุไว้ในข้อสงวน ซึ่งไทยก็มีกิจการที่สงวนไว้ และจะเปิดเสรีให้นักลงทุนอาเซียนลงทุนได้ในปี ๒๕๕๓ จำนวน ๓ รายการด้วยกัน คือ ๑. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ๒. การเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืช และ ๓. การทำป่าไม้จากป่าปลูก

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน หรืออาเซียน อีโคโนมิก มินิสเตอร์ส (ASEAN Economic Ministers) ก็ได้มีมติให้รวมความตกลงทั้ง ๒ เรื่องนี้ ประเด็นเรื่องส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน แล้วก็เรื่องความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน รวมเป็นฉบับเดียวกัน และเรียกชื่อใหม่ว่าอาเซียน คอมพริเฮนซีฟ อินเวสต์เมนต์ อะกรีเมนต์ (ASEAN Comprehensive Investment Agreement) ย่อว่า

เอซีไอเอ (ACIA) ซึ่งเรื่องนี้ก็ได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาไทยตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญไปเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๒ แล้วก็ได้มีการลงนามไปเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่หัวหิน ในการประชุมอาเซียนซัมมิท แล้วก็ให้แต่ละประเทศสมาชิกไปจัดทำรายการข้อสงวนที่จะไม่เปิดเสรีให้กับนักลงทุนอาเซียน หลักเกณฑ์ในการทำข้อสงวนของแต่ละประเทศนั้นเป็นไปตามความสมัครใจของแต่ละประเทศ แต่ละประเทศจะสงวนอะไรก็เป็นเรื่องของประเทศนั้น ๆ ไม่มีความจำเป็นต้องมีการเจรจาต่อรองระหว่างประเทศต่าง ๆ ในสมาชิกด้วยกัน แต่ละประเทศจะมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการลงทุนที่แตกต่างกันไปได้ แล้วก็ไม่ต้องเปิดเสรีหรือสงวนในสาขาเดียวกัน ซึ่งสำหรับประเทศไทยนั้นเราก็จัดทำรายการข้อสงวนไว้ทั้งสิ้น ๒๕ รายการ เป็น ๓๓ ประเภทกิจการ นอกจากนั้นแล้วเรายังมีมาตรการเพื่อเป็นเงื่อนไขอีก ๑๐ มาตรการ ดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ เกี่ยวกับเรื่องการพิมพ์หนังสือพิมพ์ การสกัดสมุนไพรรักษาโรคหรือหล่อพระพุทธรูปและการทำบาตร -----

๑๒

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

จกณอม ๖/๑

การทำนา ทำไร่ ทำสวน การเลี้ยงสัตว์ การทำป่าไม้และการแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ การประมง เฉพาะการจับสัตว์น้ำในน่านน้ำไทย และในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

๒. กิจการภายใต้ภาคการผลิตในบัญชี ๒ ของ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวน ๖ รายการย่อย ประกอบด้วย การผลิตเครื่องไม้แกะสลัก การผลิตผ้าไหม การผลิตเส้นไหมไทย การทอผ้าไหมไทยหรือการพิมพ์ลวดลายผ้าไหมไทย การผลิตเครื่องดนตรีไทย การผลิตเครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือเครื่องเงิน การผลิตถ้วยชามหรือเครื่องปั้นดินเผาที่เป็นศิลปวัฒนธรรมไทย การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สอย

๓. กิจการในภาคการผลิตในบัญชี ๓ ของ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จำนวน ๓ รายการย่อย ประกอบด้วย การสีข้าว การผลิตไม้อัด แผ่นไม้วีเนียร์ (Veneer) ชิปบอร์ด (Chipboard) หรือฮาร์ดบอร์ด (Hardboard) การผลิตปูนขาว

๔. การผลิตน้ำตาลจากอ้อย

๕. กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากยาสูบ

๖. กิจการผลิตไฟ

๗. การผลิตสุราและเอทิลแอลกอฮอล์

๘. กิจการในภาคเกษตรในบัญชี ๒ แนบท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวน ๒ รายการ และกิจการบริการที่เกี่ยวข้องกับ ๒ รายการ ประกอบด้วย การเลี้ยงไหม การบริการที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงไหม การทำนาเกลือ รวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์ รวมทั้งการบริการที่เกี่ยวข้องกับการทำนาเกลือ รวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์

๙. กิจการเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืช

๑๐. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๑๑. การทำป่าไม้จากป่าปลูก

๑๒. กิจการในภาคเหมืองแร่ จำนวน ๒ รายการ ประกอบด้วย การทำเหมือง รวมทั้งการระเบิดหรือย่อยหิน การทำเกลือหิน

๑๓. กิจการบริการที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตและรายการในบัญชี ๑ จำนวน ๔ รายการ ประกอบด้วย การบริการที่เกี่ยวข้องกับการทำนา ทำไร่ ทำสวน และการเลี้ยงสัตว์ การบริการที่เกี่ยวข้องกับการทำป่าไม้และการแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ

๑๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

จกนอม ๖/๒

การบริการที่เกี่ยวข้องกับการประมง เฉพาะการจับสัตว์น้ำในน่านน้ำไทยและในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย การบริการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตทุกประเภท

๑๔. กิจการบริการที่เกี่ยวข้องกับกิจการเหมืองแร่

๑๕. กิจการบริการที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร การประมง และการป่าไม้ที่ไม่ได้อยู่ในบัญชี ๑ จำนวน ๓ รายการ ประกอบด้วย การบริการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรทุกประเภทยกเว้น การบริการที่เกี่ยวข้องกับการทำนา ทำไร่ ทำสวน และการเลี้ยงสัตว์ การบริการที่เกี่ยวข้องกับการทำป่าไม้ทุกประเภท ยกเว้น การบริการที่เกี่ยวข้องกับการทำป่าไม้และการแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ และการบริการที่เกี่ยวข้องกับการประมงทุกประเภท ยกเว้นการบริการที่เกี่ยวข้องกับการประมงเฉพาะการจับสัตว์น้ำในน่านน้ำไทยและในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย แล้วก็มี ๑๐ มาตรการที่เป็นเงื่อนไข

๑. เงื่อนไขแรก คือการขอใบรับรองหรือใบอนุญาตการประกอบธุรกิจจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

๒. การกำหนดทุนขั้นต่ำในการประกอบธุรกิจ

๓. การห้ามต่างชาติถือครองที่ดิน

๔. การห้ามต่างชาติถือครองที่พักอาศัย ยกเว้น อาคารชุด

๕. รัฐสามารถออกมาตรการเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับเอสเอ็มอี (SME) ได้

๖. รัฐสามารถออกมาตรการเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจหรือกิจการของรัฐได้

๗. รัฐสามารถออกมาตรการเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์ได้

๘. รัฐสามารถออกมาตรการเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินตราได้

๙. รัฐสามารถห้ามต่างชาติประกอบอาชีพที่สงวนไว้เฉพาะคนไทยและ

๑๐. นักลงทุนต่างชาติต้องทำตามเงื่อนไขอื่น ๆ ที่กำหนดเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางการพัฒนาประเทศ

ท่านประธานครับ ประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะขอเรียนชี้แจง ก็คือแนวทางการเปิดเสรีและการสงวนชั่วคราว ๓ สาขา -----

คำว่า เปิดเสรีการลงทุน ไม่ได้หมายความว่า เป็นการอนุญาตให้นักลงทุนอาเซียนสามารถเข้ามาลงทุนทำกิจการในประเทศได้โดยเสรีโดยสิ้นเชิง แต่หมายความถึงเป็นการเปิดเสรีแบบมีเงื่อนไข แต่เป็นการเปิดเสรีที่สามารถผ่อนผันผ่อนปรนเงื่อนไขในการลงทุนให้เข้มงวดน้อยลงได้ ยกตัวอย่างเช่น เดิมกฎหมายบอกว่านักลงทุนต่างชาติจะลงทุนในประเทศไทยได้ ต้องถือหุ้นไม่เกินร้อยละ ๔๙ ก็ผ่อนปรนเป็นร้อยละ ๕๑ อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งรายการสงวนชั่วคราวภายใต้กรอบความตกลงเอเอ (AA) เดิมซึ่งเป็นข้อผูกพันมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ นั้น ระบุว่าจะต้องนำมาเปิดเสรีภายในปี ๒๕๕๓ มี ๓ เรื่องด้วยกัน ได้แก่

๑. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เห็นควรให้เปิดเสรี โดยอนุญาตให้นักลงทุนอาเซียนเข้ามาถือหุ้นได้ร้อยละ ๕๑ เฉพาะในการเพาะเลี้ยงปลาหูน้ำในกระชังน้ำลึก และกุ้งมังกร ๖ สายพันธุ์ท้องถิ่นของไทย ตามที่กรมประมงกำหนด และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดด้วย

๒. การเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืช เห็นควรให้เปิดเสรี โดยอนุญาตให้นักลงทุนอาเซียนเข้ามาถือหุ้นได้ร้อยละ ๕๑ เฉพาะเมล็ดพันธุ์หัวหอมใหญ่ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดด้วย

สำหรับการทำป่าไม้จากป่าปลูกนั้น ทางกระทรวงอุตสาหกรรมได้ขอความเห็นจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมป่าไม้ ก็ได้รับคำตอบว่า ขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของกรมป่าไม้อยู่ขณะนี้ เพราะฉะนั้นก็เท่ากับว่าเราก็ขอสงวน ขอเปิดเสรีเพียง ๒ รายการ คือรายการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเฉพาะการเลี้ยงปลาหูน้ำในกระชังน้ำลึกและกุ้งมังกร ๖ สายพันธุ์ของท้องถิ่นไทย กับเปิดเสรีเรื่องการเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืชเท่านั้นครับ

สำหรับข้อดีข้อเสียของการเปิดเสรีของไทยคืออะไร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในปัจจุบันไทยยังไม่สามารถที่จะเลี้ยงปลาหูน้ำในกระชังน้ำลึกได้นะครับ ๒. กุ้งมังกร ๖ สายพันธุ์ท้องถิ่นกำหนดให้เราเปิดเสรี ก็เป็นการเปิดเสรีตามแนวทางดังกล่าว จะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการไทยในปัจจุบัน และถ้าหากนักลงทุนอาเซียนเข้ามาลงทุนในไทยได้ก่อให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยในอนาคตได้อีกด้วย

สำหรับการเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืชนั้น ปัจจุบันไทยยังไม่สามารถที่จะเพาะเมล็ดพันธุ์หัวหอมหัวใหญ่ได้ หากนักลงทุนอาเซียนที่มีเทคโนโลยีสูงเข้ามาลงทุน

๑๕

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๗/๒

เพาะเมล็ดพันธุ์หัวหอมใหญ่ได้ นอกจากจะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการไทยแล้ว
ยังจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยในการลดการนำเข้าเมล็ดพันธุ์อีกด้วย

เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงใคร่ขอเสนอให้ที่ประชุมแห่งนี้
พิจารณาให้ความเห็นชอบรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียนทั้ง
๒๕ รายการ และแนวทางการเปิดเสรีในการสงวนชั่วคราว ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วย
เขตการลงทุนอาเซียน ๒ สาขา ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้ท่านนายกรัฐมนตรีสามารถ
ยื่นรายการข้อสงวนต่ออาเซียนและเปิดเสรีในการสงวนชั่วคราวได้ในช่วงการประชุมอาเซียน
ซัมมิทที่จะมีขึ้นในวันที่ ๑๗ วันที่ ๑๘ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่เมืองบาหลี ประเทศ
อินโดนีเซียครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ
ครบแล้วไม่ใช่หรือครับ

นายภูมิ สาระผล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : เรื่องที่ ๓
อีกเรื่องหนึ่งครับ ขออนุญาตเสนอให้ครบตามที่ท่านประธานได้กรุณาแจ้งไว้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายภูมิ สาระผล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายภูมิ สาระผล รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ -----

ขอเรียนชี้แจงท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ เพื่อได้พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่อง พิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งไทยจะเข้าร่วมลงนามพิธีสารดังกล่าวร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นและสาธารณรัฐเกาหลี ในช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๙ ณ เมืองบาห์ลี ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ทั้งนี้ ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าอาเซียนสาธารณรัฐเกาหลี หรือ เอเคเอฟทีเอ (AKFTA) เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ หลังจากที่สาธารณรัฐเกาหลีและประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นได้ลงนามไปแล้ว เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ ซึ่งความตกลงนี้กำหนดให้อาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลีทยอยลดภาษีนำเข้าสินค้าระหว่างกันจำนวนมากกว่าร้อยละ ๙๐ ของรายการสินค้าและมูลค่าการนำเข้าให้เป็นศูนย์ และอนุญาตให้ประเทศภาคีสามารถจัดทำรายการสินค้าอ่อนไหวที่จะมีการลดภาษีในรูปแบบที่ยืดหยุ่นกว่าสินค้าทั่วไป ต่อมาอาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลีเห็นชอบให้จัดทำพิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลีขึ้น โดยกำหนดวิธีการโอนย้ายสินค้าจากสินค้าอ่อนไหวมาเป็นสินค้าลดภาษีปกติ ซึ่งเป็นการเร่งลดภาษีโดยสมัครใจ พิธีสารจะครอบคลุมทั้งการดำเนินการด้วยลดภาษีแบบภาคีฝ่ายเดียว การดำเนินการแบบภาคีสองฝ่ายหรือมากกว่าสองฝ่าย และการดำเนินการแบบภาคีทุกฝ่าย รวมทั้งรายละเอียดเรื่องกระบวนการ วิธีการ ในการดำเนินการเมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงทั้งภาคผนวกและเอกสารแนบต่าง ๆ ตลอดจนการแจ้งและการมีผลใช้บังคับของการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ พิธีสารจะเป็นประโยชน์ในแง่ของการเปิดเสรีที่เร็วขึ้น โดยไม่มีผลกระทบในทางลบแก่ประเทศภาคีอื่น ๆ และประเทศภาคีอื่น ๆ ไม่ต้องแก้ไขพันธกรณีที่ตนได้ตกลงไว้ เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ กระผมจึงขอเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาให้ความเห็นชอบการลงนามพิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งจะมีการลงนามในช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๙ ณ เมืองบาห์ลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงเรื่องด่วนทั้ง ๓ เรื่องนะครับ เรื่องด่วนที่ ๑ เรื่องด่วนที่ ๓ และเรื่องด่วนที่ ๔ ครบถ้วนครับ ท่านสมาชิกที่จะอภิปรายเชิญครับ เชิญท่านสถาพร มณีรัตน์ และท่านเกียรติ สิทธิอมร และท่าน ส.ว. มณฑิเยร บุญตัน ๓ ท่านนะครับ

๑๗

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ภัทราวรินทร์ ๘/๒

นายสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สถาพร มณีรัตน์ พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน ในนามสมาชิกรัฐสภา กระผมเองที่เฝ้ามองและต้องการเห็นความเปลี่ยนแปลงในประเทศของกลุ่มอาเซียนทั้งหมด เนื่องจากว่ากระผมเองนั้นมีประสบการณ์ตรงที่อยู่กับพี่น้องเกษตรกร ที่อยู่กับพี่น้องชาวไร่ ชาวนา ซึ่งข้อห่วงใยของกระผมนั้นก็คือเรื่องของผลกระทบกับกลุ่มพี่น้องเกษตรกรของ กระผมเหล่านั้น แนนอนที่สุดครับ การจัดตั้งกองทุนนั้นกระผมยินดีที่จะสนับสนุนรัฐบาล ให้ดำเนินการไปเจรจาเปิดกรอบในการจะค้าขายเสรีต่าง ๆ แต่ข้อห่วงใยของกระผมก็คือว่า การเข้าไปเปิดเสรีทางการค้าไม่ว่าทั้งจีน ทั้งอาเซียนด้วยกัน ท่านได้เพิ่มพัฒนาศักยภาพ ในการตั้งงบประมาณที่จะเพิ่มศักยภาพของพี่น้องประชาชนที่จะมีผลกระทบหรือยัง เราเองต้องยอมรับว่า -----

การเปิดกองทุนต่าง ๆ นั้นจะเป็นประโยชน์ ผมสนับสนุนมากครับ กองทุนเรื่องของการที่จะพัฒนาสาธารณูปโภค เพราะว่าล่าสุดถนนสายอาร์ ๓ (R3) ของภาคเหนือผ่านไปยังเวียดนาม ผ่านไปยังคุนหมิง ผ่านไปยังจีน ได้ก่อเกิดประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนอย่างมหาศาลของพี่น้องชาวเหนือ โดยเฉพาะเรื่องของการขนส่ง แล้วก็เห็นการเปิดกรอบพื้นฐานของกองทุนนี้จะเร่งรัดในการพัฒนาภาคขนส่งก็คือ ภาคถนน ภาคความเร็วสูง ภาคการขนถ่ายสินค้า นี่ยิ่งต้องเร่งรัดให้มีเป็นรูปธรรมโดยด่วน เพราะอะไรครับ เมื่อมีระบบขนส่งที่เชื่อมโยงระหว่างอาเซียนด้วยกันแล้ว สินค้าเกษตรซึ่งปัญหาอุปสรรคก็คือระบบขนส่งนี้แหละครับ จะได้เข้าสู่ประเทศต่าง ๆ ได้สะดวกง่ายขึ้น ผมเห็นพี่น้องผมเป็นกองทัพมดครับ ใช้รถปิกอัพ ขนลำไยสด ๆ นี่นะครับ ไปขายที่เวียดนามครับ ปรากฏว่าไม่ต้องมีรถห้องเย็นขนาดใหญ่เลยครับ เอารถปิกอัพธรรมดาใส่ น้ำแข็งแล้วก็เอาใบลำไยกลบ แล้วก็เอาผ้าห่มกลบ แล้วก็เอาลำไยสด ๆ ใส่ แล้วก็เอาใบลำไยห่ม ปรากฏว่า ๕-๖ ชั่วโมงก็ถึงเวียดนามแล้วครับ พอถึงเสร็จก็ขนสินค้าพวกปลาพวกอะไรจากประเทศเวียดนามมาขายต่ออีกครับ ทำให้เกิดผู้ประกอบการรายย่อยหรือที่เรียกว่ากองทัพมดจำนวนมหาศาล เพราะฉะนั้นถ้ากองทุนนี้ได้จัดตั้งเรียบร้อย กลุ่มอาเซียนได้ขยายไปในส่วนต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว ผมเชื่อมั่นว่ากองทุนนี้จะ เป็นประโยชน์กับประเทศ แต่ข้อสังเกตผมก็คือว่าการเปิดเสรีด้านการเกษตร ไม่ว่าจะด้านประมง ด้านป่านไม้ ด้านพันธุ์พืช มันจะทำให้มีผลกระทบกับพี่น้องประชาชนที่ผู้ประกอบการหรือเปล่า ตรงนี้ผมเป็นข้อสังเกตให้ทางรัฐบาลช่วยรับข้อสังเกตนี้ไปศึกษาและมารายงานต่อรัฐสภาด้วย

ส่วนที่ ๓ ที่เห็นด้วยอย่างยิ่งก็คือ เรื่องของการจัดตั้งกองทุนพัฒนาพลังงานในระบอบอาเซียนนี้ละครับ โดยเฉพาะอาเซียนผลิตสายส่งแรงสูงที่จะขยายไปในประเทศต่าง ๆ เพื่อเป็นการเชื่อมโยงและนำเอาระบบพลังงานของประเทศของอาเซียนทั้งหมด มีความมั่นคง ตรงนี้ต้องเร่งรัดครับ เพราะวันนี้เราต้องยอมรับว่าพลังงานไฟฟ้าซึ่งเป็นหัวใจของการพัฒนาระบบอุตสาหกรรมและเป็นหัวใจของความร่วมมือระหว่างอาเซียน วันนี้กรอบยังไม่ไปถึงไหนครับ อาเซียนผลิตยังไม่มี การเจรจา ไฟฟ้าของประเทศอินโดนีเซีย ไฟฟ้าของประเทศลาว ไฟฟ้าของประเทศเขมร ประเทศเวียดนาม และไฟฟ้าของประเทศไทย ประเทศมาเลเซียมันสามารถโดยยุทธศาสตร์ สามารถเชื่อมโยงระบบส่งได้ทั่วถึงกันหมด วันนี้ผมก็อยากจะทำให้รัฐบาลให้มีการกำหนดกรอบความร่วมมือระหว่างกองทุน เพื่อที่จะให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว โดยเฉพาะขนส่งความเร็วสูงและเรื่องของอาเซียนผลิต แต่สิ่งที่เป็นห่วงที่สุด

ที่เกรงว่าจะเป็นผลกระทบก็คือเรื่องของเกษตร ท่านประธานครับ เราเองนั้นต้อง
หวงห้ามอาชีพที่ควรสงวนหวงห้ามให้กับลูกกับหลานเราในอนาคต แต่ถ้าเราเปิดเสรีซึ่งโดย
ไม่มีกฎระเบียบอะไรมารองรับ ผมเกรงว่าลูกหลานเราในอนาคตจะมีผลกระทบ โดยเฉพาะ
พืชจีเอ็มโอ (GMO) หรือพืชตัดต่อสายพันธุ์ วันนี้ปรากฏว่ามีการลักลอบตัดต่อสายพันธุ์ไม่ว่า
พันธุ์ข้าวเหนียวก็เอากลิ่นหอมอะไรก็ไม่รู้ครับไปใส่ พันธุ์ข้าวเจ้า พันธุ์หอมมะลิ เพราะฉะนั้น
กลุ่มพวกนี้มันจะกลายเป็นว่าเข้ามารวมหัวกันแล้วตัดต่อสายพันธุ์พืชทำให้มีผลกระทบกับ
กลุ่มเกษตรกรของเรา และสายพืชหลักซึ่งเป็นของประเทศเราที่หวงนักหวงหนานี้เกรงว่าจะมี
ผลกระทบ ผมสังเกตกรณีผักป่าของเราบางชนิด เช่น ผักหวานป่า ปรากฏว่ามีการรับซื้อ
ส่งไปยังประเทศจีนไม่อื่นครับ พันธุ์ผักหวานป่าเรานี้ะครับ -----

เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ละครับขอให้รัฐบาล เวลากรอบการเจรจาช่วยตั้งข้อสังเกตในเรื่องของพันธู์พีซีเอ็มโอ ในเรื่องของการที่จะเอารัดเอาเปรียบ และในเรื่องของการเพิ่มศักยภาพของพี่น้องประชาชนที่ประกอบสัมมาอาชีพเหล่านี้ให้ชัดเจนว่า เมื่อเปิดเสรีทางการค้า เมื่อมีการตั้งกองทุนพื้นฐาน เมื่อมีการจัดสิ่งสงวนหวงห้ามแล้วนี้ เราจะได้ประโยชน์อะไร เสียประโยชน์อะไร ตรงนี้เราต้องเตรียมความพร้อมครับ มิฉะนั้นเรามีกองทุนแล้วเราก็ไม่สามารถที่จะใช้ประโยชน์กองทุนอย่างเต็มที่ แล้วเขาเองนั้นยังจะต้องกลับมาเอาประโยชน์จากกองทุนนี้กลับไปประเทศของเขา เราจะเสียเปรียบเขาครับ เพราะฉะนั้นผมยินดีสนับสนุนในการที่รัฐบาลไปจัดตั้งกองทุนร่วมมือระหว่างอาเซียน แต่ก็เป็นห่วงใยเป็นข้อสังเกตที่จะมีผลกระทบกับวิถีชีวิต กับอาชีพอันพึงสงวนหวงห้ามไว้ให้ลูกหลานเราในอนาคต ผมยินดีสนับสนุนและขอให้ทางรัฐบาลเอาข้อสังเกตผมเข้าไปใส่ในกรอบการเจรจาด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก ชีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านเกียรติ สิทธิอมร ครับ

นายเกียรติ สิทธิอมร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม เกียรติ สิทธิอมร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ วันนี้ทางรัฐบาลได้เสนอกรอบการเจรจาตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งนะครับ เพราะว่ามีผลการศึกษามากมายหลายการศึกษานะครับว่าการที่จะทำให้กลุ่มประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศ มีความเชื่อมโยงกันจะต้องใช้เงินมากมายทีเดียวในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หรือที่เราเรียกว่า คอนเนคทีวิตี (Connectivity) โครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้จากการศึกษาของทางธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียก็บอกไว้ว่าต้องใช้เงินถึง ๔๕,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ถ้าเป็นกรอบที่ใหญ่ขึ้นไปกว่านั้นคือ อาเซียน +๓ หรือในกลุ่มของประเทศเอเชียตะวันออก อาจจะต้องใช้เงินถึงเป็นล้านล้านเหรียญสหรัฐ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลในกลุ่มประเทศอาเซียนจะรวมตัวกันในการจัดตั้งเครื่องมือในการที่จะมีการระดมทุนมาได้ใน การนำไปพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีความจำเป็นและยังขาดอยู่ เป็นสิ่งที่ถูกต้องและน่าสนับสนุนอย่างยิ่งนะครับ ที่ท่านได้นำเสนอเป็นกรอบการเจรจา เพราะฉะนั้นก็ต้องบอกว่าข้อตกลงยังไม่ยุติ เป็นแนวกรอบที่จะนำไปใช้ในการเจรจา

๒๑

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ฉบับชญา ๑๐/๒

เรื่องนี้จริง ๆ แล้วมันก็ริเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ ในรัฐบาลชุดที่แล้วที่พญา ก็เป็น
สิ่งที่ดีครับ ผมก็คุ้นเคยกับเรื่องนี้ แต่พอมาดูในรายละเอียดก็มีหลายประเด็น ผมอยาก
จะฝากทางรัฐบาลไว้เวลาท่านไปเจรจา ซึ่งผมคิดว่าจริง ๆ แล้วถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังจะกรุณามานั่งฟังด้วยก็จะเป็นประโยชน์นะครับ เพราะว่าหลายประเด็น
เกี่ยวข้องกับท่านโดยตรง ทีนี้เมื่อกี้ท่านเองก็ได้ระบุแล้วผมก็ไม่ค่อยสบายใจเวลาท่านพูด
ท่านบอกว่าธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียหรือเอดีบีจะเป็นคนตัดสินใจว่าจะปล่อยเงินกู้กับ
โครงการใดบ้าง ตรงนี้ในแง่กรอบความคิดผมเป็นห่วงมากนะครับว่าเราเป็นคนลงขัน
ประเทศต่าง ๆ ๑๐ ประเทศ เป็นคนลงขันเอาเงินไปใส่ไว้ในกองทุน แต่ทำไมธนาคารเพื่อการพัฒนา
เอเชียเป็นคนตัดสินใจว่าจะเอาเงินไปปล่อยให้ใคร ทั้ง ๆ ที่สัดส่วนของการลงทุนของเขา
ไม่ถึงก็เปอร์เซ็นต์นะครับ ๒๐-๓๐ เปอร์เซ็นต์ กรอบอย่างนี้ เผอญาคำพูดที่ท่านรัฐมนตรีพูด
มันไม่ได้อยู่ในเอกสาร แต่ถ้ามันเป็นอย่างที่ท่านรัฐมนตรีพูดจริง ๆ ผมคิดว่าไปไม่ได้ครับ
เราเป็นเจ้าของเงินครับ เอดีบีหรือธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียเป็นคนที่มาช่วยในการดูแล
บริหารกองทุนเหล่านั้นในบางประเด็นเท่านั้นนะครับ แล้วก็ในเอกสารของท่านในหน้า ๒

ระบุไว้ว่าจะรับว่าสัดส่วนของเงินที่จะมีการไปลงทุนในจำนวนเงินทั้งสิ้นที่ประเทศสมาชิก ลงทุน ๓๓๕.๒ ล้านเหรียญสหรัฐ ประเทศไทยลงทุนเพียง ๑๕ ล้านเหรียญสหรัฐ ในขณะที่ ประเทศอย่างมาเลเซียลงทุน ๑๕๐ ล้านเหรียญสหรัฐ อินโดนีเซียลงทุน ๑๒๐ ล้านเหรียญสหรัฐ อันนี้ผมไม่เข้าใจแนวคิดครับ ไม่เข้าใจแนวคิดที่จริง ๆ แล้ว ๑๐ ประเทศในเรื่องของการ รวมตัวกัน สิทธิในการดำเนินการในทุกเรื่องครับก็ ๑ ประเทศ ๑ เสียงมาโดยตลอด แน่นนอนครับ ในแง่ของกองทุนนั้นถ้ามันเป็นกองทุนที่มีขนาดใหญ่ในหลายกรณี เช่น กองทุนของ ไอเอ็มเอฟ (IMF) ถ้าเป็นอย่างนั้นก็จะมีเรื่องของความสามารถของแต่ละประเทศในการที่จะ มีเงินเพียงพอหรือไม่ในการที่จะไปลงทุนในกองทุนเหล่านั้น แล้วแน่นอนที่สุดสิทธิในการที่จะ ออกเสียงแสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจนั้นก็ขึ้นอยู่กับสัดส่วนของเงินลงทุน ที่นี้ประเทศไทยกำลังบอกว่ากองทุนแค่ ๔๐๐-๕๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ เรากำลังจะไม่มี ปัญหาในการที่จะไปใส่เม็ดเงินในสัดส่วนเท่า ๆ กันกับทุกประเทศอย่างนั้นหรือเปล่า ๓๐๐ ๔๐๐ ๕๐๐ ๑๐ ประเทศ ๕๐ ล้านเหรียญสหรัฐนะครับ สำหรับประเทศไทยไม่ใช่ เรื่องใหญ่ นั่นคือประเด็นที่ผมรู้สึกเป็นห่วงว่ามันเกิดอะไรขึ้นในแง่ของแนวความคิดในการ ที่จะไปดำเนินการในเรื่องนี้

พอมานในหน้า ๓ ท่านก็พูดถึงเรื่องโครงสร้างการกำกับดูแล ในแง่โครงสร้าง การกำกับดูแล ท่านไม่ได้ให้รายละเอียดไว้เลยครับว่าจะมีสิทธิในการออกเสียงอย่างไรในแง่ ของกรรมการที่จะเข้าไปบริหารกองทุน ผมอยากเห็นว่าการบริหารกองทุนนั้น ๑ ประเทศ ๑ เสียงครับ แล้วผมอยากเห็นการใส่เงินเข้าไปในกองทุนนั้นเท่า ๆ กัน ๑๐ ประเทศ ทหาร ๑๐ เลยครับจะตั้งกองทุนเท่าไร ส่วนของเอตีปีนั้นซึ่งจะเข้ามาเป็นผู้บริหารจัดการ กองทุนจากที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงเมื่อกี้นี้ครับ ผมเข้าใจว่าเอตีปีจะเป็นผู้บริหารแต่ผู้เดียว คือมันก็ไม่เลวนะครับผมลงทุนสัก ๒๐-๓๐ เปอร์เซ็นต์ของกองทุน แต่ผมได้สิทธิ ในการบริหาร ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผมว่าท่านรัฐมนตรีหลายท่านก็คุ้นเคยกับภาคธุรกิจนะครับ ผมคิดว่าอันนี้มันเป็นธรรมหรือเปล่านี่สำหรับประเทศอย่างประเทศไทย ผมคิดว่าถ้าเรา จะจ้างใครไปบริหารกองทุน เราต้องจ้างคนที่ดีที่สุด ที่เหมาะที่สุด แต่ตอนนี้ท่านกำลังหมิ่น ๆ กับเรื่องการบริหารจัดการที่ดี คือถ้าเอตีปีมีข้อเสนอที่ดีในการเป็นผู้บริหารกองทุน ที่มีประสิทธิภาพ ให้ผลตอบแทนสูง ให้โอกาสมากมายสำหรับเจ้าของกองทุนจ้างเลยครับ แต่ถ้าว้นไหนวันหนึ่งเอตีปีเก่งไม่พอเมื่อเทียบกับผู้บริหารกองทุนรายอื่นในภาคเอกชน ทำไมจะโดนจำกัดว่าจะต้องเป็นจ้างในการจ้างเอตีปีแต่ผู้เดียว ถ้าเอตีปีสนใจจะลงทุน

๒๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ดรุณี ๑๑/๒

ในกองทุนได้ผลตอบแทนในฐานะเจ้าของเงินในกองทุน ปกติครับเหมือนทุกประเทศ เช่นเดียวกับประเทศไทย ก็เป็นฐานะผู้ถือหุ้นไป แต่ทำไมจะต้องได้สิทธิในการบริหารแต่ผู้เดียว และได้สิทธิในการที่จะเป็นคนตัดสินใจว่าจะเอาเงินกองทุนนั้นไปให้โครงการใด ตรงนี้ผมคิดว่าไม่เป็นธรรมครับ ไม่ถูกต้องเลยครับ เพราะฉะนั้นการเจรจาเช่นนี้ผมคิดว่ายังขาดความชัดเจนอย่างยิ่งเลยนะครับในแง่กรอบความคิด จากรายละเอียดที่ปรากฏในเอกสารนั้น ผมคิดว่ายังไปไม่ได้ครับ ยังไปไม่ได้ ก็อยากฟังท่านรัฐมนตรีชี้แจงนะครับ ผมเชื่อว่าสมาชิกหลายท่านจะมีความรู้สึกคล้าย ๆ กับผมนะครับ ว่าเราเป็นเจ้าของเงินลงเงินไม่มีสิทธิกำหนดว่าจะใช้เงินอย่างไร เราไม่บอกเลยว่าสิทธิการออกเสียงจะเป็นอย่างไร แล้วในขณะเดียวกันไปจ้างคนอื่นที่ออกเงินเพียง ๒๓ เปอร์เซ็นต์ให้บริหารกองทุน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์แต่ผู้เดียว ผมว่าตรงนี้นะครับต้องขอความชัดเจนจากทางท่านรัฐมนตรีนิดหนึ่งครับ เผอิญท่านไม่อยู่อีกแล้วนะครับ

อีกประการหนึ่ง คือการปล่อยกู้ในข้อ ๖ หน้า ๓ ไม่มีความชัดเจนนะครับว่า สิทธิในการกู้ของแต่ละประเทศเป็นเงินเท่าไร -----

- ๑๒/๑

สมมติผมลงไป ๑๐ ล้านเหรียญ แต่เงินกองทุนมี ๓๐๐ ล้านเหรียญ เงินกองทุนนั้นยังไม่มีคนมาขอกู้ ผมมีโครงการ ๕๐ ล้านเหรียญ ผมมีสิทธิใหม่ การจัดลำดับความสำคัญของการใช้สิทธิของแต่ละประเทศเป็นอย่างไร หรือเราบอกว่าโครงการที่จะเข้าข่ายของกองทุนนี้ ต้องเป็นโครงการที่เชื่อมโยงระหว่าง ๒ ประเทศขึ้นไป อันนี้ต้องมีความชัดเจนครับ เพราะไม่เช่นนั้นประเทศใดที่มีโครงการที่เข้าข่าย หรือที่สามารถกู้ได้ก็จะไปขอกู้ก่อนก็เป็นระบบมือใครยาวสาวได้สาวเอา ตรงนั้นคงไม่ถูกต้องนะครับถ้ามันจะเป็นในลักษณะที่ผมได้กล่าวไปแล้ว แต่ผมก็อยากขอความชัดเจนนะครับ เพราะว่าในเอกสารซึ่งท่านกำลังจะไปเจรจาในแง่ของกรอบความคิดยังขาดความชัดเจนในหลายประเด็นครับ

ในส่วนของการบริหาร เรื่องนี้เรื่องใหญ่ครับ ค่าบริหารท่านไม่ระบุครับ แต่ท่านไปตกลงแล้วท่านก็ใช้แต่ผู้เดียวคือเอทีบี ถ้าค่าบริหารผมคิด ๕ เปอร์เซ็นต์ของกองทุนนะครับ ผมลงทุน ๓๐ เปอร์เซ็นต์นะครับ ผมบริหาร ๖ ปีผมคุ้มแล้วนะครับ ทำไมไม่มีการระบุว่าค่าบริหารเป็นอย่างไรในการพิจารณา เพราะฉะนั้นในกรอบการเจรจาของท่านผมคิดว่ายังขาดรายละเอียดอยู่หลายเรื่องนะครับ ซึ่งผมคิดว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งว่าในการที่จะรักษาผลประโยชน์ของเงินของประเทศไทยเองในการที่จะไปร่วมในกองทุนเหล่านี้ ผมคิดว่าจะต้องมีชุดความคิดที่ชัดเจนกว่านี้

ประการสุดท้ายในเรื่องนี้นะครับ ท่านบอกว่ากองทุนนี้มีแผนที่จะออกตราสารทางการเงินด้วย การออกตราสารทางการเงินดีครับ แต่กระบวนการในการออกเป็นอย่างนี้แล้วเราก็จะใช้ประโยชน์จากสถานการณ์วันนี้ครับ วันนี้ นักเศรษฐศาสตร์ทุกคน นักการเงินทุกคนพูดเป็นเสียงเดียวกันนะครับว่าเงินจากตะวันตกจะไหลมาตะวันออก อันนี้ก็เป็โอกาสครับ ถ้าเราสามารถออกแบบการออกพันธบัตรได้อย่างดี เงินที่มีอยู่มากในระบบสามารถที่จะดึงเข้ามาสู่กองทุนที่ใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาของภูมิภาคเอเชียและประเทศไทยพร้อม ๆ กันนะครับ เมื่อกี้พอดีท่านรัฐมนตรีเพิ่งเข้ามาผมพูดหลายประเด็นซึ่งตั้งคำถามท่าน ท่านคงทราบนะครับได้ยินอยู่ก็อยากจะขอให้ท่านรัฐมนตรีช่วยชี้แจงให้ชัดเจนครับ เพราะว่าประเด็นที่น่าเป็นห่วงอยู่เช่นกัน

ผมอยากจะขออภิปรายสั้น ๆ อีกส่วนหนึ่งนะครับ ในเรื่องข้อสงวนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียนหรืออาเซียน (ACIA) และแนวทางการเปิดเสรีรายการสงวนชั่วคราว ๓ สาขานะครับ เรื่องนี้ผมค่อนข้างคุ้นเคยนะครับ เพราะว่าผมเองก็เคยนั่งอยู่

๒๕

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ศิริพร ๑๒/๒

ใน กนศ. ตอนที่มีการอนุมัติในรายละเอียดเพื่อไปนำเสนอ กรม. และรัฐสภาในช่วงนั้น แต่ผมมาดูรายการและรายละเอียดในเอกสารก็ต้องเรียนนิดหนึ่งนะครับว่าเวลาท่านเตรียมเอกสารผมไม่ทราบฝ่ายไหนเป็นผู้เตรียมนะครับที่เข้าสภา การใช้คำพูดมันยังค่อนข้างที่จะไม่มีความชัดเจน อย่างเช่น เห็นควรผ่อนปรนมาตรการด้านการลงทุนในกิจการในรายการ สงวนชั่วคราว เห็นควรผ่อนปรนมาตรการด้านการลงทุน มาตรการการลงทุนของเราจริง ๆ แล้วมันมี ๒ แบบนะครับ มาตรการส่งเสริมกับมาตรการกำกับดูแล ถ้าท่านบอกว่าท่านจะชะลอกก็บอกเลยครับขอชะลอการเปิดเสรีข้อไหนนะครับ พอไปเขียนอย่างนี้ คนที่ไม่คุ้นงตายเลยครับ ผมเผอิญคุ้นพอเข้าใจว่าท่านเขียนแล้วหมายความว่าอย่างไรนะครับ

ประการที่ ๒ ในเอกสารที่ท่านนำเสนอท่านบอกว่าเรานี้ขอเสนอชะลออะไร แต่ไม่มีข้อมูลหรือว่าประเทศอื่นเขาขอชะลอรายการใดบ้าง คำถามก็มีอยู่ว่าสภาแห่งนี้จะพิจารณาได้อย่างไร -----

ว่าสิ่งที่ขอชะลอในส่วนของประเทศไทยนั้นสมน้ำสมเนื้อ มีความเหมาะสม และมีเหตุมีผล เพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศสมาชิกประเทศอื่น ข้อมูลตรงนี้ไม่มีครับ แต่ผมเข้าใจนะครับว่ามีบางประเทศก็ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงดั้งเดิมได้ แล้วก็ขอชะลอ เช่นกันในบางรายการ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าเอกสารที่นำเสนอควรจะมีมิติของประเทศอื่น ๆ ปัญหาข้อจำกัดของประเทศอื่น ๆ ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยกว่าการที่เราจะมีการพูดคุย ถึงปัญหาและข้อจำกัดของประเทศไทยเองในฐานะประเทศสมาชิกที่รวมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ประการต่อไป ในหน้า ๔ ท่านก็ขอว่า เห็นควรเปิดเสรีเฉพาะ ๒ สาขา อันนี้ผมเห็นด้วย สนับสนุนเต็มที่ว่า ๒ สาขานี้ควรจะมีการชะลอไว้ก่อน แม้แต่ว่า ๒ สาขานี้ อาจจะเปิดเพื่อให้ดำเนินการได้ นะครับ ใน ๒ สาขานี้ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตอย่างนี้ครับ เวลาเราคุยกัน ใน กนศ. นี้ทัศนคติของกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการไปเจรจา เมื่อเจรจาเสร็จ ลงนามเสร็จ เขาถือว่าภารกิจเขาจบ แต่ในขณะเดียวกันกระทรวงอื่น ๆ ที่ต้องมีหน้าที่กำกับดูแล ยังไม่มีความกระตือรือร้นเพียงพอในการที่จะดำเนินการหามาตรการในการไปกำกับดูแล ในเรื่องกึ่งก็เช่นกัน นะครับ เวลาท่านไปลงนามบอกมาลงทุนได้ แล้วเพียงเป็นกึ่ง ๖ ชนิด ที่บอกว่าเปิดได้ ถาพินิตหนึ่งครับ กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปดูหน้ากึ่ง แล้วรู้ไหมครับว่ากึ่งนี้เป็นกึ่งพันธุ์ไหน ท่านมีมาตรการอย่างไรในการที่เข้าไปดูแลในแต่ละพื้นที่ที่เขาขอสิทธิหรือขอใช้สิทธิในการลงทุน แล้วพอลงทุนไปแล้วท่านดูออกไหมครับ ว่าเป็นพันธุ์ไหน มันตรงกับพันธุ์ที่เราเปิดหรือเปล่า ความสามารถ ชีตความสามารถในการเข้าไปกำกับดูแลให้ดีเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยได้ประโยชน์สูงสุดจากความตกลงเหล่านี้ แล้วในช่วงที่เราประชุมกันที่ กนศ. ในเรื่องนี้เลยนะครับ ผมตั้งข้อสังเกตกับทางคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไว้แล้ว ผมตั้งข้อสังเกตชัดเจนนะครับ เพราะในวันที่เขานำเสนอนี้เขาบอกเขายังศึกษาไม่เสร็จว่าผลกระทบเป็นอย่างไร ผมก็ชี้ว่ามาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญกำหนดชัดเจนว่าต้องมีการศึกษาข้อดีข้อเสียก่อนที่จะมีการนำเสนอสภา ในวันที่เขานำเรื่องเข้า กนศ. นี้เขาบอกยังศึกษาไม่เสร็จ ผมบอก แหม ถ้าคุณศึกษาไม่เสร็จแล้วใครจะรับผิดชอบล่ะครับ เราก็ตั้งเงื่อนไขว่า ผมจำได้แม่นนะครับวันที่อนุมัติ ตั้งเงื่อนไขว่าท่านต้องไปศึกษาให้เสร็จแล้วนำเสนอ ครม. ก่อนนำเสนอสภา พอมันผ่าน กนศ. ไป ตอนนี้นำปรากฏในรายงานของท่านว่าขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการศึกษาเชิงลึก โดยกรมประมง สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กรมป่าไม้ คืออย่างนี้มันไม่ได้ครับ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีเอง มีหน้าที่ ถ้าท่านจะขอเปิดเสรีในเรื่องใดก็แล้วแต่ท่านต้องชี้ให้เห็นเลยครับกับสภาแห่งนี้ครับ

๒๗

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ประกาศลักษณะ ๑๓/๒

ว่าผลกระทบคืออะไรบ้าง ท่านศึกษามาแล้วผลกระทบคืออะไร เป็นการศึกษาด้าน
วิทยาศาสตร์ที่ชัดเจน มีข้อมูลชัดเจน สมาชิกถึงจะสบายใจ เพราะไม่เช่นนั้นตอนนี้คนไหน
ที่เป็นสมาชิกที่มีความใกล้ชิดกับกลุ่มประมงก็จะมีอาการไม่สบายใจอยู่ว่า เอ๊ะ มันจะมี
ผลกระทบอะไรไหม ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นหน้าที่ตามมาตรา ๑๙๐ ผมในฐานะสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่ง
ผมก็ต้องชี้ให้ท่านละครับ เพราะว่าผมเองให้ความสำคัญเรื่องนี้มาก แล้วก็ได้มีการพูดคุยกัน
ในที่ประชุมของ กนศ. ตั้งแต่ต้นนะครับ แล้วผมยังแปลกใจว่าทำไมการศึกษายังไม่เสร็จ
แล้วทำไมข้อมูลในการนำเสนอ ท่านบอกในเรื่องของผลกระทบในหน้า ๕ ของเอกสารฉบับนี้
ท่านพูดว่าผลกระทบ ไม่กระทบเพราะว่าไม่ต้องแก้กฎหมาย มันไม่ใช่ครับ มันไม่ใช่
เจตนารมณ์ของมาตรา ๑๙๐ นะครับ -----

- ๑๔/๑

มาตรา ๑๙๐ เขาบอกว่าท่านต้องไปศึกษาให้ดีครับว่ามีผลกระทบกับกลุ่มใดบ้าง อย่างไรก็ตาม และท่านจะมีมาตรการในการเข้าไปเยียวยากลุ่มที่ได้รับผลกระทบอย่างไร เพราะฉะนั้นการที่เขียนเพียงว่าผลกระทบไม่ต้องแก้กฎหมายคือไม่กระทบนี้ ผมคิดว่าไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๙๐ นะครับ

ในส่วนของคุณ ๓.๓ ท่านก็พูดถึงว่าในที่ประชุมวันที่ ๔ ตุลาคม ปี ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเสนอว่ารายการในภายใต้เอซีไอเอ รายการที่ ๑๙ ไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๙ ทวิ ของ พ.ร.บ. อาคารชุด ผมต่อมานะครับ และสำหรับข้อกำหนดเกี่ยวกับพื้นที่ทั้งหมดที่กำหนดว่าไม่เกิน ๕ ไร่ ปัจจุบันไม่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายแล้วจึงเห็นควรให้กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการแก้ไขให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว ท่านกำลังบอกว่าท่านกำลังจะแก้กฎหมายหรือเปล่าครับ นี่ท่านต้องแก้กฎหมายใช่ไหมครับ แต่ในข้อสรุปท่านบอกไม่ต้องแก้กฎหมาย ตรงนี้ขอความชัดเจนนิดหนึ่งนะครับว่ามันคืออะไรแน่ ผมไปดูในหน้า ๓๑ ซึ่งเป็นรายการสงวนข้อ ๑๙ ก็พูดถึงเรื่องสิทธิในการซื้อคอนโดมิเนียมครับ ไม่เกิน ๔๙ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ก็ไม่ได้มีอะไรพลิกแพลง ท่านอ้างถึง พ.ร.บ. ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ไม่ได้มีอะไรเป็นข้อจำกัดนะครับ เพราะผมเองก็เป็นคนออกกฎหมายประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวแล้วบังคับใช้อยู่หลายปีพอจะจำได้ ที่นี้สมมุติฐานที่บอกว่าไม่ต้องแก้กฎหมายนั้นไม่กระทบนี้อันตรายมากครับท่านประธาน ถ้าท่านอ่านพระราชบัญญัติประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวให้ดี ไปพลิกดูมาตรา ๑๐ ครับ มาตรา ๑๐ เขียนข้อยกเว้นไว้ชัดเจนว่า ถ้าประเทศไทย รัฐบาลไทยไปลงนามความตกลงกับประเทศใดก็ได้แล้วแต่ถือว่าเปิดให้ได้เลยนะครับ เพราะฉะนั้นสมมุติฐานที่บอกไม่แก้กฎหมายคือไม่กระทบ คือไม่ผิด ไม่มีปัญหา ไม่จริงครับ เพราะมาตรา ๑๐ ของ พ.ร.บ. นี้ระบุชัดเจนครับ เปิดประตูไปเซ็นลงนามในข้อตกลงใด ๆ ก็ถือว่ายกเว้นข้อจำกัดหลายประการที่อยู่ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ เพราะฉะนั้นการเขียนสรุปอย่างนี้จะทำให้สมาชิกวุฒิสภาเข้าใจคลาดเคลื่อนได้มากนะครับว่าผลของการที่ท่านไปลงนามความตกลงเหล่านั้นจะมีผลกระทบอย่างไรบ้าง กับกลุ่มใดบ้าง เพราะฉะนั้นขอความชัดเจนนะครับในข้อ ๓.๓ ท่านบอกว่ากระทรวงพาณิชย์ต้องแก้กฎหมาย ในข้อ ๔ ท่านบอกว่าไม่ต้องแก้กฎหมาย ตรงนี้ขอความชัดเจนครับ

ประการที่ ๒ ที่อยู่ในข้อ ๔ นะครับ ท่านไปพูดถึงรายการข้อสงวนของไทย ภายใต้ความตกลงเอซีไอเอ จัดทำตามกฎหมายภายในประเทศไทยปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในกิจการที่ไม่ใช่บริการ งงครับ พ.ร.บ. ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวมี ๓ บัญชี

บัญชี ๑ บัญชี ๒ บัญชี ๓ และบัญชี ๓ (๒๑) พุดถึงธุรกิจบริการ ฉะนั้น พ.ร.บ. นี้ไม่ใช่พุดถึง เฉพาะธุรกิจบริการ พ.ร.บ. นี้พุดถึงทุกธุรกิจ ผมต้องขอความชัดเจน ขอคำอธิบายก่อนที่ทาง สมาชิกรัฐสภาจะให้ความเห็นสนับสนุนในรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับความตกลงเอซีไอเอ ฉบับนี้นะครับ แล้วก็ขอความชัดเจนในเรื่องการแก้กฎหมายหรือไม่แก้กฎหมาย ถ้าจะแก้ แก้ฉบับใดนะครับ ขอให้มีความชัดเจน แล้วก็เหตุผลที่ต้องแก้เพราะอะไร อันนั้นก็ทำให้ สามารถที่จะพิจารณาเห็นชอบกับความตกลงหรือหนังสือสัญญาฉบับนี้ได้ครับ ผมก็มีความเห็น ข้อเสนอแนะเฉพาะ ๒ เรื่องนี้นะครับ แล้วก็ถ้าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งนะครับว่า ถ้าในกรณี เช่น เรื่องกองทุนของอาเซียน ถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะกรุณา ให้ความกระจ่างไปเลยครับ สมาชิกจะได้ไม่ต้องอภิปรายซ้ำ ๆ กันต่อจากนี้ไปครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านมณฑิร บุญตัน ครับ

นายมนเทียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายมนเทียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาคอื่นครับ กระผมเองอยากจะขอตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับกรอบการเจรจาจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกที่ได้กรุณาอภิปรายรายละเอียดข้อกังวลต่าง ๆ ซึ่งก็มีอยู่ในใจของพวกเราหลายคนอยู่แล้ว กระผมจะไม่ขอพูดถึงในส่วนเหล่านั้นนะครับ แต่สิ่งที่ไม่ปรากฏในกรอบการเจรจาอีกประการหนึ่ง และเป็นสิ่งที่ไม่ค่อยจะปรากฏในกรอบการเจรจาไหน ๆ มีอยู่ในกฎหมายทั้งกฎหมายไทย ตั้งแต่รัฐธรรมนูญลงไปจนถึงกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ ถึงกฎกระทรวงด้วยครับ แล้วก็ไปไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยได้ร่วมเป็นภาคีด้วย นั่นก็คือเรื่องของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีหลักประกันการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ของคนทุกกลุ่ม เรื่องนี้ประเทศไทยมีทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวไว้เป็นแบบอย่างที่ดี พันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นแกนนำในการยกร่างแล้วก็ได้ให้สัตยาบันไปแล้ว ก็คืออนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ซึ่งเริ่มยกร่างมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลนายกรัฐมนตรีนพคุณศรีครับ แล้วก็ร่างสำเร็จ และประเทศไทยได้ให้สัตยาบันในสมัยรัฐบาลนายกรัฐมนตรีสัมครศรี ขณะนี้อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการนั้นมีประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ให้สัตยาบันไปแล้ว ๕ ประเทศ ก็คือประเทศไทย ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สหพันธรัฐมาเลเซีย และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ยังมีประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามที่ได้ลงนามแต่ยังไม่ได้ให้สัตยาบัน กฎหมายระหว่างประเทศฉบับนี้โดยประเพณีของไทยก่อนที่จะให้สัตยาบันก็จะต้องมีการปรับปรุงกฎหมายภายในประเทศเสียก่อน ซึ่งประเทศไทยก็ได้ทำเช่นนั้นครับ ได้ปรับปรุงพระราชบัญญัติเดิมมีชื่อว่าพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อปรับปรุงแล้วก็ให้ชื่อใหม่ ก็มีการเริ่มปรับปรุงตั้งแต่สมัยรัฐบาลนายกรัฐมนตรีนพคุณศรี ปรับปรุงแล้วเสร็จและผ่านความเห็นชอบในสมัยนายกรัฐมนตรีนพคุณศรี พลเอก สุรยุทธ์ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเรื่องของคนพิการเป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นการเมืองภาคใด ขั้วใด องค์กรภาคประชาสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศไทยทั้งสิ้นครับ

นอกจากนี้ได้มีกฎหมายระดับอนุบัญญัติออกมาในสมัยท่านนายกรัฐมนตรีนพคุณศรี พูดถึงเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎกระทรวงไอซีที (ICT) ซึ่งก็ได้ผ่านความเห็นชอบไปแล้ว ยังมีกฎกระทรวง

๓๑

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

นำพร ๑๕/๒

ว่าด้วยเรื่องของการควบคุมอาคาร ซึ่งก็ออกในปี ๒๕๔๘ ทั้งหลายทั้งปวงนี้ละครับเป็นเรื่องของการให้หลักประกันในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานทั้งสิ้น กระผมก็อยากจะขอตั้งข้อสังเกต แม้ว่าร่างกรอบการเจรจาที่ท่านได้ส่งมานี้ไม่ปรากฏเรื่องนี้ก็ตามอยากจะขอให้ท่านได้นำเอาเจตนารมณ์ที่อยู่ในกฎหมายทั้งไทยและระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้ร่วมเป็นภาคีนี้ละครับไปบรรจุไว้ในสาระสำคัญในการจัดตั้งกองทุนครับเพื่ออย่างน้อยที่สุดการที่จะอนุมัติให้ประเทศใดประเทศหนึ่งสามารถกู้ยืมเงินไปพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจะได้คำนึงถึงเรื่องของหลักประกันในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ร่วมกัน เพราะหลักประกันดังกล่าวนี้เป็นหนึ่งในสิทธิมนุษยชน -----

- ๑๖/๑

๓๒

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

นวพร ๑๖/๑

เป็นหนึ่งในสิทธิที่ได้บัญญัติไว้แล้วในรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญในฉบับปัจจุบัน มาตรา ๕๔ ก็ได้พูดถึงเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ได้พูดถึงเรื่องการไม่เลือกปฏิบัติ และได้พูดถึงเรื่องของการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้วย เวลาพูดถึงเรื่องโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นประสบการณ์ที่เข้มข้นและน่าจะต้องนำมาเป็นแบบอย่างที่จะไม่ทำซ้ำอีกก็คือเรื่องของสนามบินสุวรรณภูมิ ตอนที่มีการออกแบบองค์ประกอบประชาสังคมพยายามที่จะเข้าไปให้ข้อเสนอแนะ ก็ได้รับการปฏิเสธการมีส่วนร่วมจากองค์กรของรัฐ โดยอ้างว่าคนออกแบบนั้นเป็นชาวตะวันตกมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ดีอยู่แล้ว แต่พอสร้างเกือบจะเสร็จก็บอกว่ามันเป็นความไม่เอาไหนของคนออกแบบฝรั่ง สรุปแล้วก็คือมันไม่ได้ทั้งชิ้นทั้งกล่องนะครับ จนสุดท้ายสนามบินสุวรรณภูมิต้องเสียเงินค่าทุบแล้วปรับปรุงใหม่หลายล้านบาทนะครับ ถ้าเงื่อนไขในการกู้ยืมเงินจากกองทุนนี้ไปพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจะได้ใส่เงื่อนไขในเรื่องของการมีหลักประกันการเข้าถึงโดยอาศัยหลักการออกแบบที่เป็นสากล นั่นหมายความว่าจำเป็นต้องมีหลักประกันการเข้าถึงตั้งแต่ลำดับต้นก็คือการออกแบบซึ่งจะต้องเขียนไว้ในทีโออาร์ (TOR) เหมือนกับที่เราได้เขียนไว้ในทีโออาร์ของการออกแบบอาคารรัฐสภาแห่งใหม่นี้ละครับ เราจะได้ไม่ต้องเสียเงินงบประมาณแผ่นดินเหมือนที่เราได้เสียอย่างไม่รู้จบในสนามบินสุวรรณภูมิ และเราก็คงจะไม่มีข่าวให้ได้ฮือฮาว่ามีเด็กขาได้หวั่นตกลงไปในระหว่างช่องว่างชานชาลา กับตัวรถในบริการรถแอร์พอร์ตลิงค์ (Airport Link) เพราะว่าช่องว่างระหว่างชานชาลา กับตัวรถมันห่างกันเกินไป ผมก็ทราบมานะครับว่าเหตุที่ช่องว่างระหว่างตัวรถกับชานชาลาห่างกัน เพราะว่า การออกแบบชานชาลา กับ ออกแบบตัวรถมันไม่สัมพันธ์กัน ขณะที่ออกแบบชานชาลาสถานีรถแอร์พอร์ตลิงค์ยังไม่รู้เลยว่าจะใช้รถอะไร คือความไม่สัมพันธ์กันในระดับการออกแบบ ซึ่งก็ต้องสาวกลับไปถึงความไม่เป็นระบบ ไม่เป็นระเบียบ หรือไม่เข้าด้วยกับหลักการการออกแบบที่เป็นสากล หรือยูนิเวอร์แซล ดีไซน์ (Universal Design) มันได้ส่งผลให้เห็นถึงเรื่องของความไม่พร้อม ไม่สมบูรณ์ของระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพราะถ้าไม่ได้กำหนดไว้ในทีโออาร์แล้ว ก็จะมีปัญหาต่อเนื่อง จะต้องมีการทุบ จะต้องมีการซ่อมไม่รู้จบ อันนี้ยังไม่อยากพูดถึงเรื่องผังเมืองนะครับว่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดน้ำท่วม ก็หลายท่านพูดไปแล้ว คงไม่เกี่ยวกับกองทุนนี้ แต่จริง ๆ ว่าไม่เกี่ยวก็ไม่ใช่นะครับ เพราะโครงสร้างพื้นฐานหลายที่หลายแห่งก็เป็นต้นเหตุ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะขอฝากเรื่องของหลักประกันในการเข้าถึงของคนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในกลุ่มอาเซียนจะเป็นตัวอย่างของกลุ่มประเทศที่จะก้าวไปสู่สังคมผู้สูงอายุก่อนเวลา

๓๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

นวพร ๑๖/๒

อันควรด้วยเข้าไป เช่น ประเทศไทยเรานะครับ ขณะนี้อายุเฉลี่ยของคนไทยก็สูง แล้วสูงเร็วกว่าที่คาดไว้ การที่เรามีอายุเฉลี่ยสูงขึ้น แต่ว่าโครงสร้างพื้นฐานของเราไม่เอาไหน ก็ทำให้ผู้สูงอายุจะต้องเป็นผู้สูงอายุที่มีคุณภาพชีวิตไม่ดีเท่าที่ควรครับ คนพิการกับผู้สูงอายุก็มีความต้องการความจำเป็นที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน เพราะว่าผู้สูงอายุหลายท่านก็จัดเป็นคนพิการด้วย เพราะฉะนั้นถ้าท่านได้นำเอาหลักการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญก็ดี หลักการที่บัญญัติไว้แล้วในพันธกรณีระหว่างประเทศที่เราเป็นภาคี อันนี้ก็รวมไปถึงกรอบนโยบายระดับภูมิภาคก็คือ บิวาโกะ มิลเลนเนียม เฟรมเวิร์ก (Biwako Millennium Framework) ซึ่งเป็นกรอบนโยบายด้านคนพิการที่ประเทศไทยเองก็เป็นแกนนำในการร่างแล้วก็ได้ลงนามไปแล้วตั้งแต่เมื่อสิบปีที่แล้วนี่นะครับ ประเทศไทยเรานี้เร็วในเรื่องของการไปร่วมร่าง แล้วก็การลงนามให้สัตยาบันต่าง ๆ ซึ่งก็นำชื่อเสียงมาสู่ประเทศเรา แต่เวลาปฏิบัติมันไม่ค่อยสอดคล้องกันเท่าไร เพราะฉะนั้นคราวนี้ผมก็คาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเราจะได้อี้ออกาสเอาทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวของประเทศเราที่ได้เป็นอนุสาวรีย์ -----

อันนี้ก็ทราบว่าจะมีสนามบินสุวรรณภูมิเฟส ๒ ขึ้นมา ก็ต้องฝากไว้อีกละครับว่าตั้งแต่ที่ไออาร์ จะต้องกำหนดหลักประกันในการเข้าถึงที่เป็นธรรมและทั่วถึง แล้วก็ถ้าจะมีการขยายระบบขนส่งทางราง ก็ขอให้ยึดมาตรฐานต่ำสุดก็คือรถไฟฟ้ามหานคร หรือรถไฟฟ้าใต้ดิน ซึ่งก็ถือว่าได้ทำแบบอย่างไว้ดีนะครับ มีหลักประกันการเข้าถึงไว้ตั้งแต่เริ่มแรก ถึงแม้ว่าจะไม่สมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ก็ตาม เพราะฉะนั้นกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไม่ว่าจะพูดถึงเรื่องของขนส่งสาธารณะ ไม่ว่าจะพูดถึงเรื่องอาคารสาธารณะที่ให้บริการประชาชน ไม่ว่าจะพูดถึงเรื่องของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารบริการโทรคมนาคม ล้วนแล้วแต่จะต้องมีหลักประกันการเข้าถึงที่เป็นธรรมและทั่วถึง หลักการการออกแบบที่เป็นสากลซึ่งได้กำหนดไว้แล้ว และประเทศไทยเองก็เป็นผู้เสนอด้วยและได้ให้สัตยาบันไปแล้ว ขอให้ได้นำหลักการนี้ไปบรรจุไว้ในการจัดตั้งกองทุนด้วยนะครับ แม้ว่าในกรอบที่ท่านเสนอนี้ยังไม่มีแต่เวลาจะมีการเจรจาหากว่าจะไม่เป็นการเสียเวลาหรือจะตั้งเป็นข้อสังเกตเพื่อนำไปพิจารณาในการร่างกฎหมายในการให้กู้ยืมเป็นเงื่อนไขใด ๆ ขอให้ได้พิจารณาเรื่องนี้ด้วยครับ ไม่ได้เป็นเพื่อใครคนใดคนหนึ่งในปัจจุบันนะครับ แต่เพื่อพวกเราทุกคนในอนาคต เพราะผมเชื่อแน่ว่าอีก ๒๐-๓๐ ปีข้างหน้าต่อจากนี้ไป หลายท่านก็จะได้ใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ครับ เว้นเสียแต่ว่าท่านจากโลกนี้ไปเสียก่อนวัยอันควรเท่านั้นเอง ก็ขอให้ทุกท่านโชคดีและมีโอกาสได้ใช้ประโยชน์ มีโอกาสได้เข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานอันเกิดจากกองทุนนี้ร่วมกันอย่างถ้วนหน้าครับ ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอนุรักษ บัญศล ครับ

นางอนุรักษ บัญศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางอนุรักษ บัญศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพคะ เมื่ออาเซียนมีกรอบความตกลงและเขตลงทุนอาเซียนเอไอเอเนี่ยคะ แล้ววันนี้เราก็มารวมมือจากรัฐสภานั้นดิฉันมีข้อห่วงใยคะ ท่านประธาน เพราะว่าห่วงใยพืชผักผลไม้ไทยที่จะหายไปอยู่ในกำมือของคนต่างชาติ ดังนั้นแล้วดิฉันจึงมาเสนอข้อห่วงใย ข้อสังเกตไว้ เพื่อผู้ที่มีอำนาจสั่งการ ผู้ที่มีอำนาจจะได้นำเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรของประเทศไทยทั้งประเทศ การเปิดเสรีด้านการลงทุนภายในอาเซียนและมีผลบังคับใช้ซึ่งมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ โดยอนุญาตให้แต่ละประเทศสมาชิกจัดทำรายการข้อสงวนเพื่อระบุงานที่ไม่เปิดเสรี

และระบุมাত্রการที่เป็นข้อจำกัดด้านการลงทุน ดิฉันต้องการสะท้อนรายการข้อสงวนแบ่งเป็น ๒ ประเภท ดังนี้ค่ะ

ข้อ ๑ รายการสงวนชั่วคราวที่มีกำหนดเวลาเปิดเสรี

ข้อ ๒ รายการความอ่อนไหวที่ไม่มีกำหนดเวลาเปิดเสรี

ประเทศไทยมีรายการสงวนชั่วคราวทั้งหมด ๔ รายการ ก็คือการผลิต แป้งจากข้าวและพืชไร่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืช การทำ ป่าไม้จากป่าปลูก และวันนี้นั้นมีการที่จะขอมือสมาชิกอยู่ ๒ รายการ ก็คือ การเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ การขยายและปรับปรุงพันธุ์พืช ดิฉันสนใจมากนะคะ สนใจที่รัฐบาลให้ความสนใจ และสนับสนุนทั้ง ๒ รายการสู่รัฐบาลอย่างเต็มภาคภูมิ แต่ว่าในข้อห่วงใยของดิฉันนี้นั้นก็ยังมี อยู่ไม่เสื่อมคลาย ซึ่งจะสะท้อนให้ท่านประธานผ่านไปถึงรัฐมนตรีที่รับผิดชอบได้รับทราบ นะคะว่าการเปิดเสรีรายการสงวนชั่วคราวที่มีกำหนดเวลาเปิดเสรี -----

เรื่องการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ อนุญาตเฉพาะการเลี้ยงปลาพุน้ำในกระชังทะเลน้ำลึก และการเลี้ยงกุ้งมังกร ๖ สายพันธุ์ ดิฉันต้องการตรงนี้นะคะ ท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ ดิฉันอยากจะให้ทำไมเปิดเฉพาะปลาพุน้ำในกระชังน้ำลึก นี่น่าสงสัยนะคะ ท่านจะบอกว่าประเทศเราทำไม่ได้ ดิฉันยอมรับว่าเรายังเป็นประเทศที่ยังเล็กอยู่นะคะ ยังทำไม่ได้ ปลาพุน้ำในกระชังน้ำลึกนี้ยังทำไม่ได้ แล้วก็การเลี้ยงกุ้งมังกร ๖ สายพันธุ์ เราต้องการเทคโนโลยีนำสู่ประเทศไทยเพื่อเราจะได้มีเทคโนโลยีและเทคนิคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเหล่านี้ ดิฉันทราบดีค่ะ แต่ทำไมไม่เปิดปลานิล เป็นคำถามนะคะ หรือว่าท่านห่วงใยคนที่ครอบงำประเทศไทยอยู่หรือไม่ อย่างไร เพราะว่าทำไมดิฉันห่วงใยเรื่องนี้ ดิฉันต้องการให้มีการแข่งขันคะ ท่านประธานคะ ดิฉันต้องการให้มีการแข่งขันเหมือนโทรศัพท์มือถือและได้ประโยชน์ ท่านประธานก็คงจะทันนะคะ โทรศัพท์มือถือในปี ๒๕๓๕ นาที่ละ ๑๘ บาท แต่ทุกวันนี้ โอ้โฮ ๑๘๙ บุฟเฟต์ (Buffet) อย่างนี้คะ คนที่ใช้ได้ประโยชน์ ผู้บริโภคได้ประโยชน์ ทีนี้มันการเปิดเสรีชื่อเสียงชั่วคราวเรื่องการเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืช ข้อนี้นั้นน่าห่วงใยเป็นอย่างยิ่ง แม้จะเป็นเพียงการเพาะปลูกหอมหัวใหญ่เพื่อเก็บเมล็ดกลับประเทศของเขา ดิฉันเป็นห่วงกลัวจะเหมือนสมุนไพรมะลิ้นน้อย ดิฉันอ่านออกเสียงไม่ผิดนะคะ มะลิ้นน้อย ที่มีที่ประเทศไทยนั้นทวงสิทธิการจดสิทธิบัตร การจดสิทธิบัตรในประเทศญี่ปุ่น เขาจดไปแล้ว ๓๘ ปีแล้วคะท่านประธานคะ แต่เป็นสมุนไพรมะลิ้นน้อยจากประเทศไทย แล้วทีนี้ตัวนี้นั้นดิฉันกลัวว่าจะเหมือนตัวนี้ เพราะว่ามีมีการแอบแฝงเข้ามา ทำไมต้องกลัวว่าจะเหมือนมะลิ้นน้อย มะลิ้นน้อยนะคะออกเสียงให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง ถูกต้องคะ แล้วทีนี้ทำไมกลัวว่าจะเหมือนตัวนี้ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๑๓ ถึงปีพุทธศักราช ๒๕๑๗ เรียนให้ท่านประธานทราบว่าตอนนั้นประเทศไทยศึกษาเรื่องสมุนไพรมะลิ้นน้อยกับประเทศญี่ปุ่น มีการวิเคราะห์วิจัยกันอย่างดีเป็นอย่างยิ่ง แล้วพอวิเคราะห์วิจัยกันเสร็จแล้วว่าสมุนไพรมะลิ้นน้อยนี้สามารถที่จะมีสารสกัดที่รักษาโรคระเพาะ รักษาได้ดีมากเลย เมื่อสองกล่องเข้าไปกระเพาะอาหารเป็นแผล ๑ เซนติเมตร สามารถที่จะรักษาโดยสมุนไพรมะลิ้นน้อยนี้ได้ในระยะเวลา ๕-๖ สัปดาห์หายขาด เหมือนสวรรค์บันดาลให้ประเทศไทย แต่ว่าคนไทยในประเทศไทยไม่รักษาไว้ เขารู้แล้วอย่างนี้เขากลับประเทศเขาไปจดเป็นสิทธิบัตร เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๖ ท่านประธานคะ รวมระยะเวลา ๓๘ ปีแล้ว เราสามารถที่จะกลับนำมาใช้ได้ไหม ได้ แต่ต้องสั่งซื้อในรูปของยา ซึ่งปีหนึ่ง ๆ เราซื้อยารักษาโรคระเพาะนี้ปีละกว่า ๑,๕๐๐ ล้านบาทเลยทีเดียวนะคะ ท่านประธานคะ ดิฉันกลัวว่าข้อนี้จะเหมือนกับสมุนไพรมะลิ้นน้อย

๓๗

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

พุทธชาติ ๑๘/๒

เปล้าน้อยซึ่งเราเป็นเพียงแค่ปลุกไม่สามารถที่จะสกัดสารสกัดนำมาขายได้เลย นี่นะคะ
แปรรูปผลิตภัณฑ์อะไรก็ได้เลยเพราะว่าเขาจดสิทธิบัตรแล้ว นี่เปล้าน้อยนะคะ ยังมี
อีกหลายตัวคะ ชุมเห็ดเทศเอาไปอีกแล้วโจรสลัดชีวภาพนี่นะคะต้องบอกว่ามาในชุดสูท -----

- ๑๘/๑

เป็นนักวิชาการ เงินเยอะ ความเชื่อถือเกิดในทั่วโลก เห็นไหมคะ ชุมเห็ดเทศกับโกฏจุฬาลำพา ข่อย
 ไปแล้ว และที่ไปแล้วเป็นข่าวใหญ่โต อันนี้ไม่เป็นข่าวนะคะ แอบไป ซิงไหวซิงพริบไป แล้วที่
 เป็นข่าวใหญ่โตคะก็คือกาวเครือ บ้านดิฉันเรียกว่า ดอกงาน เพราะว่าบริษัทยักษ์ใหญ่
 ในประเทศญี่ปุ่น โคเซ่ (KOZE) ยักษ์ใหญ่ในประเทศญี่ปุ่นเอาไปจดสิทธิบัตรแล้ว แล้วก็ทำไม
 หรือคะ กาวเครือตัวนี้นั้นทำไมถึงต้องเอาไปจดสิทธิบัตรเครื่องสำอางคะ ถ้าอยู่ในประเทศไทย
 ไม่สวยเฉพาะผู้หญิงไทย และเป็นอมตะเฉพาะผู้หญิงไทยเท่านั้นนะคะ ผู้ชายก็จะได้ประโยชน์ด้วย
 นี้คะเขาเอาไปเรียบริ้อยแล้ว นี่คือการซิงไหวซิงพริบจะไม่เรียกว่าโจรสลัดชีวภาพได้อย่างไร
 แล้วพอเปิดตัวนี้ในข้อ ๓ การเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์อื่น ดีความได้กว้างไกล จึงน่าเป็นห่วง
 เห็นด้วยไหมกับกรอบตกลงของอาเซียน เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งเลยคะ สนับสนุนนโยบายของ
 รัฐบาลเป็นอย่างดีเยี่ยมเลยคะ แต่ว่าข้อห่วงใยและข้อสังเกตของดิฉันนี้ เพราะว่าโจรสลัดทาง
 ชีวภาพนั้นสามารถที่จะซิงไหวซิงพริบได้อย่างรวดเร็ว แล้วก็นำไปจดสิทธิบัตรหรือเราจะเป็น
 แค่ผู้ปลูก ซึ่งเราเป็นมรดกตกทอดมาตั้งแต่ปู่สังกะสา ย่าสังกะสีเลยทีเดียวนะคะ เรื่องนี้คะ
 อันนี้ก็เอาไปอีกแล้วคะ กาวเครือ ชุมเห็ดเทศ และโกฏจุฬาลำพา รวมทั้งข่อยด้วย ใบข่อยที่
 สมัยก่อนเอามาแปรงฟันนี่คะ ท่านประธานที่เคารพคะ โจรสลัดทางชีวภาพจ้องปล้น
 สมุนไพรไทยอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงเป็นข้อห่วงใยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรอบคอบ ระมัดระวัง
 ในการเปิดเสรีเข้าสู่เหมือนชั่วคราว แล้วสุดท้าย ไม่ใช่สุดท้ายที่ดิฉันจะอภิปรายนะคะ มังคุด
 น้ำมังคุด สารสกัดจากมังคุด เป็นน้ำมังคุด ประเทศสหรัฐอเมริกาจดสิทธิบัตรเรียบริ้อยแล้ว
 ราชีนีแห่งผลไม้คะ เพราะว่าสวยงามด้วย เอาไปเรียบริ้อยแล้วคะ นี้ก็คือไม่เป็นข่าว
 แล้วทำไมต้องห่วงว่าเขาจะจดสิทธิบัตร ทำไมจะไม่ห่วงคะท่านประธาน การจดสิทธิบัตร
 จะทำให้ไทยตกอยู่ในฐานะของผู้ส่งออกวัตถุดิบเท่านั้น ไม่สามารถพัฒนาหรือแปรรูป
 ผลิตภัณฑ์ได้เลย ดังนั้นแล้วไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงปลาหูน้ำในกระชังน้ำลึก การเลี้ยงกุ้งมังกร
 ๖ สายพันธุ์ แล้วก็การเข้ามาเพาะเมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ กลัวเหลือเกินคะ ดิฉันจะกลัว
 เหมือนเป็ล่าน้อย ชุมเห็ดเทศ โกฏจุฬาลำพา ข่อย กาวเครือ และมังคุดที่อยู่ในประเทศต่าง ๆ
 เพราะว่าโจรสลัดทางชีวภาพนั้นมาลงทุนในความสุภาพอ่อนหวานเป็นนักวิชาการ และเงินเยอะ
 สิ่งเหล่านี้คือความน่ากลัว จึงฝากไว้ว่าเราจะหายไปอีกก็ขึ้นไหมคะ ก็ชนิดไหมคะ ก็ประเภท
 ไหมคะ ก็สปีชีส์ (Species) ไหมคะ ซึ่งเป็นของไทยคะ ท่านประธานที่เคารพคะ จึงฝากเป็น
 ข้อสังเกตและข้อห่วงใยไว้ด้วยคะว่าอย่าเคลือบแฝงเข้ามาเป็นโจรสลัดทางชีวภาพ
 เพราะกลัวว่าจะเป็นผลกระทบต่อพืชผักผลไม้ในประเทศไทยทั้งหมดทั้งมวลคะ เพราะโจรสลัด

๓๙

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

หทัยกาญจน์ ๑๙/๒

ทางชีวภาพเขาซาบซึ่ง สมุนไพรตรงตราจิตให้ชีวิตใหม่ กระบวนการจัดการอย่างไทย ๆ
จึงเป็นข้อห่วงใยกรอบตกลงเพราะกลัวจะมีคนบงการ ขอขอบคุณค่ะ

พลเอก อีรเดซ มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอลงกรณ์ พลบุตร ครับ

- ๒๐/๑

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดเพชรบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้เป็น ความสำคัญอีกครั้งหนึ่งที่รัฐสภาจะได้พิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่ต่อพันธกรณี หลายประการ ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องของกรอบการเจรจาจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน หรือว่าหนังสือสัญญา ๒ ฉบับที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของความตกลง ว่าด้วยการลงทุน หรือว่าเอซีไอเอ รวมไปถึงพิธีสารที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนและเกาหลี ตลอดจนความตกลงที่เกี่ยวข้องกับการปรับกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้าในระบบพีเอสอาร์ (PSR) กระผมมีความตั้งใจอย่างยิ่งที่จะให้ความเห็นในเชิงเสนอแนะ และการตั้งคำถาม โดยคาดหวังคำตอบจากทางรัฐบาล ซึ่งจะมีหน้าที่ต่อไปในการดำเนินการตามที่รัฐสภาได้ให้ ความเห็นชอบภายใต้มาตรา ๑๘๐ ของรัฐธรรมนูญ

เรื่องที่ ๑ เป็นเรื่องของกรอบการเจรจาจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน ความจริงต้องถือว่าเป็นความก้าวหน้า และจะเป็นความคืบหน้า ไม่ว่าใน ๔-๕ ฉบับที่เป็นพันธกรณีที่ทางคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอขอความเห็นชอบ จากรัฐสภาในครั้งนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นความมุ่งมั่นตั้งใจในการสานต่อเพื่อให้บรรลุต่อพันธกรณีที่ประเทศไทยมีต่อประเทศอาเซียนและประเทศพันธกรณีที่เราได้ผูกพันไว้ นั่นหมายถึง การก้าวเดินสู่อนาคต และผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าข้อเสนอดังกล่าวในวันนี้จะได้รับการ พิจารณาอย่างถี่ถ้วนและได้รับการชี้แจงอย่างชัดเจนจากทางรัฐบาล เพราะว่าการก้าวเดินจากนี้ไป มั่นเป็นความท้าทายใน ๓ ระดับ ความท้าทายในระดับโลกภายหลังยุคแฮมเบอร์เกอร์ ไครซิส (Hamburger crisis) ความท้าทายในระดับภูมิภาคภายหลังยุควิกฤตการณ์เศรษฐกิจ โลกต่ำสุด และความท้าทายในระดับประเทศในช่วงที่เราต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ของ ภัยธรรมชาติ ความท้าทายทั้ง ๓ ระดับนั้น จำเป็นต้องใช้เครื่องมือทุกประการรวมถึงแล้ว แต่ในส่วนของอาเซียน อินฟราสตรัคเจอร์ ฟันด์ (ASEAN Infrastructure Fund) หรือ เอไอเอฟ (AIF) ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้นำเสนอขอความเห็นชอบในกรอบ การเจรจา ความจริงในกรอบการเจรจาที่นำเสนอ นั้นมีเพียง ๔ เรื่องด้วยกัน

เรื่องที่ ๑ คือเรื่องของโครงสร้างเงินลงทุน

เรื่องที่ ๒ ในเรื่องของการก่อสร้างการกำกับดูแล

เรื่องที่ ๓ ในเรื่องของการปล่อยกู้ และ

เรื่องที่ ๔ ก็คือเรื่องหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกโครงการ

ถือเป็นความก้าวหน้าในระยะเพียง ๓ ปี หลังจากปี ๒๕๕๒ ที่รัฐมนตรีคลังของอาเซียนได้มาประชุมที่ประเทศไทย ข้อริเริ่มดังกล่าวและความร่วมมือในความตกลงระหว่างกันในการศึกษาความเป็นไปได้ให้มีการจัดตั้งกองทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคและกลุ่มอาเซียนของเรานั้นก็ต้องขอถือโอกาสนี้ย้ำเตือนว่ามันเป็นปีที่ประเทศไทยเป็นประธานอาเซียน เรามีนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นคือ ฯพณฯ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ดำรงตำแหน่งเป็นประธานอาเซียน และผู้นำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลังในขณะนั้นก็คือ คุณกรณ์ จาติกวณิช ซึ่งขอภัยที่ต้องเอ่ยนาม บทบาทของการทำหน้าที่ในฐานะการริเริ่มและการผลักดันจนกระทั่งทำให้การประชุมรัฐมนตรีคลังของอาเซียนในครั้งนั้นได้เห็นชอบให้มีการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งภายใต้การทำงานร่วมกันกับธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชียหรือเอดีบี และสำนักงานเลขาธิการอาเซียน ซึ่งมีดอกเตอร์สุรินทร์ พิศสุวรรณ เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงใหญ่! -----

จนกระทั่งมาสู่ความเห็นชอบในหลักการของการจัดตั้งโดยเฉพาะการริเริ่มเงินลงทุนก้อนแรก เกือบ ๕๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เรามีความคาดหวังว่าในอนาคตจะสามารถขยายกองทุนดังกล่าวได้ถึง ๑๓ พันล้านเหรียญสหรัฐ มากกว่ากองทุนไชน่า-อาเซียน (China-ASEAN) ที่ทางรัฐบาลจีนได้เคยเสนอเมื่อ ๓-๔ ปีที่แล้ว สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ท้าทายต่ออนาคตของอาเซียน ผมยินดีให้การสนับสนุนและมีคำถามที่ต้องการความชัดเจนบางประการ ที่ได้ให้การสนับสนุน เพราะว่าภายใต้ความท้าทายในระดับโลกนั้น เอเชียคืออนาคตเราจะเป็นหัวเศรษฐกิจที่สำคัญของโลก ในศตวรรษต่อไป อาเซียนถือได้ว่าเป็นกลุ่มการรวมตัวของ ๑๐ ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีความผูกพันทั้งในข้อตกลงทั้งการค้า ข้อตกลงในเรื่องของการบริการ และข้อตกลงในเรื่องของการลงทุน และเรากำลังจะก้าวสู่ความท้าทายระดับที่ ๒ นั่นก็คือในเรื่องของการเป็นประชาคมอาเซียน ความท้าทายดังกล่าวนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องลดความเหลื่อมล้ำระดับการพัฒนาใน ๑๐ ประเทศอาเซียน ซึ่งเราแยกเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่ม ๖ และกลุ่ม ๔ กลุ่ม ๔ ก็คือกลุ่มซีแอลเอ็มวี (CLMV) ได้แก่ ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม และแน่นอนที่สุดความท้าทายสุดท้ายคือความท้าทายระดับประเทศของเราเอง นั่นคือการต้องพิจารณาว่าบทบาทของประเทศไทยจะเป็นบทบาทของการเป็นประเทศชั้นนำหรือการเป็นเพียงหุ้นส่วนเล็ก ๆ หนึ่งส่วนหนึ่งของกองทุนเอไอเอฟดังกล่าว ถ้าดูในรูปของโครงสร้างเงินกองทุนเป็นประเด็นแรกนั้น กองทุนนี้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

คำถามประเด็นแรก ก็คือว่าเราจะจัดตั้งจดทะเบียนนิติบุคคลนี้ที่ใด ที่จะเกิดคอร์पोเรท ไอเดนทิตี (Corporate Identity) เกิดขึ้น ขณะเดียวกันการที่กองทุนจะต้องระดมทุน ซึ่งนับเป็นเรื่องที่ดีมากที่จะต้องมีการปรับโครงสร้างของทิศทางของการบริหารเงินทุนในภูมิภาคนี้ การบริหารเงินออมในอนาคตของภูมิภาคนี้ ๑๐ ประเทศ เพื่อยืนยันของตัวเราเอง เพื่อการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งมี ๓ หลัง และหลังที่สำคัญมากหลังหนึ่งก็คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือเออีซี นั้นหมายความว่า การลดความเหลื่อมล้ำเพื่อที่จะให้ ๔ ประเทศอาเซียน กลุ่มซีแอลเอ็มวี นั้นสามารถปฏิบัติตามพันธสัญญาครบทุกกรณีทั้งในเรื่องของการค้า การบริการและการลงทุนนั้นจะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อในเรื่องของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและหลักเกณฑ์ที่เอไอเอฟจะได้มีการไปเจรจาต่อไป บทบาทการลงทุนของเราต่อกองทุนดังกล่าวนี้ยังไม่ได้จำกัดเฉพาะในส่วนของภาครัฐบาลเท่านั้น แต่การที่เงินเพียงเกือบ ๕๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐนั้นไม่เพียงพอหรือครบต่อการที่จะมารองรับการลงทุนโดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานและอื่น ๆ ซึ่งในระยะเริ่มต้นนั้น

๔๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

จินตนา ๒๑/๒

ในภูมิภาคนี้ต้องการไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ และแม้ว่ากองทุนดังกล่าวจะมีลักษณะที่เรียกว่าเป็น โคไฟแนนซ์ (Co-finance) กับทางเอตีปี แต่เงินนั้นก็ไม่ใช่เพียงพอต่อเงื่อนไขที่เร่งรัดมาในอีก ๓ ปี ๒ เดือนข้างหน้า ซึ่งเราถือว่านั่นคือเป็น เบนช์มาร์ค (Benchmark) ก้าวแรกของการพัฒนาอาเซียนไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และที่สำคัญคือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือเออีซี เพราะการที่จะออกตราสารทางการเงินที่เรียกว่าเป็นไฮบริด บอนด์ (Hybrid Bond) กิ่งหน้กิ่งทุน หรือการออกพันธบัตร ซึ่งคงเป็นหน้าที่ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคงต้องให้ความชัดเจนว่าสถานะของการที่เราจะได้เรตติ้งเอไอเอ -----

- ๒๒/๑

เพื่อสามารถถือไว้ได้ในฐานะการเป็นเงินทุนสำรองระหว่างประเทศใน ๑๐ ประเทศอาเซียน เราจะดำเนินการอย่างไร เพราะมันหมายถึงความโปร่งใสและการบริหารกองทุนที่มีประสิทธิภาพและเป็นกองทุนที่หวังผลตอบแทน และจะคุ้มต่อค่าบริการในการบริหารกองทุนหรือไม่อย่างไร ซึ่งทางเอทีบีจะต้องรับผิดชอบในส่วนนี้

บทบาทสำคัญที่สมาชิกบางท่านได้เสนอและผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง ก็คือจะต้องมีการทบทวนในเรื่องของการลงขันของกองทุนดังกล่าว ๑๐ ประเทศอาเซียนจะมีบทบาทในลักษณะหลักเกณฑ์การลงทุนก่อนแรกที่เหมาะสมภาคหรือลดหลั่นกัน แต่อย่างน้อยที่สุดหลักเกณฑ์ในเรื่อง ๖ บวก ๔ อาจจะเป็นเค้าโครงของการลงทุน ๑๐ ประเทศไม่ได้มีฐานะทางเศรษฐกิจที่เสมอเท่าเทียมกัน อย่างน้อยที่สุดในกลุ่ม ๖ ประเทศ ซึ่งมีสภาพระดับเศรษฐกิจใกล้เคียงกัน ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน ฟิลิปปินส์ นั้นน่าจะมีการลงทุนที่เท่ากันในส่วนเฉลี่ยออกไป ในขณะที่กลุ่มประเทศซีแอลเอ็มวี นั้นก็มีการลงทุนลงขัน ที่สามารถต่ำลงไปได้ นี่คือหลักเกณฑ์ส่วนหนึ่งที่อยากเสนอให้ทางรัฐบาลได้นำไปใช้สู่กรอบการเจรจา

ในเรื่องโครงสร้างการกำกับดูแล ภายใต้หลักการ หลักเกณฑ์ ความตกลงเบื้องต้นของการจัดตั้ง ซึ่งได้กำหนดว่าคณะกรรมการบริหารกองทุน หรือว่า บอร์ด ออฟ ไดเรคเตอร์ส (Board of Directors) หรือบีโอดี (BOD) จะเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจประเด็นสำคัญ ๆ โดยมีเอทีบีนั้นหรือธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย นั้นเป็นผู้บริหารจัดการกองทุน ประเด็นนี้ใครขอความชัดเจนว่าในการไปเจรจาภายใต้กรอบนี้ รัฐบาลให้ความชัดเจนว่าที่มาและจำนวนของบอร์ดนั้นอยู่บนฐานของจำนวนหุ้นและเงินลงทุนใช่หรือไม่ แล้วตรงนี้จะไปตอบคำถามว่าถ้าเป็นเช่นนั้นภายใต้กรอบตารางที่เสนอมาท่านจะมีการทบทวนหรือไม่ เพราะประเทศไทยจะมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๓.๐๙ ของการออกเสียง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับความเป็นประเทศชั้นนำของเราในอาเซียน ซึ่งอยู่ในระดับที่ ๑ ถึง ๓ ในแต่ละสาขาเกือบทุกด้านนั้น ผมคิดว่าเป็นความด้อยต่ำและไม่สมเกียรติภูมิ และการที่ทำให้ลดชั้นประเทศไทยไปสู่การที่ไม่ใช่ประเทศชั้นนำของอาเซียนในยุคหัวเลี้ยวหัวต่อของการเปลี่ยนแปลงของอาเซียนในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กรอบแนวทางที่ ๓ คือการปล่อยกู้ คาดหมายกันว่ากองทุนเอไอเอฟนั้นจะมีการปล่อยกู้ร่วมกับทางเอทีบีในลักษณะของโคไฟแนนซ์ ในอัตราส่วน ๓๐ : ๗๐ ถ้าการคาดการณ์ว่าในแต่ละปีจะมีกองทุนเอไอเอฟ ๓๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ นี่หมายความว่าเอทีบี

ก็จะต้องนำมาผสมอีก ๗๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ รวมแล้วแต่ละปีมี ๑,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นเงินไทยง่าย ๆ ก็คือ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท สำหรับ ๑๐ ประเทศ ภายใต้เงื่อนไขเวลาของการเร่งรัดการพัฒนาไม่ใช่เรื่องง่ายเลยสำหรับตัวเลขดังกล่าวที่จะสามารถสนองตอบต่อความต้องการของการพัฒนา และโดยเฉพาะเงื่อนไขเวลาที่กำหนดว่า ภายในปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๙ จะเป็นการปล่อยกู้เฉพาะโครงสร้างพื้นฐานที่มีรัฐบาล ค้ำประกันเท่านั้น ก็ยังจำกัดขอบเขตของโครงการในการพัฒนา ความจริงท่านประธานครับ ผมจำได้ว่าในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนเมื่อต้นปีนี้ ผมได้มีโอกาสเข้าร่วมเจรจาทวิภาคีระหว่างท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และท่านประธานาธิบดี แห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย -----

และอยู่ร่วมในการเจรจาทวิภาคีระหว่างนายกรัฐมนตรี ประทานโทช นายกรัฐมนตรีหรือภริยาหรือ
 เวชชาชีวะ ขณะนั้นและประธานาธิบดีเต็ง เส่ง ของเมียนมาร์ อย่างน้อยที่สุดสาระสำคัญที่ได้
 มีการหารือกันกับทางผู้นำฟิลิปปินส์นั้นคือการที่ทางฟิลิปปินส์ได้ยื่นเอกสารฉบับหนึ่งก็คือ
 โครงการพีพีพี (PPP) เป็นโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของฟิลิปปินส์ทั้งประเทศ
 โดยหวังว่าผู้นำของไทยนั้นจะได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานใน
 ฟิลิปปินส์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการส่งเสริมเอกชนของไทยหรือว่าในส่วนหน่วยงานของ
 รัฐหรือรัฐวิสาหกิจของไทยในการที่จะสนใจไปลงทุนในรูปแบบพีพีพีในประเทศฟิลิปปินส์
 เช่นเดียวกันท่านประธานาธิบดีเต็ง เส่ง และท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ในขณะนั้นก็ได้หารือ
 ถึงความร่วมมือระหว่างไทยกับเดนมาร์กในโครงการเมกะโปรเจกต์ ทวาย-กาญจนบุรี
 ที่ผมหยิบยกมาตรงนี้เพราะเห็นว่าการปล่อยกู่ดังกล่าวนั้นมันจะเกี่ยวข้องเกี่ยวเนื่องมาสู่
 หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกโครงการซึ่งเป็นกรอบที่ ๔ ที่ทางคณะรัฐมนตรีได้ขอความเห็นชอบ
 ต่อรัฐสภา โดยที่จะให้ความสำคัญใน ๒ โครงการ

๑. โครงการที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพที่จะเสริมสร้างความร่วมมือและ
 ผลประโยชน์ในภูมิภาคอาเซียนในวงกว้าง เช่น การลงทุนข้ามพรมแดนและการค้า

๒. โครงการที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนรวมถึงโอกาส
 สำหรับการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน พับลิค ไพรเวท พาร์ทเนอร์ชิพ
 (Public private partnership) หรือพีพีพี ผมต้องการคำชี้แจงเบื้องต้นว่าเรามีโครงการอยู่
 ในใจบ้างหรือไม่ และขณะเดียวกันภายใต้หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกโครงการข้อที่ ๗.๑
 และ ๗.๒ นั้นความหมายของการปล่อยกู่ในข้อที่ ๖ ที่เป็นกรอบที่เสนอมานี้ในระยะ
 ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ จะจำกัดอยู่เฉพาะในส่วนของ ๗.๑ ใช่หรือไม่ในเอกสารที่ประกอบการ
 พิจารณาของรัฐสภา

ผมฝากประเด็นถึงทางรัฐบาลว่าในเรื่องของการปล่อยกู่ที่ดี ในเรื่องของ
 หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกโครงการก็คือนั้น มีเป้าหมายที่อาเซียนได้ประกาศไว้และเป็นการ
 ผลักดันโดยประเทศไทยเมื่อครั้งที่เราเป็นประธานอาเซียนในปี ๒๕๕๒ แล้วคำประกาศนี้
 ถือได้ว่าเป็นอนาคตที่ทำนายต่ออาเซียนอย่างยิ่งนอกเหนือจากการที่เราจะก้าวสู่การเป็น
 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ นั่นคือการประกาศให้เป็นประชาคมแห่งความ
 เชื่อมโยงคอมมูนิตี ออฟ คอนเนคทีวิตี (Community of connectivity) หลังจากนั้นเราได้
 ดำเนินนโยบายหลายประการในการที่จะสร้างความเชื่อมโยง และแน่นอนที่สุดกองทุน

เอไอเอฟดังกล่าวนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างฝึนให้เป็นจริง ในการเยือนอย่างเป็นทางการของท่านอดีตนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในระหว่างการเยือนอินเดียได้พบปะกับประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรีของอินเดียเมื่อต้นปีที่ผ่านมา สิ่งหนึ่งที่ได้มีการพูดกันและเราฝึนร่วมกันและหวังว่ากองทุนของเอไอเอฟสามารถตอบโจทยดังกล่าวได้ภายใต้ความร่วมมือของเอตีปี นั้นคือการเชื่อมโยงอาเซียนแห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับเอเชียใต้ ด้วยเส้นทางที่เรียกว่า เอเชีย นไฮเวย์ (Asian highway) ท่านประธานครัับโครงการเหล่านี้ น่าจะเป็นตัวอย่างหนึ่งที่ทางรัฐบาลไทยจะนำไปสู่การหารือกับอาเซียนที่เหลือและเอตีปีในการประชุมปลายเดือนนี้ที่บาหลี นั้นคือการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นถนนจากตะวันตกของประเทศไทยผ่านพม่าไปเข้าอินเดียที่รัฐมณีปุระทางภาคอีสานของอินเดีย นี่เป็นประเด็นที่ผมในขณะนั้นเป็นรัฐมนตรีเศรษฐกิจ และขณะเดียวกันก็ได้เยือนอินเดีย ๒-๓ ครั้ง พร้อมกันนั้นได้ร่วมคณะหลังสุดไปกับท่านนายกรัฐมนตรี ได้มีการพูดถึงเรื่องนี้ระหว่างผู้นำของ ๒ ประเทศ -----

เราได้เห็นถึงอนาคตและการเชื่อมโยง เพราะเราเชื่อว่าอนาคตของโลกอยู่ที่เอเชีย และประเทศที่มีศักยภาพมากที่จะเป็นประโยชน์ต่ออนาคตของประเทศไทยและอาเซียนก็คือ จีนและอินเดีย และแน่นอนที่สุดถ้าเราสามารถที่จะเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ (Logistics) การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และภาคบริการในอาเซียน และเป็นเส้นทางการเชื่อมโยง ด้วยระยะทางเพียงแค่ ๑,๓๖๐ กิโลเมตรเท่านั้นจากชายแดนของไทย ผ่านเนปาลเข้าไปสู่มณีปุระ ๑,๓๖๐ กิโลเมตร และปลายสุดของแผ่นดินไทยที่แม่สอดเชื่อมโยงเมียวดีข้ามแม่น้ำเมยนั้นมันคือปลายของระเบียงเศรษฐกิจ ตะวันออก ตะวันตก หรือว่าอีสต์-เวสต์ อีโคโนมิก คอร์ริดอร์ (East-West economic corridor) ตรงนี้เองครับที่จะทำให้เราได้เปิดเส้นทางการขนส่งทางบกที่จะทำให้การท่องเที่ยว การค้า การบริการและการลงทุนทั้งหลาย เกิดการไหลเวียนด้วยความสะดวกของเส้นทางดังกล่าว กองทุนไอเอ็มเอฟสามารถที่จะนำประเด็นนี้เข้ามาสู่การสร้างโอกาส ไม่ใช่เฉพาะการเชื่อมโยงในอาเซียน แต่หมายถึงการเชื่อมโยงและสร้างโอกาสไปสู่ประชากร ๑,๐๐๐ กว่าล้านคนในเอเชียใต้ ซึ่งมีอินเดีย ๑,๑๕๐ ล้านคน เป็นตลาดใหญ่รองรับอยู่ ผมหวังว่านโยบายประตูตะวันตกภายใต้รัฐบาลชุดที่แล้ว เราจะได้รับการสนองตอบจากเครื่องมือไอเอ็มเอฟภายใต้รัฐบาลชุดนี้ เช่นเดียวกัน การเชื่อมโยงกับจีนที่เราสามารถที่จะเข้าสู่จีนตอนใต้และตะวันตกของจีนได้ ไม่ว่าจะเป็นมณฑลยูนนาน มณฑลกวางสี กองทุนไอเอ็มเอฟ สามารถที่จะตอบสนองต่อการพัฒนาเส้นทางอาร์ ๓ ตะวันตก อาร์ ๓ ตะวันออก ที่ผ่านไทย ลาว และเข้าสู่มณฑลยูนนาน หรือไทย เมียนมาร์ จีน หรือแม้แต่สะพานมิตรภาพไทย-ลาว ที่เพิ่งเปิดไปเมื่อวันที่ ๑๑ เดือน ๑๑ ปี ๒๐๑๑ เมื่อวานนี้ ตรงนั้นคือโอกาสอย่างยิ่งถ้าหากว่าเรามองเรื่องวิสัยทัศน์ของประตูตะวันออกในการเชื่อมโยงผ่านไปสู่อินโดจีน ผ่านลาว และ ณ ปลายสะพานที่ ค่ำม่วนดังกล่าวนั้นสามารถสร้างทางรถไฟไปสู่มหาสมุทรแปซิฟิกที่หมู่บ้านของเวียดนาม ด้วยระยะทางเพียงแค่ ๒๐๐ กว่ากิโลเมตรเท่านั้นเอง

ท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้หารือเรื่องนี้กับท่านนายกรัฐมนตรีเวียดนามในการประชุมอาเซียน และเห็นว่าเป็นโอกาสและยังได้พูดเรื่องนี้กับท่านนายกรัฐมนตรีลาว นี่คือการผลักดันความฝันของการเป็นประชาคมแห่งความเชื่อมโยง โดยมีประเทศไทยนั้นเป็นศูนย์กลาง เป็นฮับ (Hub) ของโลจิสติกส์ทั้งหลายทั้งปวง และแน่นอนที่สุดจะเป็นเส้นทางที่จะเข้าสู่ลาวผ่านไปสู่จีนที่มณฑลกวางสี โดยผ่านด่านที่เวียดนาม ที่เรียกว่าด่านผิงเสียง แต่นั่นหมายความว่าเรากำลังสร้างโอกาสให้กับประเทศไทย

และเป็นการใช้เครื่องมืออย่างมีเป้าหมายและมีทิศทางและเกิดประโยชน์สูงสุดไม่ใช่เฉพาะ
 อาเซียน แต่รวมถึงประเทศไทยที่เราเป็นศูนย์กลาง การเชื่อมโยงของมหาสมุทรแปซิฟิกไม่ใช่
 เฉพาะทางเวียดนาม แต่มีแหลมฉบังซึ่งเป็นท่าเรือน้ำลึกใหญ่ที่สุดเป็นเกตเวย์ (Gateway)
 ของประเทศไทยมาสู่ประตูตะวันตกคือทวาย-กาญจนบุรี ท่านประธานครับ โครงการดังกล่าว
 นั้นเริ่มเป็นการทำงานร่วมกันมาในช่วง ๑๐ ปีหลัง และมาคืบหน้าสำเร็จจนเป็นรูปธรรม
 เมื่อรัฐบาลที่ผ่านมา และผมเชื่อว่ารัฐบาลนี้ก็ได้เห็นความสำคัญและจะเดินหน้าโครงการนี้
 ผมเคยพูดเรื่องนี้ในการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา ก็ได้ย้ำว่าเรื่องนี้มันหมายถึง
 อนาคตของประเทศไทย แล้วเป็นอนาคตของอาเซียน เป็นสหภาพที่เราสร้างให้เราได้เป็น
 แลนด์บริดจ์ (Landbridge) เป็น แลนด์ลิงค์ (land link) ที่จะเชื่อมโยงระหว่างโลกตะวันตก
 ตะวันออก ทั้งการค้า การท่องเที่ยวและการลงทุน การบริการ โครงการเมกะโปรเจกต์
 ทวาย-กาญจนบุรีนั้นเป็นโครงการที่จะมีการลงทุนทั้งในรูปแบบของเอกชนล้วน ๆ
 ทั้งในรูปแบบของ พีพีพี หรือการลงทุนโดยงบประมาณแผ่นดินของประเทศไทยและ
 เมียนมาร์ โครงการนี้จะทำให้ประเทศไทยนั้น -----

มีทางออกเชื่อมโยงไปสู่เอเชียใต้ ไปสู่แอฟริกา ไปสู่ยุโรป ไปสู่ตะวันออกกลาง เราจะกลายเป็นแลนด์บริดจ์ที่สำคัญของอาเซียน และนั่นคือโอกาสที่สำคัญอย่างยิ่ง ผมเชื่อว่าโครงการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประตูตะวันตกอีกเช่นกันที่จะเชื่อมไปสู่ประตูตะวันออก ไม่ว่าจะออกที่แหลมฉบัง หรือจะไปออกที่โฮจิมินห์ หรือจะไปออกที่ฮั่น หรือจะขึ้นไปสู่จินตอนใต้ผ่านผิงเสียงสู่กวางสี หรือจะผ่านอาร์ ๓ ไปสู่มณฑลยูนนานและเข้าสู่มณฑลอื่น ๆ โดยเฉพาะเสฉวน ฉงชิ่ง กุ้ยโจว ของจีน เป็นต้น จะสร้างโอกาสให้กับประเทศไทยอย่างมหาศาล ผมหวังเหลือเกินว่าภายใต้กรอบการเจรจาและแนวทางที่เสนอมานี้ โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกโครงการจะได้ให้ความสำคัญในเรื่องของตัวอย่างที่ผมได้หยิบยกมา และนั่นคือโอกาสร่วมกันที่ยินดีที่จะให้การสนับสนุน แต่หวังว่ารัฐบาลจะเข้าใจประเด็นและมองไกล และได้เห็นถึงโครงการตัวอย่างที่จะนำไปเสนอภายใต้กรอบเจรจาดังกล่าว ผมคงไม่ใช้เวลาในการอธิบายในส่วนของคุณค่าของข้อตกลงอื่น ๆ นะครับ เพราะว่าในฐานะที่เคยเป็นรัฐมนตรีที่กำกับดูแลกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ในกรอบที่เกี่ยวข้องการค้าหรือว่าความตกลงทั้งในเรื่องของเอฟาส (AFAS) อาฟตา (AFTA) และอาเซียน ก็ได้ทำงาน และหวังว่าการสานต่อดังกล่าวนี้จะดำเนินการโดยเร็ว เพราะว่ากรอบความตกลงที่จะขอให้ความเห็นชอบในเรื่องของอาเซียนหรือเอซีไอเออนั้น เราเป็นประเทศสุดท้ายนะครับ ที่จะยื่นรายการข้อสงวน เพื่อที่จะทำให้เอซีไอเออนั้นมีผลบังคับใช้ เพราะฉะนั้นก็หวังแต่เพียงว่ารัฐสภาให้ความเห็นชอบและรัฐบาลจะนำเรื่องนี้เข้าไปยื่นข้อสงวนในระดับของอาเซียนต่อไป เพื่อให้ความเป็นไปได้ของการเป็นประชาคมอาเซียนและภายใต้เครื่องมือของความตกลงว่าด้วยการลงทุนแบบคอมพรีเฮนซีฟ หรือเอซีไอเออนั้นมีผลโดยเร็วครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ครับ ท่านมีอะไรหรือครับ

นายไตรรงค์ ติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บึงกาฬ) : เรียนท่านประธานรัฐสภา ผม ไตรรงค์ ติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดบึงกาฬ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออภัยท่านสมาชิกที่จะอธิบายแบบหนึ่งนะครับ ผมหารือกับท่านประธานและท่านสมาชิกทุกท่านว่า เนื่องจากว่าเราประชุมมา ๓ วันแล้ว เลิกก็ตี ๑ ตี ๒ หลายท่านก็มีภารกิจที่จะต้องเดินทางกลับในวันนี้ ผมอยากหารือกับท่านประธานและท่านสมาชิกทุกท่านว่าผมอยากให้ท่านกำหนดเวลาในการอภิปราย ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าอยากเสนอท่านละ ๗ นาที แล้วก็อยากให้อภิปรายให้แล้วเสร็จก่อนเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

๕๑

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ดรุณี ๒๕/๒

ของวันนี้ะครับ เพราะว่าพวกเราทำงานมาหนัก ๓-๔ วัน วันนี้ ๔ แล้วครับ แล้วเมื่อคืนนี้ ก็ดึกเต็มที่แล้ว ฉะนั้นจึงขอหารือในที่ประชุมนะครับ ขอเสนอกำหนดเวลาสัก ๗ นาทีนะครับ ท่านประธานรัฐสภาครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ครับ มีสมาชิกท่านใด มีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าหากไม่มี ผมถือว่า ที่ประชุมเห็นด้วยนะครับว่าเราจะอภิปรายกันประมาณท่านละ ๗ นาทีครับ ขอบคุณครับ เชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้ศึกษาและอ่านในเรื่องกรอบการเจรจาจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในภูมิภาคอาเซียนหรือว่าเอไอเอฟนะครับ ในตัววัตถุประสงค์และความเป็นมา โดยเฉพาะ ความเป็นมาในการจัดตั้งกองทุนดังกล่าวเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน ตามที่การประชุมอาเซียนในแต่ละครั้ง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ ปี ๒๕๕๓ จนถึง ๘ เมษายน ๒๕๕๔ ที่เกาะบาหลินะครับ ได้มีมติเห็นชอบในหลักการของโครงสร้างในเรื่องของตัวพื้นฐาน ในภูมิภาคอาเซียน ในหลักการดังกล่าวผมก็เห็นชอบด้วย เพียงแต่ที่ผมมีข้อสังเกต ในกรอบในการที่จะนำมาเสนอสู่สภาเพื่อให้ความเห็นชอบตามเงื่อนไขของมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญดังต่อไปนี้ นะครับท่านประธานครับ ก็คือว่า

ในประการแรก ในกรอบการเจรจาในส่วนที่ผมมีข้อสงสัยก็คือเรื่องโครงสร้างและเงินกองทุนนะครับท่านประธาน ก็คือว่าในปัจจุบันที่มีการกำหนดโครงสร้างของเงินลงทุนไว้โดยเป็นสัดส่วนในส่วนของแต่ละประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๘ ประเทศรวมเป็นเงินกันประมาณ ๓๓๕.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และเป็นสัดส่วนของเอทีบีประมาณ ๑๕๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ คำถามประการแรกก็คือว่าในปัจจุบันกองทุนสำรองระหว่างประเทศของประเทศไทยเรามีเงินจำนวนมากในสัดส่วนเกือบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่ดูสัดส่วนแล้วเรามีสัดส่วนการลงทุนแค่ ๓.๐๙ ซึ่งสัดส่วนการลงทุนในฐานะที่เป็นผู้ถือหุ้นมันมีความสัมพันธ์กันกับสัดส่วนการลงคะแนนเสียงในฐานะที่เป็นผู้ถือหุ้น คำถามว่าเหตุใดเราจึงมีสัดส่วนการลงทุนที่จำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศมาเลเซีย หรืออินโดนีเซีย หรือฟิลิปปินส์ ฟิลิปปินส์เท่ากันนะครับ ถ้าเทียบกันก็คือมาเลเซียหรืออินโดนีเซียที่เขาลงไปถึง ๑๕๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ แล้วก็ ๑๒๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐตามลำดับ

อีกประการหนึ่งก็คือว่าในการลงทุนดังกล่าว สัดส่วนในแง่ของผลตอบแทนจากการลงทุนหรือเป็นภาษาอังกฤษว่า รีเทิร์น ออน อีควิตี้ (Return on equity) เราประมาณการในโครงการลงทุนดังกล่าวเราคิดว่าเราจะได้ประมาณการลงทุนรีเทิร์นในรูปของเงินปันผลหรือผลประโยชน์ในรูปทางด้านสังคมอะไรก็แล้วแต่ ในตัวนี้ในการเสนอกรอบดังกล่าวไม่มีการลงรายละเอียดในแง่ของตัวผลตอบแทนการลงทุนไว้ในเรื่องของทางเศรษฐกิจหรือว่าทางสังคมว่าจะประมาณการลงทุนผลตอบแทนเท่าไร

อีกประการหนึ่งในแง่ของการลงทุนในรูปของเงินลงทุน ความต่อเนื่องว่าจะมีการลงทุนเพิ่มทุนต่อเนื่องไปอย่างไรในอนาคตหรือเปล่า หรือว่าเป็นการลงทุน ๑ ครั้ง ณ วันนี้จะไม่มีการลงทุนต่อไปนะครับ อันนี้คือข้อที่ผมยังมีข้อสงสัยอยู่นะครับ

อีกประการหนึ่งก็คือว่าในแง่กองทุนของตัวเอไอเอฟ ผมก็คิดว่ามันมีความจำเป็น เพราะว่าปัจจุบันสถานการณ์ในแง่ของตัวอาเซียนก็คงต้องพึ่งพากันเอง ในฐานะที่ทุก ๆ ประเทศก็มีเงินทุนระหว่างประเทศค่อนข้างจะสูง ถ้าไปพึ่งเงินลงทุนจากไม่ว่าจะเป็นยุโรปหรืออเมริกา ซึ่งผมคิดว่าเขาคงมีปัญหาและอุปสรรคอยู่วันนี้ เพราะฉะนั้นเป็นความจำเป็นที่เราต้องพยายามที่จะพึ่งพา มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อที่จะพึ่งพาการใช้เพื่อประโยชน์ในแง่ของกลุ่มอาเซียนด้วยกันเอง แต่ขณะเดียวกันในแง่ของวัตถุประสงค์โครงสร้างกองทุนในวันหน้าก็บอกว่ากองทุนจึงมีแผนที่จะออกตราสารทางการเงินในลักษณะไฮบริด บอนด์ (Hybrid bond) แล้วออกพันธบัตร รวมทั้งการเพิ่มทุนกองทุนให้ผู้ถือหุ้นเดิม

๕๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ศิริพร ๒๖/๒

และผู้ถือหุ้นใหม่ ตรงนี้ยังขาดรายละเอียดว่าในวันหน้าสิ่งที่ผมเป็นกังวลก็คือว่า การเพิ่มทุนในกองทุนให้ผู้ถือหุ้นเดิมกับผู้ถือหุ้นรายใหม่ที่เราจะเพิ่มทุนในวงเงินที่เท่าไร ความสามารถในการที่จำนวนน้อยอย่างนี้นะครับก็คงมี แต่ก็ต้องได้ความชัดเจนว่าแนวโน้มจะเป็นอย่างไร หรือว่ามีผู้ถือหุ้นรายใหม่ ผู้ถือหุ้นรายใหม่จะเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในกลุ่มนี้หรือจะเป็นผู้ถือหุ้นที่จะเพิ่มเติมอย่างไรก็ขาดรายละเอียด

อีกประการหนึ่งในการที่จะออกพันธบัตรว่ากองทุนจะไประดมทุนอะไรต่าง ๆ แล้วทำให้เกิดสร้างความเชื่อถือ ตรงนี้ก็เป็นเรื่องที่ว่าจะทำอย่างไรที่จะทำให้กองทุนได้รับการยอมรับ

อีกประการหนึ่งในเรื่องของโครงสร้างและในการกำกับ ตามเงื่อนไขโครงสร้างประการหนึ่งที่ผมมีข้อสงสัยก็คือว่า ผู้ถือหุ้นทุกรายมีอำนาจสูงสุดในฐานะกรรมการบริหาร แต่ขณะเดียวกันในเรื่องของสัดส่วนของผู้ถือหุ้นในการลงเสียงเราก็ก็น่ามีส่วนต่ำอยู่ในขณะเดียวกันการตัดสินใจประเด็นต่าง ๆ เอ็ดดี้เป็นผู้บริหารจัดการกองทุนนะครับ ซึ่งได้ฟังท่านรัฐมนตรีในเรื่องของตัวหลักเกณฑ์ในการที่จะบริหารโครงการหรือว่าการคัดเลือกโครงการ ไม่ทราบว่าจะอยู่ในอำนาจของตัวเอ็ดดี้เป็นผู้ที่จะเป็นคนหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกหรืออยู่ที่อำนาจของบอร์ดในการคัดเลือก ตรงนี้อาจจะขอความชัดเจนว่าใครเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจในการเลือกโครงการต่าง ๆ ที่ตัวเอไอเอฟจะไปดำเนินการปล่อยกู้

อีกประการหนึ่งในเรื่องของการคิดค่าบริหารจัดการ ตัวแอดมินิสเทรทีฟว์ ฟีส (Administrative fees) ในระดับที่เหมาะสม ระดับความเหมาะสมคือเท่าไรอย่างไร เพราะว่าในเอ็ดดี้มีส่วนของคอนฟลิคท์ ออฟ อินเทอเรสท์ (Conflict of Interest) อยู่ คือ

๑. เป็นส่วนของผู้ถือหุ้นด้วย -----

และขณะเดียวกันเป็นส่วนของการที่จะร่วมปล่อยกู้ในแง่ของตัวโคไฟแนนซ์กันอยู่ ในขณะเดียวกันก็ยังรับเป็นผู้บริหารกองทุนด้วย เพราะฉะนั้นความชัดเจนตรงนี้ ถ้าเป็นการบริหารจัดการที่มีแผน (Plan) นั้นะครับ เราในฐานะที่เราเป็นผู้ถือหุ้นเราอาจจะเสียเปรียบ เพราะฉะนั้นความชัดเจนในเรื่องการบริหารจัดการเป็นความจำเป็นที่เราจะต้องทราบว่าถ้าการบริหารจัดการที่มันแพง เขาในฐานะผู้ถือหุ้นเขาก็ไปเอาค่าจัดการแพง ๆ ซึ่งเขาก็ถือว่าเขาได้รับค่าตอบแทนอีกแบบหนึ่ง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าอาจจะทราบรายละเอียดที่ว่ามีการเจรจาเบื้องต้นกันไหม แล้วระดับที่เหมาะสมคืออะไร ค่อนข้างจะกว้างขวาง

อีกประการหนึ่งการปล่อยกู้ของเอดีบี ในฐานะที่เป็นโคไฟแนนซ์ร่วมกับ เอไอเอฟในสัดส่วน ๓๐ : ๗๐ คงเป็นคำถามที่สอดคล้องกับเรื่องหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก โครงการว่าเมื่อกองทุนจะปล่อยสินเชื่อ ซึ่งผมคิดว่าความเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่อของเอดีบี ร่วมกับเอไอเอฟความเสี่ยงคงต่ำ เพราะว่าเอดีบีมาเกาะในส่วนของตัวเอไอเอฟในสัดส่วนของการค้าประกันที่รัฐบาลมีการค้าประกันอยู่แล้ว

อีกประการหนึ่งนะครับท่านประธาน ในเรื่องหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก โครงการก็คือว่า การคัดเลือกโครงการในฐานะที่ประเทศไทยมีโอกาสที่จะได้รับเลือก โครงการในการที่จะเข้าสู่โครงการตามเงื่อนไขของกรอบตาม ๗.๑ หรือ ๗.๒ หรือไม่ โดยเฉพาะโครงสร้างที่แสดงให้เห็นศักยภาพที่จะเสริมสร้างความร่วมมือและผลประโยชน์ ในภูมิภาคอาเซียนในวงกว้าง โดยเฉพาะกองทุนข้ามพรมแดนและการค้า ซึ่งจริง ๆ แล้วตรงนี้อย่างที่ผมเรียนถามว่าขึ้นอยู่กับตัวมติของบอร์ดหรือขึ้นอยู่กับตัวเอดีบีที่เป็นคนดำเนินการ โดยเฉพาะในเรื่องของ ๗.๒ ในโครงการการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน รวมทั้งโอกาสสำหรับการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ผมคิดว่ามีความจำเป็น โดยเฉพาะในส่วนของประเทศไทย ในฐานะที่ประเทศไทยงบประมาณในการลงทุนมีข้อจำกัดอยู่ เราไม่สามารถที่มีงบประมาณพอเพียง เพราะฉะนั้นโครงการของพีพีพี พับลิก ไพรเวท พาร์ทเนอร์ชิพ นี้ก็เป็นความหวังอันหนึ่งที่สามารถจะมาเสริมเติมเต็มในส่วนของงบประมาณเงินลงทุนของภาครัฐที่จะเข้าสู่โครงการของพีพีพี ผมอยากจะสอบถามว่าโอกาสความเป็นไปได้ที่จะมีโครงการตรงนี้ในส่วนที่จะเป็นประโยชน์กับประเทศไทย โดยเฉพาะตรงนี้ก็มีส่วนหนึ่งว่าการตัดสินใจที่จะเอาโครงการต่าง ๆ มาลงมันก็ไปถึงกับตัวสัดส่วนของในฐานะผู้ถือหุ้น และในขณะเดียวกันในสัดส่วนของการบริหารโครงการต่าง ๆ เหล่านี้ ผมก็อยากจะให้

โครงการต่าง ๆ เหล่านั้นมาสู่ประเทศไทยและเป็นประโยชน์ในฐานะที่เราไปร่วมลงทุนแล้วได้ประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าวเพื่อเสริมสภาพกับตัวงบประมาณการลงทุนของประเทศที่เรามีข้อจำกัดอยู่ ก็เลยฝากเป็นข้อสังเกตไว้ นะครับท่านประธาน เพื่อให้ทางรัฐบาลได้ช่วยตอบข้อเสนอนี้ในกรอบดังกล่าวเพื่อที่จะให้ทางรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบกราบขอบพระคุณครับ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนพคุณ รัฐมนตรี ครับ

นายแพทย์ รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นพคุณ รัฐมนตรี ส.ส. เชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในวันนี้ทางรัฐบาลได้เสนอกรอบการเจรจาหนังสือสัญญากรอบพิธีสารหลายฉบับเพื่อขอความเห็นชอบตามมาตรา ๑๙๐ จากรัฐสภา ผมขอแสดงความเห็นโดยให้ความเห็นชอบทั้งหมด แต่ว่าอย่างไรก็ตามก็อยากจะสนใจในเรื่องของกรอบหนังสือสัญญารายการข้อสงวนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียนและแนวทางการเปิดเสรีและการสงวนชั่วคราว ๓ สาขา ภายใต้กรอบการตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน ท่านประธานครับ การเปิดเสรี ๓ สาขา ท่านรัฐมนตรีอุตสาหกรรมได้กรุณาชี้แจงเมื่อเช้าว่าตอนนี้ลดลงเหลือ ๒ สาขาแล้ว คือสาขาการเลี้ยงสัตว์น้ำและสาขาขยายเพาะปรับปรุงพันธุ์พืชคือ หอมหัวใหญ่ ผมเห็นว่าหอมหัวใหญ่นั้นเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่มีการปลูกในพื้นที่ การทำตามกรอบการเจรจาเพื่อเป็นไปตามพันธะผูกพันของอาเซียนนั้นจะสามารถลดกรณีการฟ้องร้องได้และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศภาคีสมาชิก -----

เพราะฉะนั้นในวันนี้ผมเห็นด้วยที่จะให้เปิดสาขาเพาะเมล็ดพันธุ์เกี่ยวกับหอมหัวใหญ่ ท่านประธานครับ การส่งเสริมเมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่นั้นปัจจุบันนี้มีการปลูกเฉพาะที่จังหวัด เชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย แล้วก็จังหวัดกาญจนบุรีเท่านั้น ที่ผลิตออกมาเพื่อส่งออกให้ ประชาชนคนไทยทั่วประเทศได้บริโภค ในส่วนครึ่งหนึ่งของการผลิตปีละ ๓๕ ล้านกิโลกรัม จะส่งไปขายที่ญี่ปุ่น แล้วก็เมล็ดพันธุ์ที่เอามาปลูก ๓ จังหวัดนี้นั้นก็ส่งนำเข้าจากประเทศ สหรัฐอเมริกา แล้วก็ญี่ปุ่น รวมทั้งอิสราเอลด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีการเปิดเสรีในด้านนี้ ก็จะทำให้เมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ไม่จำเป็นต้องส่งนำเข้า ก็จะเป็นการลดต้นทุนการผลิตของ เกษตรกรได้ อย่างไรก็ตามนะครับ นอกจากข้อดีหลายประการของการเปิดเสรีด้านนี้ก็ยังมี ข้อกังวลของเกษตรกรผู้ปลูกหอมหัวใหญ่ ซึ่งได้ฝากผมมาว่าถ้าหากเปิดเสรีแล้วมันจะมี เนื้อหาจะมีการเปิดโอกาสให้นักลงทุนอาเซียนสามารถลงทุนได้ถึง ๕๑ เปอร์เซ็นต์นะครับ อันนี้ก็เป็นที่กังวลว่าทำไมต้อง ๕๑ เปอร์เซ็นต์ ทำไมไม่เป็น ๔๙ เปอร์เซ็นต์ เพราะว่าถ้า ๕๑ เปอร์เซ็นต์นั้นก็หมายความว่านักลงทุนต่างชาตินั้นสามารถที่จะบริหารแล้วก็ตัดสินใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของราคาของเมล็ดพันธุ์ เพราะปีหนึ่งนั้นเราต้องสั่งซื้อหรือนำเข้า เมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ปีหนึ่ง ๖,๙๐๐ ปอนด์ ปอนด์หนึ่งก็สามารถสร้างผลผลิตได้ถึง ๕,๐๐๐ กิโลกรัม อันนี้ก็เป็นการหวังใจของเกษตรกรครับว่าอยากจะให้ทางรัฐบาลได้กรุณา ชี้แจงว่าการลงทุน การถือหุ้นของต่างชาตินั้นถ้าลดลงมาจาก ๕๑ เปอร์เซ็นต์จะได้หรือไม่

ประการที่ ๒ ที่เขาห่วงใยก็คือว่าเมล็ดพันธุ์ที่มาเพาะในประเทศไทยจะมี คุณภาพหรือมีประสิทธิภาพดีเท่ากับของที่เขาส่งนำเข้าจากประเทศสหรัฐอเมริกา หรือประเทศญี่ปุ่นหรือไม่ อันนี้ก็เป็นที่ ๒ นะครับ ถ้าหากว่าเขาผลิตได้ไม่ถึง ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อปอนด์ เขาก็ลงทุนอันนี้ก็จะเป็นความเสียหาย จะเป็นการเพิ่มต้นทุน การผลิตแทนที่จะเป็นประโยชน์กับประชาชนที่มีอาชีพในด้านนี้นะครับ

ความกังวลทั้ง ๒ ประการนี้ ก็อยากจะกราบเรียนให้รัฐบาลได้ช่วยนำไป พิจารณาด้วยนะครับ แต่อย่างไรก็ตามการเปิดเสรีด้านสาขาเพาะเมล็ดพันธุ์และขยายพันธุ์ ในเรื่องของหอมหัวใหญ่นั้น เกษตรกรส่วนใหญ่ก็หวังเป็นอย่างยิ่งนะครับ ถ้าหากว่า มีการผลิตในประเทศไทยแล้วต้นทุนการผลิตของเกษตรกรนั้นจะลดลงนะครับ แต่ก็มี ความกังวล ๒ ประการอย่างที่ผมได้นำกราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ครับ ผมขอ กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านกษิต ภิรมย์ ครับ

๕๗

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

อารีรัตน์ ๒๘/๒

นายกษิต ภิรมย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธาน ผม นายกษิต ภิรมย์ ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ทำหน้าที่สมาชิกรัฐสภา ผมมีข้อสังเกต ๒-๓ ประเด็นนะครับ อันแรกก็เกี่ยวกับกองทุน เกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของอาเซียน ก่อนอื่นผมก็ขอสนับสนุนข้อสังเกตแล้วก็ขอเสนอแนะของเพื่อน สมาชิกรัฐสภา ท่าน ส.ส. เกียรติ สิทธิอมร แล้วก็ผมขอเพิ่มข้อสังเกตแล้วก็ขอเสนอแนะ ของกระผม ๒-๓ ประเด็นด้วยกัน คือ

ประเด็นแรก ก็คือว่าประเทศไทยอยู่ท่ามกลางของสมาคมอาเซียน หรือว่าอยู่ ท่ามกลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพราะฉะนั้นการสัญจรไปมาจะเป็นเหนือ ใต้ หรือตะวันออก ตะวันตก ทั้งทางบก ทางทะเล ทางอากาศ ส่วนใหญ่จะต้องผ่านประเทศไทย จะเป็นถนนหนทาง การบิน ระบบไฟฟ้า โทรคมนาคม โทรศัพท์ ถนนหนทาง ทางรถไฟ ต่าง ๆ เหล่านี้ -----

เราอยู่ตรงกลางนะครับ และนอกจากนั้นแล้วเมื่อสองปีที่แล้วเราเป็นผู้ริเริ่มหลักการและแนวความคิดที่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือว่าของอาเซียนที่ใช้คำภาษาอังกฤษว่า คอนเนคทिवิตี้ แล้วเราก็เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการที่จะได้จัดทำแผนแม่บทว่าด้วยการเชื่อมโยงที่เรียกว่า มาสเตอร์ แพลน ออฟ คอนเนคทिवิตี้ (Master plan of connectivity) เราจะได้ประโยชน์ เพราะว่าที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของเรามันเอื้ออำนวย เราเป็นผู้ริเริ่ม เป็นผู้ก่อตั้งอาเซียน เป็นผู้ริเริ่มเรื่องของการเชื่อมโยงผมค่อนข้างจะแปลกใจที่บทบาทของเราในกองทุนนี้เท่ากับสิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม แล้วก็กัมพูชากับลาวรวมกัน ทั้ง ๆ ที่เราควรจะเป็นแนวหน้า ควรจะลงทุนในกองทุนอันนี้มากที่สุด เพราะว่าผลประโยชน์เม็ดเงิน ๆ เนื้อ ๆ เลยมันจะอยู่ที่ประเทศไทยครับ ก็อยากจะขอให้ทางรัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคมทบพันในเรื่องนี้ มันไม่ใช่แค่เรื่องของความสำคัญของการเป็นที่ตั้งศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์เท่านั้นเอง แต่ว่าเป็นเรื่องของศักดิ์ศรี หน้าตา และเกียรติภูมิของประเทศไทยด้วย เราเล่นเป็นเดี่ยวไวโอลินมือสองไม่ได้ครับ เราต้องเป็นคอนดักเตอร์ (Conductor) ในเรื่องนี้ผมอยากจะขอให้มีการทบทวนสัดส่วนของการเข้าร่วม นะครับ ในกองทุนอันนี้

แล้วอีกประเด็นหนึ่งคืออินโดนีเซียเป็นหมู่เกาะครับ เรื่องเชื่อมโยงทางบกนั้นเขาไม่ได้เกี่ยวข้องด้วยเลย แล้วก็แนวคิดเกี่ยวกับการเชื่อมโยงนั้นมันจะต้องเป็นโครงการที่ข้าม ๒ ประเทศด้วยกัน ไม่ใช่เอาเงินอันนี้ไปพัฒนาภายในของแต่ละประเทศ มันต้องเป็นเรื่องการเชื่อมโยงระหว่างประเทศอาเซียนด้วยกัน แล้วเราจะปล่อยให้ ๒ ประเทศ คือ มาเลเซียและอินโดนีเซีย ถ้าเผื่อเป็นไปตามการลงทุนมูลค่าที่ลงไปแล้วก็มีเสี่ยงในการที่จะออกมากกว่าในการลงคะแนน ชีวิตของเราแล้วก็อนาคตของการเชื่อมโยงของอาเซียนก็จะไปขึ้นกับมาเลเซียและอินโดนีเซีย แล้วก็บวกกับเจ้าหน้าที่จากธนาคารเอทีบีทีที่อยู่ ๓๐ เปอร์เซนต์ เราไม่ควรจะปล่อยอนาคตแล้วก็ความยิ่งใหญ่แล้วก็ความเป็นประเทศนำ และประเทศที่จะได้ประโยชน์จากการสัญจรไปมาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นี้ให้มันสูญหายไปโดยใช่เหตุ นะครับ

ส่วนประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าการที่เราได้มีแผนพัฒนาแม่บทที่เรียกว่า มาสเตอร์แพลนแล้ว เพราะฉะนั้นการดำเนินการใด ๆ ก็ตามของบอร์ด ออฟ ไตรเรคเทอร์ส หรือว่าคณะกรรมการบริหารกองทุนนั้นจะต้องถือแม่บทนี้ไว้ นะครับ เป็นคล้าย ๆ คัมภีร์ในการดำเนินการ ในการที่จะจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของโครงการ แล้วควรจะไป

ที่ไหนอย่างไร แล้วก็ควรที่จะให้บอร์ด ออฟ ไดเรคเตอร์ส คณะกรรมการบริหารดูมาสเตอร์แพลน แผนแม่บทอันนี้ แล้วก็แยกแยะโครงการน่าจะออกมาเป็น ๓ ส่วนด้วยกัน ส่วนที่จะเป็น ดำเนินการโดยการที่ภาครัฐไปกู้มาดำเนินการ อันที่ ๒ เป็นการร่วมมือระหว่างภาครัฐกับ เอกชนนะครับ แล้วอันที่ ๓ ก็คือมีเอทีพีเข้ามาร่วมด้วยเป็นโครงการ ๓ เส้า ภาพนี้ต้องชัดว่า แบ่งหน้าที่กันอย่างไร บทบาทของทางภาคเอกชนจะเข้ามาเสริมอย่างไร เงื่อนไขเป็นอย่างไร อันนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ แล้วก็การใช้เงินจากกองทุนอันนี้ไม่ควรที่จะเน้นตรงเรื่องของกายภาพ อย่างเดียว ส่วนของมาสเตอร์แพลนก็ได้มีบอกไว้ว่าจะต้องส่งเสริมความสัมพันธ์ในระดับ ประชาชนด้วย ไม่ใช่เป็นถนนหนทาง หรือระบบไฟฟ้าที่มันจะต้องไประหว่างประเทศ เท่านั้นเอง ระหว่างชนสองฝากแม่น้ำโขงจะมีการร่วมมือกันได้หรือไม่ที่จะใช้เงินจากกองทุน อันนี้ อยากจะให้คิดเรื่องของการส่งเสริมความสัมพันธ์ในระดับประชาชน ในระดับการศึกษา องค์การวิจัยนะครับ วัฒนาอารามทางด้านศาสนาก็สามารถที่จะเข้ามา เพื่อจะให้ การเชื่อมโยงนั้นเป็นไปได้ ทั้งสิ่งที่จับต้องได้และที่ส่งเสริมเรื่องความใกล้ชิดทางด้านจิตใจของ สมาคมอาเซียนโดยองค์กรวม นั่นก็เป็นประเด็นแรกนะครับ

ส่วนอันที่ ๒ ก็อยากจะขอให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับในข้อสงวนที่เกี่ยวกับกิจการ ของเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ แล้วก็เพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืช ๒ ประเด็นอันนี้ผมก็เป็นห่วง ทางเพื่อนผู้แทนราษฎรจากทางเชียงรายว่า เราต้องคิดเสียก่อนว่าประเทศไทยนั้น ภาคเกษตรอยู่ที่เกษตรกรรายย่อย เพราะฉะนั้นการที่จะให้ต่างชาติเข้ามาถือหุ้นเกินกว่า ๕๑ เปอร์เซ็นต์ คือเป็นหุ้นข้างใหญ่นั้น เงื่อนไขของการที่จะมีความสัมพันธ์ระหว่างบริษัท ยักษ์ใหญ่เหล่านี้กับเกษตรกรเล็ก ๆ อย่างไม่รู้ และเราได้เอาประสบการณ์ของบริษัทของไทย ที่ดังไปทั่วโลกคือกลุ่มบริษัท ซีพีนั้น ได้ปรึกษาหารือเขาหรือไม่ครับ กับภาคเอกชนไทย ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมากในเรื่องนี้บทบาทเขาจะอยู่ที่ไหน นั่นก็เป็นอีกประเด็นหนึ่ง

ส่วนอันที่ ๒ ก็คือว่าเราจะดูแลเกษตรกรรายย่อยอย่างไร ในการที่จะมีความสัมพันธ์กับบริษัทต่างชาติที่จะเข้ามา

ส่วนประเด็นสุดท้ายก็คือว่า ผมก็ค่อนข้างจะแปลกใจว่าในเอกสารที่แจก บอกว่ายังรอความคิดเห็นในการตัดสินใจของกรมป่าไม้อยู่ ผมคิดว่าเราปล่อยให้กรมป่าไม้เป็นเอกเทศไม่ได้ครับ อยากจะขอความกรุณาท่านประธานสภาขอให้ส่งผ่านไปที่รัฐบาล ไปที่รัฐมนตรี ปลัดกระทรวงที่ดูแลกำกับกรมป่าไม้ว่าต้องเร่งดำเนินการนะครับ ในความล่าช้าของหน่วยงานก็ไม่เกี่ยวกับในศักดิ์ศรี หน้าตา ความสนอกสนใจในการที่จะเข้าไปร่วมในกิจการต่าง ๆ ของอาเซียนด้วย เราไม่สามารถที่จะปล่อยให้กรมใดกรมหนึ่งไม่ให้ความร่วมมือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของอาเซียนนั้นมีความคืบหน้า ในหลักการโดยรวมก็เห็นด้วย ในหลักการ อยากจะให้ปรับปรุงโดยรายละเอียด เพราะว่าภายในปี ๒๕๕๘ เราจะต้องสร้างประชาคมอาเซียน

ส่วนประเด็นสุดท้ายก็คือว่า มันจะมีผลกระทบต่อหมู่ต่าง ๆ ในอาเซียนนี้ ก็อยากจะขอให้รัฐบาลมีระบบของการที่จะเยียวยาดูแลแล้วก็อธิบายปรึกษาหารือหรือการที่จะมีคณะทำงานขึ้นมาต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ไม่ควรจะไปจำกัดแก่หน่วยราชการ ต้องปรึกษาหารือกับภาคเอกชน แล้วก็โดยเฉพาะทางภาคประชาชน ทาง อบต. อบจ. ลงไปถึงการปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิทยา อินาลา ครับ

นายวิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภา (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม วิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครพนม ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา วันนี้ก็ก่อนที่จะลงมติให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๙๐ ที่รัฐบาลขอให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบ ก็อยากจะขอความชัดเจนว่าในแต่ละเรื่องนั้นที่มาที่เป็นอย่างไรบ้าง เราให้ความเห็นชอบแล้วนะครับ มันจะเกิดประโยชน์กับอาเซียนอย่างไรบ้าง เกิดประโยชน์กับประเทศไทยอย่างไรบ้าง กรอบแรกที่จะพูดก็คือกรอบการเจรจาตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน วัตถุประสงค์ก็คือเป็นการที่จะสนับสนุนให้ปี ๒๕๕๘ ที่ ๑๐ ประเทศจะเข้ามาสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วยกันแล้ว ให้มีการเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะไปทางเรือ ทางรถ ทางรถไฟ ทางอากาศ อย่างเช่น เมื่อวานนี้ ก็มีการเชื่อมโยงสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ ๓ ระหว่างแขวงคำม่วนกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กับจังหวัดพนม ที่นี้วัตถุประสงค์ใหญ่ ๆ ของการจัดตั้งกองทุนนี้

ก็คือเพื่อส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายในภูมิภาคอาเซียน และสามารถนำเงินออมภายในภูมิภาคมาใช้เกิดประโยชน์ผ่านทางการออกพันธบัตรของกองทุนนาระครับ แล้วก็ทำให้ตรงนี้มีความเชื่อถือขึ้น แล้วขณะเดียวกันก็คือให้ตรงนี้ถือว่าเป็นเงินสำรองกองทุนระหว่างประเทศของแต่ละประเทศด้วยนาระครับ

ที่นี้ผมอยากจะตั้งประเด็นคำถามผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรีที่มาชี้แจงนาระครับว่า โครงสร้างของคณะกรรมการกำกับดูแลที่มีสมาชิกอยู่ ๑๐ ประเทศของอาเซียน และก็มิเอตีปีเข้ามาถือหุ้นด้วยในการจัด เขาเรียกว่าจัดคณะกรรมการบริหารกองทุนหรือว่าบอร์ด ถามว่าแต่ละประเทศส่งสมาชิกได้ประเทศละ ๑ คนใช่ไหม และประเทศพม่าที่ยังไม่จ่ายเงินเข้าสู่กองทุนมีสิทธิเข้าไปนั่งในบอร์ดของคณะนี้ด้วยหรือเปล่า ๒. ในการออกเสียงจะอนุมัติโครงการต่าง ๆ คนที่อยู่ในบอร์ดออกเสียง ๑ คน ๑ เสียงเท่ากันใช่หรือไม่ หรือออกเสียงตามจำนวนเปอร์เซ็นต์ของเงินที่ลงทุนลงไป ถ้าออกเสียงตามจำนวนเงินที่ลงทุนลงไป ประเทศที่จะได้เปรียบก็คือประเทศมาเลเซียลงทุน ๑๕๐ ล้านเหรียญสหรัฐ

ถามว่าประเทศมาเลเซียเปรียบเทียบกับประเทศไทย ถ้าประชากรเรามากกว่ามาเลเซีย ๓ เท่า จีดีพีเราก็มากกว่ามาเลเซีย แต่ทำไมมาเลเซียลงทุนมากกว่าเรา ๑๐ เท่า ถามว่าประเทศมาเลเซียมีอะไรใหม่ มีอิตเดน อาเจนดา (Hidden agenda) ที่อยู่ในตรงนี้ใหม่ เพราะว่าถ้าเขาลงทุนมากเขามีสิทธิโหวตตามจำนวนแชร์ (Share) ของเขาอยู่ เวลาเขาจะอนุมัติโครงการจะเชื่อมกับประเทศอื่น ๆ ร่วมกับเอทีบี มาเลเซียก็มีเสียงมากกว่า เพราะฉะนั้นมาเลเซียมีเสียงมากกว่า มาเลเซียก็จะเอานักลงทุนไปใช้ประโยชน์กับตรงนี้ตามไปอีกทีหนึ่ง ถามว่าตอนนี้มาเลเซียคิดอะไรอยู่ มาเลเซียคิดคือต้องการเป็นผู้นำของอาเซียนใช่หรือไม่ แล้วไทยละครับ ไทยแค่ ๑๕ ล้านเหรียญเอสดอลลาร์ แล้วไทยคิดอะไรอยู่ หรือว่าไทยบอกว่ามีเงินกองทุนสำรองระหว่างประเทศเยอะเหลือเกิน เกือบ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านเหรียญเอสดอลลาร์นะครับ เกินความจำเป็น แต่ทำไมเราไปลงแค่ ๑๕ ล้านเหรียญเอสดอลลาร์ แสดงว่าตรงนี้เราไม่ต้องการทำถนนหนทาง ไม่ต้องการทำอินฟราสตรัคเจอร์ (Infrastructure) ในเมืองไทยใช่หรือไม่ หรือเราไม่ต้องการสร้างความสัมพันธ์มิตรกับเพื่อนบ้านโดยไม่มี การให้การสนับสนุน ถ้ารัฐบาลคิดอย่างนี้ผมถือว่าเราเดินทางผิดในการที่จะเป็นผู้นำประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่อีก ๔ ปีข้างหน้าจะเปิด เศรษฐกิจเราโตเป็นอันดับ ๒ ของอาเซียนรองจากอินโดนีเซีย อินโดนีเซียกับเรานะครับ อินโดนีเซียมีร้อยละ ๒๔.๗๓ เปอร์เซ็นต์ แต่ไทยแค่ ๓.๐๙ ต่างกัน ๔ เท่า ต่างกันหลายเท่าถามว่าประเทศมาเลเซีย ๒๒ ล้านคน ไทย ๖๖ ล้านคน ไทยบอกว่าตอนนี้เป็นผู้นำอาเซียนแล้วสุดท้ายทำแบบนี้เป็นอย่างไรระครับ แล้วกับเรื่องของเอทีบี เอทีบีกับเอไอเอฟจริง ๆ แล้ว ๓๐ : ๗๐ มันไม่ใช่ครับ เพราะว่า ๓๐ มีเอทีบีอยู่ ๙.๒๘ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นถ้าอัตราส่วน ๓๐ ของเอไอเอฟกับ ๗๐ ของเอทีบี เอทีบีจะมีหุ้นอยู่ก็คือ ๗๐ บวกกับ ๙.๒๘ เปอร์เซ็นต์ ทั้งหมดเอทีบีจะมีทั้งหมด ๗๙.๒๘ เปอร์เซ็นต์ ฉะนั้นเอทีบีมีอำนาจในการตัดสินใจเพียงผู้เดียวก็ชนะใหม่ถ้าเป็นอย่างนี้ อันนี้ก็คือฝากท่านผู้มาชี้แจงให้ชี้แจงนิดหนึ่ง

แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องของตัวการปรับถิ่นกำเนิดเฉพาะตัวสินค้านะครับ โดยเฉพาะอาเซียนกับจีน ผมถามว่าอาเซียนกับจีน เวลาจีนส่งมาเราหรือเราส่งไปจีนเราได้ฟอร์ม อี (Form E) และประเทศถิ่นกำเนิดจะต้องมีสินค้าในอาเซียนหรือจีนอย่างน้อยที่สุดร้อยละ ๔๐ ถามว่าถ้าผมซื้อสินค้าจากประเทศลาว เมืองไทยเป็นคนผลิตแล้วส่งไปขายเมืองจีน ประเทศลาวได้ออกฟอร์ม อี ให้ผู้ผลิตในเมืองไทยได้หรือไม่ แล้วไทยสามารถออกไปได้ไหม ซึ่งตรงนี้บอกว่าร้อยละ ๔๐ รวมราคาเอฟโอบีด้วย เอฟโอบีนี้รวมค่าแรงในประเทศ

๖๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

สุริย์รัตน์ ๓๑/๒

ด้วยหรือไม่ครับ ก็อยากจะเรียนสอบถามท่านประธานผ่านทางผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นะครับ เพราะฉะนั้นผมว่าเรื่องที่เราจะทำอะไรก็แล้วแต่ให้คำนึงถึงรายละเอียดน้อยกว่าคนที่เป็นผู้ประกอบการในประเทศไทยเขาได้อะไรบ้าง และให้คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลักครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประเสริฐ จันทรรวงทอง ครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ท่านประเสริฐได้มอบหมายให้กระผมได้พูดก่อนครับ แล้วเดี๋ยวท่านประเสริฐจะได้มาที่หลัง ขออนุญาตเลยได้ไหมครับ ท่านมาพอดีครับ ขอเชิญครับ ท่านไม่ได้มา ท่านนั่งอยู่ตรงโน้นครับ เชิญมานั่งนี่ครับ เรียนเชิญครับ

นายประเสริฐ จันทรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม นายประเสริฐ จันทรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมจะขออภิปรายในเรื่องการปรับกฎเฉพาะรายสินค้าจากพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนี ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงจากฉบับปี ๒๕๔๕ เป็นฉบับปี ๒๕๕๐ ภายใต้กรอบความตกลงระหว่างความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างอาเซียนกับจีน ผมมีความเห็นว่ารัฐบาลนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาเห็นชอบของรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ มีสินค้ามากกว่า ๙๘ เพอร์เซ็นต์ทั่วโลกท่านประธานครับ ได้ถูกจำแนกแล้วในระบบฮาร์โมนี ซึ่งเป็นระบบจำแนกประเภทและระบุรายการสินค้าได้ปรับปรุงตามองค์การศุลกากรโลก ซึ่งประกอบไปด้วยประเภทสินค้าน้อยประมาณถึง ๕,๐๐๐ รายการ ผมมีเหตุผลสั้น ๆ ๒ ประเด็นครับท่านประธาน

เรื่องแรกนั้น องค์การศุลกากรโลกนั้นได้เปลี่ยนไปใช้พิกัดศุลกากรในระบบฮาร์โมนีฉบับปี ๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจระหว่างอาเซียนกับจีนที่ประเทศเวียดนามเมื่อหลายปีก่อนนะครับ ประเทศไทยเองนั้นได้ใช้ระบบฮาร์โมนีมาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๔ เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยของเรานั้นจะต้องทำตามมติของที่ประชุม อีกทั้งคณะทำงานกลุ่มย่อยในเรื่องว่าด้วยกฎกำเนิดแหล่งสินค้านั้นได้ติดตามเรื่องนี้มาอย่างใกล้ชิด อยากให้ประเทศไทยนั้นได้เร่ง ได้ร้องขอบอกว่าขอให้ได้มีการรับรองอย่างช้าที่สุดภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งได้ผ่านมาเป็นระยะเวลาหลายเดือนแล้ว นอกจากนั้นแล้วการปรับเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรนี้ส่งผลให้เกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าบางรายการนั้นได้เปลี่ยนแปลงไป ท่านประธานที่เคารพครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเอ็นบีแอลหรือว่าหนึ่งดิบ โดยทำให้สินค้าที่อยู่ในรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงในข้อกำหนดนั้นในการได้ถิ่นกำเนิดสินค้านั้นมากขึ้น คือเดิมอาเซียนกับจีนนั้นได้ตกลงมูลค่าวัตถุดิบที่ใช้ภายในประเทศหรืออาร์วีซี (RVC) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของเอฟโอบี แต่การบรรลุข้อตกลงนั้นจะทำให้สินค้าบางรายการที่ได้ใช้วัตถุดิบภายในประเทศได้ไม่ถึงร้อยละ ๔๐ อันแรกนั้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ อันหลังนั้นไม่ถึงร้อยละ ๔๐ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงตามกฎหมายของพีเอสอาร์ จะได้รับข้อตกลงตามข้อยกเว้นนี้ อย่างไรก็ตามกระผมเห็นว่ารัฐบาลนั้น สภาแห่งนี้ควรจะให้ความเห็นชอบในการปรับกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้าตามข้อตกลง ทั้งนี้ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในการค้าระหว่างไทยกับจีน

แล้วก็ทำให้ประเทศไทยนั้นมีขีดความสามารถในการแข่งขันได้มากขึ้น เพราะว่าประเทศไทยนั้น ได้มีภาวะการขาดดุลการค้ากับประเทศจีนมาเป็นระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม ท่านประธานครับ กระผมมีข้อสังเกตคือการปรับเปลี่ยนพิกัดศุลกากรฮาร์โมนีซ์ตาม ข้อตกลงนี้นั้น เป็นการทำให้ไปตามความเห็นขององค์การศุลกากรโลก ซึ่งเป็นข้อตกลง ฝ่ายเดียวนะครับ ซึ่งประเทศไทยผมไม่แน่ใจว่าได้มีการหารือในเรื่องนี้ก่อนหน้านี้แต่อย่างไร หรือไม่ เพราะฉะนั้นสิทธิในการโต้แย้งถ้าประเทศไทยไม่เห็นด้วยจะส่งผลกระทบต่ออย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในเรื่องนี้ต่อกลุ่มเกษตรกรที่ค้าเกี่ยวกับเครื่องหนังก็ดี หรือกลุ่ม นักธุรกิจที่ประกอบธุรกิจทางการแพทย์ก็ดี ซึ่งสินค้าที่ผมได้นำเรียน ๒ ประเภทดังกล่าวนี้ มีความเกี่ยวพันและเกี่ยวโยงกันนะครับ กระผมจึงเห็นว่ารัฐสภาแห่งนี้ควรจะผ่านกรอบ ข้อตกลงดังกล่าวนี้ครับ เพื่อให้มีผลบังคับต่อไป ขอขอบคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ๓ ท่านต่อไปจะเป็น ท่านศุภชัย ใจสมุทร ท่านกฤษ อาทิตย์แก้ว ท่านพิรพันธุ์ พาลุสุข นะครับ เชิญท่านศุภชัย ใจสมุทร ครับ

นายศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภา กระผม ศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคงจะไม่เข้าสู่รายละเอียดในสิ่งที่รัฐบาล ได้มีการเสนอเพื่อให้สภาแห่งนี้ได้มีการรับรองนะครับ แต่สิ่งที่ผมอยากจะขออนุญาตเสนอ ความคิดเห็นไปยังรัฐบาลเป็นหลักการที่อยากจะขอกราบเรียนถึงสิ่งที่เราในฐานะที่เป็น ประเทศหนึ่งกำลังจะเกิดขึ้นนะครับ สิ่งที่ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานก็คือว่า วันนี้คง ต้องยอมรับนะครับว่าด้วยกติกาโลกใหม่ หรือที่เราเรียกว่า นิว เวิลด์ อเดอร์ (New world order) นี้่นะครับ มันทำให้เราเองจะต้องอยู่ในสังคมโลก และต้องอยู่ในกติกาที่เราไปทำกันไว้ สิ่งที่เราอยากจะเรียนก็คือว่า เวลานี้ถ้าเรามองกันว่าในประเทศเราจะประกอบไปด้วยใครบ้าง สิ่งที่เกี่ยวข้องก็คงต้องคิดว่า อันดับแรกก็คือรัฐบาล อันดับ ๒ ก็คือผู้ประกอบการ และอันดับ ๓ ก็คือประชาชนคนทั่ว ๆ ไป สิ่งที่ผมค่อนข้างเป็นห่วงก็คือว่านับจากที่เราเองไปเป็นสมาชิก ในข้อตกลงแกตต์ (GATT) ขององค์การการค้าโลกหรือดับเบิลยูทีโอ (WTO) จนกระทั่งมาเป็นอาเซียน และภายในปี ๒๕๕๘ อาเซียนก็จะเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลก็คือว่า กติกาต่าง ๆ ที่เราไปตกลงกันไว้ในฐานะรัฐบาลที่มาขออนุมัติจากสภาให้ความเห็นชอบ ตามมาตรา ๑๙๐ เพื่อจะไปทำความตกลงกับประเทศต่าง ๆ เหล่านั้น ตรงนั้นมันเป็นสิ่งที่มี ผลผูกพันกับประชาชนและผู้ประกอบการ สิ่งที่เราไปดำเนินการมันเป็นสัญญาตามสิ่งที่ เขาเรียกว่าเป็นสัญญาในเรื่องของกฎหมายเศรษฐกิจ หรืออินเทอร์เน็ต เนชันแนล อีโคโนมิก ลอว์ (International Economic Law) และมันมีผลผูกพัน คำถามก็คือว่าจนถึงเวลานี้ ประเทศไทยเราพี่น้องประชาชนที่อยู่ในแผ่นดินนี้หรือผู้ประกอบการทุกคนเขามีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่รัฐบาลได้ไปตกลงไปทำสัญญามากน้อยขนาดไหน สิ่งนี้เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง เพราะว่าในที่สุดเมื่อเราเข้าไปทำความตกลงกับประเทศใดก็ตาม นั่นหมายถึงว่า กติกาก็คือว่าเราก็ตัวเท่ากับเขาแล้ว บางประเทศตัวใหญ่กว่าเรา บางประเทศมีสตางค์มากกว่าเรา อำนาจทางเศรษฐกิจมากกว่าเรา แต่ตามกติกาก็ต้องพูดได้ว่าเขากับเราตัวเท่ากัน ซึ่งเมื่อ ตัวเท่ากันการไปชกกันเราต้องแบกน้ำหนักเยอะ คำถามก็คือกองเชียร์เรา หรือผู้มีผลกระทบ ประชาชนทั้งหลายหรือผู้ประกอบการบางคนบางกลุ่ม แน่นนอนละครับ ผู้ประกอบการที่ทำ ธุรกิจแบบข้ามชาติเป็นบริษัทใหญ่ก็คงพอเข้าใจ แต่บ้านเรายังมีเอสเอ็มอีอยู่เยอะ และบุคคล เหล่านี้ผู้ประกอบการจำนวนมากมายรวมทั้งประชาชนไม่ได้รู้ถึงความเป็นไปเลย หลักเรื่อง โมสท์ เฟเวอร์-เนชั่น หรือว่าเนชั่น ออฟ ทรีทเม้นท์ ต่าง ๆ เหล่านี้ไม่มีใครรู้ หลักเรื่อง

การไม่เลือกปฏิบัติ ดิสคริมีเนชัน (Discrimination) หลักเรื่องความเท่าเทียมกันต่าง ๆ เหล่านี้ นะครับ ในที่สุดแล้วมันเป็นปัญหา สิ่งที่ยากจะเรียนฝากรัฐบาลไปก็คือว่าเมื่ออีกไม่กี่ปีข้างหน้าที่จะถึงนี้เราต้องเข้าไปอยู่ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ถามว่าวันนี้รัฐบาลได้เตรียมตัว เตรียมพร้อมให้ประชาชนที่ผมบอกว่าเป็น ๑ ใน ๓ กลุ่ม ก็คือรัฐบาลผู้ประกอบการ แล้วก็ประชาชน รัฐบาลได้เตรียมตัวขนาดไหนในการที่จะให้เขาได้เตรียมพร้อม พร้อมที่จะรบ พร้อมที่จะรับ เพราะการไปทำความตกลงกับประเทศใด ๆ ก็ตามนี่ครับ ความจริงที่ต้องยอมรับก็คือว่ามันมีคนได้ มีคนเสีย มีทั้งออฟเพอร์ทูนิตี้ (Opportunity) มีโอกาส ในขณะที่เดียวกันก็เป็นอุปสรรคด้วย แน่นนอนครับมันจะมีผลกระทบกระทบกับประชาชน เมื่อสักครู່ท่านสมาชิกบางท่านพูดถึงหัวหอมใหญ่ เมื่อตอนก่อนหน้านี้ก็พูดเรื่องลำไย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เจ้าของสวนลำไยไม่ทราบหรือครับว่าถ้ารัฐบาลไปเซ็นอะไรกับใครแล้วจะมีผลกระทบกับตัวเอง แถวบ้านผมทางใต้วันดีคืนร้ายกุ่มกุลาดำก็เคยมีปัญหากรณีเรื่องของแกตต์มาแล้ว อะไรอย่างนี้ ยกตัวอย่าง เป็นต้นนะครับ -----

ซึ่งที่ผมอยากจะเรียนก็คือว่าจนในที่สุดตั้งแต่เวลานั้นจนถึงเวลานี้ รัฐบาลหรือรัฐควรจะต้องมีหน้าที่ที่จะให้ความเข้าใจให้ความรู้กับประชาชน ให้ตั้งรับได้ว่าเวลานี้เมื่อรัฐบาลได้มาขออำนาจจากสภา ขอความเห็นชอบจากสภาไปแล้วรัฐบาลไปลงนามในสัญญาใดก็ตาม แปลว่ารัฐบาลก็พร้อมที่จะให้ประชาชนได้รู้ว่าประชาชนพร้อมที่จะรับในการที่จะเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นโอกาส หรือไม่ว่าจะเป็นอุปสรรค สิ่งเหล่านี้ผมในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา ก็อยากจะฝากรัฐบาลไปว่าวันนี้ต้องรีบเร่งนะครับ ท่านอย่าปล่อยเวลาให้เนิ่นนานไป เรื่องของเออีซีเป็นเวลาไม่กี่ปีข้างหน้าท่านต้องเตรียมพร้อม รวมถึงว่าท่านไปทำความเข้าใจเรื่องใดก็ตามต้องเผยแพร่ให้ประชาชนรู้เป็นการทั่วไป ประชาชนควรจะได้รับรู้ในสิ่งที่ท่านไปทำความตกลงกับใครไว้ก็ตาม กับรัฐบาลประเทศอื่นไหนก็ตาม หรือในกลุ่มอาเซียน นี่คือนี่ที่ผมคิดว่าท่านต้องเตรียมพร้อม ท่านต้องจัดระบบเรื่องการศึกษาให้เกิดความร่วมมือ ผู้ที่เป็นนักศึกษาเป็นหลักสูตรในเรื่องของอาเซียนมากน้อยขนาดไหน การตกลงข้อตกลงระหว่างประเทศอันสำคัญที่ประชาชนควรจะต้องรู้ผ่านไปในระบบการศึกษาในสถาบันในมหาวิทยาลัย ผมว่าเป็นเรื่องจำเป็นที่รัฐบาลควรที่จะเร่งด่วนก่อให้เกิดประโยชน์ให้เขาเตรียมพร้อม ให้เขารู้ว่าวันนี้เมื่อเราไปตกลงกับใครแล้วเขาต้องตั้งรับเรื่องอะไรบ้าง เขาจะรุกเรื่องใดได้บ้าง สิ่งเหล่านี้ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา เมื่อรัฐบาลเสนอมานี้โดยหลักการผมก็คงยินดีที่จะรับในสิ่งที่ท่านได้เสนอมานะครับ แต่อยากจะฝากให้เป็นภาระหน้าที่ของรัฐบาลในการไปดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อให้เราสามารถที่จะอยู่ในโลกตามกฎกติกาโลกใหม่ได้ได้อย่างสมบูรณ์โดยไม่เสียหาย ก็ขออนุญาตฝากรัฐบาลไปครับ ขออนุญาตกราบเรียนเพียงเท่านี้ขอขอบคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ๓ ท่านต่อไปจะเป็นท่านกฤษ อาทิตย์แก้ว ท่านกรณ์ จาติกวณิช ท่านวิบูลย์ คุุฑริณู เชิญท่านกฤษ อาทิตย์แก้ว ครับ

นายกฤษ อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กฤษ อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในความเห็นของผมก็เห็นด้วยอย่างยิ่งกับสิ่งที่รัฐบาลได้เสนอมานี้ โดยเฉพาะในเรื่องที่ผมสนใจอยู่ก็คือเรื่องของกองทุน ในเรื่องของกองทุนเพียงแต่ที่ผมมีข้อสงสัยอยู่หลายประการที่กรอบการตกลงที่เราจะไปพูดคุยกันในไม่กี่วันโดยท่านนายกรัฐมนตรี ทราบว่าท่านจะเดินทางไปทำความตกลงเองนี่นะครับ ผมมองดูในเงินทุนที่ผมคิดเหมือนเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาเกือบทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความเห็นมาว่า

เราเป็นสมาชิกกองทุนในเอไอเอฟเพียงแค่ ๑๕ ล้านเหรียญสหรัฐ เป็นเปอร์เซ็นต์แค่ ๓.๐๙ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง ผมกำลังมองว่าใน ๒ รัฐบาลที่ผ่านไปหมายรวมถึงรัฐบาลที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ท่านคิดอย่างไร เป็นข้อสงสัยครับผมไม่ใช่นักเศรษฐศาสตร์ ผมเพียงแต่มองว่า

ประการที่ ๑ ประเทศไทยผมเชื่อว่ามีศักยภาพ ศักยภาพที่จะสามารถลงเงินทุนได้มากกว่านี้ มากกว่า ๑๕ ล้านเหรียญมากกว่านั้นเยอะด้วยซ้ำไป เพียงแต่ที่ท่านคิดอะไรอยู่ หรือว่ารัฐบาลที่ผ่านมาไม่ได้เห็นความจำเป็น หมายรวมถึงรัฐบาลนี้ด้วยไม่ได้มองถึงความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการในเรื่องนี้ สิ่งที่กำลังจะนำเรียนก็คือว่า ในการที่จะเป็นสมาชิก ผมเชื่อว่าในวงเงินเท่านี้เราคงไม่มีสิทธิมีเสียงที่จะไปพูดอะไรได้มากนักหรอก เรื่องนี้รัฐบาลก็คงจะต้องตอบว่าในวงเงินเท่านี้เราจะมีสิทธิมีเสียงไปพูดอะไรได้ไหม ในการที่จะนำเงินออกไปให้กับประเทศต่าง ๆ กู้ หรือหมายรวมถึงการที่เราจะกู้ด้วย เรามีสิทธิมีเสียงแค่ไหน จากเงินแค่ ๓.๐๙ เปอร์เซ็นต์ -----

ผมดูในเอกสารที่ท่านให้มานี้ นะครับ ในหน้า ๘ ของเอกสารประกอบการเจรจาตั้งกองทุนนี้ ถ้าท่านรัฐมนตรีท่านดูไปพร้อมกับผมนี้ นะครับ จะเห็นว่าที่ท่านเขียนว่ากองทุนเอไอเอฟ อีกหนึ่งกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในอาเซียน ท่านเขียนว่าเบื้องต้นการตั้งวงเงินกองทุนที่ ๖๐๐ ล้านดอลลาร์ ส่วนหนึ่งเป็นเงินทุนจากประเทศสมาชิกอาเซียนรวม ๔๕๐ ล้านดอลลาร์ แล้วก็เขียนต่อไปอีกว่า อีกส่วนหนึ่งเป็นเงินจากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย หรือเอดีบีที่เราเรียกกันอีก ๑๕๐ ล้านดอลลาร์ ผมก็พยายามจะมานั่งคำนวณดูว่าในประมาณ ๖๐๐ ล้านดอลลาร์ มีอยู่ในตารางที่ท่านเขียนไว้ที่หลายประเทศได้ร่วมกันลงทุนมาแล้วนี้ นะครับ มาเลเซีย ๑๕๐ ล้านดอลลาร์ อินโดนีเซีย ๑๒๐ ล้านดอลลาร์ ฟิลิปปินส์ ๑๐๐ ล้านดอลลาร์ มาในหลาย ๆ ประเทศของไทยเรา ๑๕ ล้านดอลลาร์ ทั้งนี้ในความรู้สึกของผมถ้าหากว่าเราอยากจะเพิ่มสัดส่วนมันยังมีเงินอีกจำนวนหนึ่งเหลืออยู่นะครับ เหลืออยู่ประมาณ ๑๑๕ ล้านดอลลาร์ ถ้าหากว่าเราต้องการที่จะเพิ่ม สมมติว่ารัฐบาลอยากจะเพิ่ม ขอเป็นคำถามนะครับ ๑. รัฐบาลอยากจะเพิ่มหรือเปล่า ถ้าไม่อยากจะเพิ่มท่านไม่อยากจะเพิ่มด้วยเหตุผลใด ๒. ถ้าอยากเพิ่มจะเพิ่มอย่างไร เราจะสามารถเพิ่มได้หรือไม่ ถ้ามันเพิ่ม เพิ่มได้อีกถึง ๑๑๕ ล้านดอลลาร์โดยประมาณนะครับ บวกกับของเก่าที่เรามี ๑๕ ล้านดอลลาร์ มันก็จะ เป็นเงินประมาณ ๑๓๐ ล้านดอลลาร์ พอเราเพิ่มได้ถึง ๑๓๐ ล้านดอลลาร์ เราก็จะมีวงเงิน การลงทุนเป็นที่ ๒ ในกลุ่มอาเซียน นั่นคือสิ่งที่ผมเป็นข้อสงสัยอยากจะเรียนถามรัฐบาลว่า จะทำได้หรือไม่อย่างไร ถ้าทำได้จะทำหรือไม่

เรื่องต่อไปเป็นข้อสงสัยเหมือนกันนะครับ เมื่อมันเป็นกรอบการเจรจา พม่า ผมอาจจะพูดเลยไปว่า ถ้าเขาไม่ลงทุนเขาจะมีสิทธิได้รับการดูแลอนุเคราะห์แค่ไหน อย่างไร แล้วก็สงสัยเหมือนเพื่อน ๆ อีกหลายคนว่าทำไมเราจึงต้องใช้ แล้วต้องให้อำนาจ เอดีบีเป็นผู้ตัดสินใจที่จะเอาเงินไปปล่อยยืมให้ใครต่อใครก็ได้

ในประเด็นสุดท้ายซึ่งผมอยากจะฝากรัฐบาลนะครับ ในการไปเจรจากับ ต่างประเทศ หรือว่าในกลุ่มที่จะพูดคุยกันเรื่องการจัดตั้งกองทุนนั้น ผมอยากจะให้ได้มองเห็น ผลประโยชน์ของประเทศชาติในทุกมิติ ที่ท่านเขียนไว้ละเอียดดีมากพอสมควรแล้ว แต่ผมยัง มองว่าในการที่จะทำงานให้เกิดประโยชน์ที่แท้จริงนั้นมันจะต้องมองในทุกมิติ ถ้าหาก สามารถมองได้ในทุกมิติในการเจรจาในเบื้องต้นก็จะสามารถสร้างประโยชน์ให้กับ พี่น้องประชาชนคนไทย หมายรวมถึงพี่น้องประชาชนในอาเซียนได้ด้วย ก็คงมีเรื่องน่าเรียน ท่านประธานท่านนี้ นะครับ เพราะว่าประเด็นทั้งหลายบรรดาที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ

๗๑

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๓๕/๒

ได้อภิปรายกันไว้มากมายแล้วนะครับ ก็ขออำนวยการให้การเจรจาครั้งนี้ของรัฐบาลประสบความสำเร็จดังที่ทุกคนได้มุ่งมั่นและตั้งความหวังไว้ สำหรับผมเห็นด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน กรณ์ จาติกวณิช ครับ

นายกรณ์ จาติกวณิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม กรณ์ จาติกวณิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมต้องขออนุญาตขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่ท่านและเจ้าหน้าที่กระทรวงการคลังได้กรุณาสานต่อในเรื่องที่เราได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ เรื่องของกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียนนั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ กองทุนนี้ได้ออกแบบมาเพื่อเป็นเครื่องมือในการที่จะเป็นแหล่งทุนลงทุนในโครงการที่จะช่วยเสริมการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มประเทศในเครืออาเซียน -----

- ๓๖/๑

และกองทุนนั้นนอกจากนั้นได้ออกแบบมาเพื่อที่จะเป็นที่รองรับการลงทุนโดยกองทุนสำรองระหว่างประเทศของธนาคารกลางของประเทศสมาชิกอาเซียนทุก ๆ ประเทศ ซึ่งเราก็อทราบกันอยู่ณะครับว่าทุนสำรองระหว่างประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียนนั้นมีมากที่สุดกลุ่มหนึ่งในโลก และที่ผ่านมาโอกาสและช่องทางในการที่จะลงทุนโดยทุนสำรองระหว่างประเทศของเรานั้นมีค่อนข้างน้อย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านทราบดีว่าที่ผ่านมาโดยส่วนใหญ่เราก็นำเงินทุนสำรองระหว่างประเทศส่วนนี้ไปลงทุนซื้อพันธบัตร โดยเฉพาะพันธบัตรจากสหรัฐอเมริกาที่นับวันก็มีค่าน้อยลง มีอัตราดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนที่ต่ำลง แล้วก็สุดท้ายทำให้ผลตอบแทนของประเทศเราน้อยลง ดังนั้นจึงมีแนวความคิดร่วมกันว่าเราควรที่จะหาวิธีที่จะนำทุนสำรองระหว่างประเทศนี้มาลงทุนในระบบโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มประเทศอาเซียนของเราเอง แทนที่จะไปลงทุนซื้อพันธบัตรจากประเทศในซีกตะวันตก นี่คือการริเริ่มแนวความคิดในการริเริ่มเรื่องของกองทุนที่เราเรียกกันว่ากองทุน เอไอเอฟ หรืออาเซียน อินฟราสตรัคเจอร์ ฟันด์นี้ นอกเหนือจากนั้นครับท่านประธาน ในต้นปี ๒๕๑๒ เราเพิ่งผ่านประสบการณ์ความสำเร็จในการที่จะเสริมกำลังของกองทุนริเริ่มเชียงใหม่ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งสัญลักษณ์สำคัญในความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน และเราก็มองว่ากองทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานนี้จะ เป็นเครื่องมือสำคัญที่ ๒ ที่จะเป็นสัญลักษณ์ให้กับชาวโลกได้เห็นถึงการพัฒนา การเชื่อมโยงในการร่วมมือระหว่างกันทางด้านเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน แต่ที่สำคัญที่สุดอีกประเด็นหนึ่ง ท่านประธานครับ กองทุนนี้มีความสำคัญ เพราะว่าความคิดริเริ่มกองทุนนี้เกิดขึ้นโดยประเทศไทยเราเองในฐานะที่ในปี ๒๕๑๒ ประเทศไทยเราเป็นประธานอาเซียน แล้วก็ได้มีการประชุมสูงสุดที่พญา ซึ่งท่านประธานอาจจะสับสนเล็กน้อยว่าทำไมถึงมีผลงานออกมาจากการประชุมที่พญาได้ เพราะในความทรงจำของพวกเรา ก็คือการประชุมผู้นำสูงสุดที่พญา ก็คือการประชุมที่มีกลุ่มสื่อแดงเข้าไปขัดขวางการประชุม ทำให้สุดท้ายการประชุมต้องล่มไป แต่ข้อเท็จจริงครับ ทุก ๆ ครั้งที่มีการประชุมผู้นำสูงสุด ก็จะมีการประชุมระดับรัฐมนตรีก่อนหน้านั้น และการประชุมระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเกิดขึ้นประมาณ ๒ วันก่อนวันนัดหมายประชุมผู้นำสูงสุด แล้วเราก็สามารถที่จะหาข้อสรุปตรงนี้ได้ โดยข้อเสนอเป็นข้อเสนอของทางฝั่งไทย ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องเดินหน้าต่อไปในการที่จะสนับสนุนแนวคิดและความตั้งใจของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในวันนี้ที่จะขอให้รัฐสภาพิจารณาอนุมัติให้ไปเจรจา

จัดตั้งกองทุนนี้ต่อไป ความจริงตามข้อเท็จจริงเราไม่ได้มีโอกาสที่จะไปเจรจาเพิ่มเติมมากนัก เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องจริงที่ความจริงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ควรที่จะเรียนให้ทางรัฐสภาได้รับทราบ เพราะหลังจากที่มีข้อตกลงเบื้องต้นที่บาห์ลีในเดือนเมษายน ปี ๒๕๕๓ แล้ว ประเทศอื่น ๆ ถ้าพูดกันง่าย ๆ ก็คือเขาลงทุนกันไปหมดแล้วครับ ลงเงินในกองทุนไปกันครบถ้วนแล้ว ก็เหลือเพียงแค่ประเทศไทยเรา เพราะฉะนั้นคงไม่ใช่เป็นประเด็นที่เราจะสามารถไปเจรจาในแง่ของเงื่อนไขของกองทุนนี้ได้มากนัก แต่ก็ยืนยันนะครับว่าทั้งในส่วน of รัฐบาลที่แล้ว และผมมั่นใจว่าโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านปัจจุบันเราก็ได้พิจารณาตามความเหมาะสมนะครับว่ากรอบนี้เป็นกรอบที่ทำให้กองทุนน่าที่จะประสบความสำเร็จได้ แล้วก็รักษาผลประโยชน์ของประเทศของเราไว้ ที่นี้ผมก็มีประเด็น อยากที่จะขอเสนอให้ท่านรัฐมนตรีได้พิจารณาในการที่จะขับเคลื่อนกองทุนนี้ต่อไป ในอนาคต คือ

อันดับแรก ขนาดของกองทุนนี้ค่อนข้างเล็กเทียบกับความต้องการเม็ดเงิน ในการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคในภูมิภาคอาเซียน คือไม่ถึง ๕๐๐ ล้านดอลลาร์ ซึ่งคิดออกมาแล้วเป็นเพียงแค่เสี้ยวเดียวของความ ต้องการ แม้แต่ภายในประเทศไทยเราเอง ๕๐๐ ล้านดอลลาร์ ต้องถือว่าค่อนข้างน้อย แล้วก็ถึงแม้ว่าจะมีเงินจากแหล่งอื่น มาสมทบในการลงทุนแต่ละครั้งร่วมกันกับกองทุนนี้ก็คงยังไม่เพียงพอ -----

วิธีหนึ่งที่เราคิดมาแต่แรกว่าเราน่าจะเพิ่มศักยภาพและขนาดเม็ดเงินในกองทุนนี้ได้ ก็คือถ้าเรามีสถาบันระหว่างประเทศหรือองค์กรการเงินระหว่างประเทศนอกเหนือจากทางธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียเข้ามามีส่วนร่วม ก็คือเราอยากที่จะเสนอให้ทางธนาคารโลก เป็นต้น หรือว่ากองทุนระหว่างประเทศ ประเทศอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วมใส่เงินลงขัน ในกองทุนก็จะทำให้ศักยภาพของกองทุนมีมากขึ้น แล้วก็ประเทศสมาชิกทุก ๆ ประเทศ ในอาเซียนก็จะได้รับประโยชน์ ก็จะมีประเด็นทางการเมืองเล็กน้อยครับ เพราะว่าทางธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียเมื่อมีบทบาทค่อนข้างสูงก็อยากที่จะยึดบทบาทไว้เป็นของตนเอง ปกติก็ไม่ค่อยอยากที่จะให้พี่ใหญ่ก็คือธนาคารโลกเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องมากเกินไป แต่เราต้องผลักดันนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือการเพิ่มขนาดศักยภาพและน้ำหนักของกองทุนเช่นเดียวกัน กับกองทุนริเริ่มเชียงใหม่ ซึ่งได้ดำเนินการโดยประเทศไทยเราเช่นเดียวกันนะครับ ก็คือการหาประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่กว่าประเทศสมาชิกอาเซียนเข้ามามีส่วนร่วม ในกรณีนี้อาจจะเป็นประเทศที่เราเรียกกันว่ากลุ่มบวกรสามนะครับ ก็คือ ญี่ปุ่น จีน และเกาหลีใต้ ถ้าเขาสนใจแล้วก็เราเคยได้ติดต่อไปถามความสนใจของเขาในการเข้ามาร่วมลงทุน ในกองทุนพัฒนาระบบสาธารณูปโภคกองทุนนี้ เขาก็ส่งสัญญาณว่าเขาสนใจเราก็ควรที่จะติดต่อเขาเพื่อที่จะให้เขาลงขันเพิ่มเติม ตรงนี้ก็เช่นเดียวกันครับ สุดท้ายจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศสมาชิกอาเซียนทุก ๆ ประเทศ

ประเด็นที่ ๓ ก็คือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังต้องดูแลให้ประเทศไทยเราได้รับประโยชน์จากกองทุนนี้นะครับ กองทุนนี้ในการคัดเลือกว่าจะสนับสนุน กำลั้งเงินให้กับโครงการใดนะครับ ก็ก็จะขึ้นอยู่กับเอตปีส่วนหนึ่ง ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการ ที่ทุก ๆ ประเทศมีส่วนร่วมส่วนหนึ่งนะครับ ซึ่งตรงนี้ก็ท่านก็ต้องดูให้ดีว่าประเทศไทยเรามี แนวโน้มโอกาสที่ได้รับประโยชน์และอย่างน้อยโครงการที่กองทุนนี้ไปลงทุนต้องเป็นโครงการ ที่ปลอดภัย เมือง ต้องเป็นโครงการที่มีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่คุ้มค่าต่อกองทุนและ ต่อประเทศไทยเราในฐานะหนึ่งในผู้ร่วมทุนในกองทุนนี้อย่างแท้จริง

ประเด็นสุดท้าย ก็คือเราต้องเร่งรัดให้ทางเอตปีพัฒนาระดับความน่าเชื่อถือของกองทุนนี้ เพื่อกองทุนนี้จะได้ออกพันธบัตรและเป็นพันธบัตรที่มีระดับความน่าเชื่อถือสูง พอที่ธนาคารกลางประเทศต่าง ๆ รวมถึงธนาคารกลางของประเทศไทยสามารถที่จะซื้อพันธบัตรและเก็บเป็นทุนสำรองระหว่างประเทศได้ นี่คือวิธีเดียวที่จะตอบ

โจทย์เจตนาตั้งใจของการจัดตั้งกองทุนนี้แต่แรก ก็คือเป็นช่องทางให้กับธนาคารกลางสามารถที่จะนำทุนสำรองลงทุนในระบบสาธารณูปโภคของเราเองผ่านพันธบัตรที่ออกโดยกองทุนลักษณะนี้

ก็เป็น ๔ ประเด็นที่อยากที่จะฝากให้กับทางรัฐบาลไปพิจารณาต่อไป แต่ในส่วนหลักของการกลับไปเจอจากการจัดตั้งกองทุนนี้ ผมและพรรคประชาธิปัตย์ สนับสนุนครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิบูลย์ คูหิรัญย์ ครับ

นายวิบูลย์ คูหิรัญย์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพ ผม นายวิบูลย์ คูหิรัญย์ สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ใคร่ขอร่วมให้ข้อคิดเห็นในการที่รัฐบาลจะใช้เป็นกรอบในการเจรจาในเรื่องกรอบการเจรจาจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งท่านสมาชิกรัฐสภาหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตไว้เกี่ยวกับในเรื่องเปอร์เซ็นต์ของการที่ประเทศไทยไปร่วมตั้งกองทุนนี้ด้วยแล้วก็เกี่ยวเนื่องไปถึงการที่จะมีอำนาจในการตัดสินใจในโครงการต่าง ๆ เนื่องจากการที่ไปลงทุนก่อตั้งนี้วงเงินเปอร์เซ็นต์น้อยนะครับ เพราะฉะนั้นก็จะก่อให้เกิดปัญหาในการตัดสินใจ ดังนั้นผมจะไม่ขอตั้งข้อสังเกตใน ๒ ประเด็นนี้ แต่ในโครงสร้างเกี่ยวกับทางด้านกำกับการดูแลนี้จะนำไปเจรจาในครั้งนี้มีอยู่อีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจคือ -----

ในการที่จะให้ทางเอทีบีเป็นผู้บริหารจัดการกองทุนเอไอเอฟนี้ ซึ่งก็คงจะเป็นผู้ที่คอยดูแลโครงการด้วยนะครับ ทั้งนี้ เนื่องจากว่าประเทศสมาชิกอาเซียนส่วนใหญ่แล้วในขณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา จึงเห็นว่าถ้าจะใช้เงินเอไอเอฟให้ได้ประโยชน์มากที่สุดเมื่อไปดำเนินการในโครงการใดควรจะต้องมีคณะผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ คอยช่วยเป็นที่ปรึกษา ซึ่งจากกรอบการเจรจานี้ก็อาจจะให้เอทีบี แต่จากประสบการณ์ที่เคยอยู่ในหน่วยงานที่ใช้เงินกู้จากแหล่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเคเอสดีบีเอช (KSW) โออีซีเอฟ (OECD) ซีดีเอ (CEDA) เอทีบี หรือ ไอบีอาร์ดี (IBRD) นะครับ เราเห็นว่าโครงการที่ใช้เงินกู้จากของเวิลด์แบงก์ (World Bank) คือไอบีอาร์ดีจนประสบความสำเร็จสูงสุดนะครับ ทั้งนี้ เพราะไอบีอาร์ดีนี้มีคณะผู้เชี่ยวชาญจะช่วยตั้งแต่เริ่มงานไม่ว่าจะตั้งแต่ พรีแอสเซสเซอร์ (Pre Assessor) แอสเซสเซอร์ (Assessor) แล้วก็ตอนอิมพลีเมนต์ (Implement) หรือแม้กระทั่งในขณะที่ต้องติดตามการดำเนินการต่าง ๆ จึงคิดว่าถ้าเอไอเอฟนี้จะใช้การบริหารโดยการจ้างบริษัทที่ปรึกษามาช่วย แล้วก็จ้างคณะผู้เชี่ยวชาญมาเสริมโดยอาศัยไกด์ไลน์ (Guideline) ของไอบีอาร์ดีก็น่าจะเป็นประโยชน์นะครับ แทนที่จะใช้การบริหารของเอทีบีโดยตรง ซึ่งครั้งนี้ของเอทีบีเอง ถ้าเผื่อว่าให้มาบริหารนี้ก็อาจจะเกิดอินเทอร์เรสต์คอนฟลิคต์ด้วยนะครับ เพราะว่าเอทีบีเองก็เป็นผู้ปล่อยเงินกู้ด้วยนะครับ จึงใคร่ขอตั้งข้อสังเกตให้คณะเจรจาในการใช้คณะบริหารจากภายนอกช่วยบริหารแทนเอทีบีซึ่งคงจะช่วยให้เอทีบีบริหารเฉพาะทางด้านการเงินเฉย ๆ นะครับ

ส่วนอีกเรื่องหนึ่ง สำหรับการดำเนินการเชื่อมโยงด้านพลังงานไฟฟ้าหรือเอเชียน เน็ตเวิร์ค (Asian Network) นั้น จริง ๆ แล้วมีการดำเนินการโดยมีการประชุมของอาเซียนอยู่ตลอดทุกปีซึ่งเรียกว่า ฮาปัว (HAPUA) ซึ่งในด้านนี้ทางด้านเอเชียน พาวเวอร์ เน็ตเวิร์ค (Asian Power Network) นี้ ของเราก็มีทาง กฟผ. เป็นตัวแทน แล้วก็ก็เป็นประธานอยู่ด้วย ดังนั้นในการที่จะไปเจรจานี้คิดว่าน่าจะขอข้อมูลจาก กฟผ. ด้วย เพื่อที่จะใช้ประโยชน์ในการเจรจาต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านชำนาญ คักดิเศรชฐ์ ครับ

นายชำนาญ คักดิเศรชฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชำนาญ คักดิเศรชฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขอแสดงความเห็นด้วยแล้วก็ขอสนับสนุนกรอบการเจรจาจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน

๗๗

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ธนัชญา ๓๘/๒

แท้จริงแล้ววันนี้ผมตั้งใจที่จะพูดจาเรื่องนี้กับรัฐบาลเป็นการเฉพาะ ผมเข้าใจดีว่าข้อเสนอที่เราใช้ในการเจรจาที่มีการพิจารณากันในรัฐสภาวันนี้เป็นเรื่องของการจัดตั้งกองทุน ไม่มีรายละเอียดอื่นใดที่จะต้องไปพูดจาให้มากไปกว่าสิ่งที่ตามกรอบการเจรจาที่ได้เสนอเข้ามาในวันนี้ แต่บังเอิญในขณะนี้ผมได้เห็นรายละเอียดของกรอบของเงื่อนไขที่เราจะต้องดำเนินการกันต่อไปในอนาคต ผมต้องขอให้การสนับสนุนความเห็นของท่านกษิต ภิรมย์ที่ท่านได้กรุณาอภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ นั่นก็คือว่าเรากำลังจะเดินทางเข้าไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘ ไม่ใช่เป็นปีเพียงแต่ประเทศไทยจะเป็นหนึ่งในประชาคมอาเซียนเท่านั้น -----

- ๓๘/๑

แต่หากเราายังต้องเป็นศูนย์กลางของประชาคมอาเซียนอีกด้วย นี่คือเงื่อนไขทางกายภาพ และเงื่อนไขทางศักยภาพของประเทศไทยที่เราเป็นได้ทั้ง ๒ สถานะ ด้วยตรงนี้เองนะครับ ผมคิดว่าสิ่งที่เราจะต้องทำก็คือการเชื่อมโยงกันทางกายภาพของภูมิภาคอาเซียนนั้น มันมีเรื่องที่ต้องไปดำเนินการหลายเรื่อง บางเรื่องดูเหมือนจะมีรายละเอียดชัดเจนอยู่ในนี้แล้ว เราอาจจะต้องทำกันในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงกันในทางคมนาคมขนส่ง บางเรื่องเป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การเชื่อมโยงกันทางด้านเครือข่ายพลังงาน การเชื่อมโยงกันทางองค์การขนส่งที่เป็นทั้งเรื่องการเดินทาง การก่อสร้าง รูปแบบ ภาษี และเงื่อนไขอื่น ๆ แต่ว่าเงื่อนไขที่สำคัญในการที่จะเป็นจุดเชื่อมโยงของประชาคมก็คือว่าเป็นการเชื่อมโยงโดยตรงของประชาคมในอาเซียน ซึ่งเป็นเรื่องของ เศรษฐกิจ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ผมนโยงมาตรงนี้เพื่อเพียงบอกกับท่านประธานสั้น ๆ เท่านั้นเองว่า ผมไม่มีโอกาสพูดเรื่องนี้กับรัฐบาลเมื่อวันที่จัดทำงานประมาณ แต่ผมได้พูดจาเรื่องนี้ไปครั้งหนึ่งแล้วเมื่อวันที่มีการแถลงนโยบาย ผมกราบเรียนกับท่านประธานว่า ในอนาคตความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันระหว่างประชาชนใน ๑๐ ประเทศนี้เราจะไม่ไปมาหาสู่กันในนามระหว่างประเทศกับประเทศอีกแล้ว แต่เราจะเป็นการพบปะ เชื่อมโยงซึ่งกันและกันในระหว่างเมืองกับเมือง ในระหว่างชุมชนกับชุมชนมากยิ่งขึ้น วันนี้คนปกติได้ คนภาคใต้ของประเทศไทยไม่ได้รู้สึกเวลาที่ไปนั่งแล้วไปประเทศมาเลเซีย ถ้าจะไปนั่งคนไทยก็คิดว่านี่คือเราไปนั่ง เราไปโกตาบารู เราไปกัวลาลัมเปอร์ ไม่ค่อยมีความรู้สึกที่ไปมาเลเซีย คนมาเลเซียก็มีความรู้สึกแบบนี้เช่นเดียวกัน ผมอธิบายเรื่องนี้กับท่านประธานก็เพราะว่าถึงเวลาที่กระทรวงมหาดไทยเราจะต้องดำเนินการรูปแบบ การปกครองท้องถิ่นเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนเสียให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลา ๓-๔ ปีนี้ นั่นก็คือว่าวันนี้สำคัญอย่างยิ่งยวดก็คือว่า เมืองชายแดนจะเป็นด่านสำคัญของการเชื่อมโยงการขนส่งในสิ่งที่เราพูดจากันในขณะนี้ เพราะฉะนั้นเมืองชายแดนของประเทศไทยในปัจจุบันจึงไม่ใช่เป็นเมืองที่เป็นโครงสร้างของความมั่นคง ไม่ใช่ประตูหลังบ้าน ที่ปิดประตูใส่กลอน แต่ต่อไปนี้เมืองชายแดนเราทุกเมืองเป็นประตูหน้าบ้านและเป็นห้องรับแขกของประชาคมอาเซียน นั่นหมายถึงว่ารูปแบบการปกครองท้องถิ่นของเมืองชายแดนที่เป็นปัจจุบันนี้ไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ได้อย่างชัดเจน ผมจึงบอกว่าถึงเวลาที่ผมจะต้องใช้เวลาเพียงสั้น ๆ นี้บอกกล่าวกับรัฐบาลว่า ที่ได้มีการพูดจากันไปในวันแถลงนโยบายนั้น วันนี้น้อยที่สุดที่อยู่ในภาคใต้ก็คือที่เบตง

เทศบาลเบตงต้องนำไปสู่การเป็นเมืองพิเศษ เมืองรูปแบบพิเศษเบตง เมืองสุโขทัย-ลก
แล้วก็เมืองสะเดาที่จังหวัดสงขลา อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นโครงสร้างเหล่านี้ที่จริงผมมี
โครงสร้างตั้งแต่มหานคร นคร เมืองพิเศษ เมืองท่า เตรียมการเอาไว้ทั้งหมดเสร็จสิ้นแล้ว
แต่ไม่อยากใช้เวลาตรงนี้ให้มากนัก เพียงแต่บอกผ่านไปยังรัฐบาลว่าการสร้างจุดเชื่อมโยงนี้
และการดำเนินการในเรื่องนี้ การปรับโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับ
รูปแบบของการปกครองท้องถิ่น เพื่อที่จะรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ นั้น
เป็นสิ่งที่ต้องทำควบคู่ไปกับกรอบการเจรจาเพื่อทำการขนส่งในครั้งนี้อย่างเช่นเดียวกันครับ
ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประเสริฐ ชิตพงศ์ ครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (สงขลา) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผมใคร่ขอมีส่วนในการที่จะแสดงความคิดเห็นในรายการข้อสงวน ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียนและแนวทางการเปิดเสรีรายการข้อสงวน ชั่วคราว ๓ สาขา ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน เนื่องจากการที่ ประเทศไทยจะเปิดเสรีในเรื่องของรายการสงวนชั่วคราว ๓ สาขาที่กำหนดไว้ ซึ่งในขณะนี้ ได้มีความพร้อมใน ๒ สาขาที่จะเปิดก็คือ สาขาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและสาขาการเพาะ ขยายและปรับปรุงพันธุ์พืช ส่วนอีกสาขาหนึ่งคือการทำป่าไม้จากป่าปลูกนั้นยังจะต้อง อยู่ในระหว่างการติดตามเรื่อง แล้วก็ความเห็นของกรมป่าไม้ ซึ่งในกรณีของการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำนั้น ผมมีข้อคิดเห็นซึ่งอยากจะฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมว่า ในการที่เราจะเปิดเสรีให้มีการเพาะเลี้ยงปลาทูน่าในกระชังน้ำลึกนั้น อันที่จริงเรื่องการเพาะเลี้ยง ปลาทูน่าในกระชังน้ำลึกถือว่าเป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ยังถือว่าเป็นเทคโนโลยี ที่ประเทศไทยอาจจะยังไม่พร้อมและยังไม่มีด้วยซ้ำในขณะนี้ จากการตรวจสอบจากผู้ที่มีความรู้ในเรื่องนี้แล้วก็จากการตรวจสอบจากเอกสารที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเอกสารนี้ด้วยนะครับ เพราะว่าการเพาะเลี้ยงปลาทูน่าในกระชังน้ำลึกนั้นอาจจะมีการดำเนินการในประเทศไทย ในขณะนี้ก็คงจะมีการไปใช้ประโยชน์จากแพลตฟอร์ม (Platform) ของแท่นขุดเจาะน้ำมัน ที่เรามีอยู่ โดยเฉพาะในอ่าวไทย เพราะการที่จะไปทำกระชังน้ำลึกได้นั้นแน่นอนครับ อยู่ ๆ การที่จะไปตั้งทำเป็นกระชังเลยเทคโนโลยีขั้นสูงก็อีกส่วนหนึ่ง และการลงทุนก็คง จะต้องลงทุนอยู่มาก แต่หากใช้แพลตฟอร์มของแท่นเจาะน้ำมันที่มีอยู่ในอ่าวไทย ซึ่งบางแท่นเจาะกำลังจะยกเลิก หรือเลิกไปแล้วในขณะนี้ถูกทิ้งร้างไว้ก็มีโอกาสที่จะมีความ เป็นไปได้สูง เมื่อมาดูเรื่องนี้แล้วก็อาจจะมีความห่วงใยอยู่ว่าคงจะต้องใช้เทคโนโลยี ขั้นสูงพอสมควร ที่นี้พอมาดูประเทศในกลุ่มอาเซียนแล้วความเป็นไปได้ในการที่จะใช้ เทคโนโลยีขั้นสูงเช่นนี้จากประเทศในอาเซียนด้วยกันแล้ว ก็ดูเหมือนว่าอาจจะประเทศเพียง ประเทศเดียวที่น่าจะสนใจมาดำเนินการก็คือประเทศสิงคโปร์ แต่ว่าในความเป็นจริงนั้น ประเทศสิงคโปร์เองก็อาจจะไม่ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีนี้ด้วยตนเอง ก็อาจจะเป็นการนำ เทคโนโลยีจากประเทศอื่นซึ่งอาจจะมียุทธศาสตร์เช่นนี้อยู่บ้างในทะเลเหนือในขณะนี้ ที่มีเทคโนโลยีนี้อยู่ ซึ่งก็เป็นไปได้ว่าหากจะมีการมาดำเนินการในประเทศอาเซียนเรา จากประเทศอาเซียนเราก็คงจะต้องมีการใช้เทคโนโลยีที่เป็นการถ่ายทอดมาอีกทีหนึ่ง

แล้วการลงทุนที่จะดำเนินการในลักษณะเช่นนั้นก็ไม่ว่าจะเป็นการมาลงทุนโดยตรง
ของประเทศในสมาชิกอาเซียน ซึ่งมาดูรายละเอียดและข้อตกลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับข้อห้าม
หรือกรณีใด ๆ ก็แล้วแต่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของตารางรัฐสมาชิกอาเซียนตามข้อ ๙
ในหน้า ๖ ของเอกสารนี้ แล้วก็ไปดูในข้อ ๘ ก็เป็นเรื่องที่น่าห่วงใยอยู่ว่าการมาร่วมลงทุนนั้น
มันมีความไม่ชัดเจนว่าการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ของประเทศไทยเรา
ได้มีข้อขีดคั่นไม่ให้ประเทศซึ่งเป็นประเทศที่สามไม่ใช่เป็นประเทศที่เป็นคู่ลงทุนซึ่งเป็น
สมาชิกของประชาคมอาเซียนได้เข้ามาเป็นผู้ร่วมลงทุนด้วยหรือไม่ ซึ่งตรงนี้อาจจะเป็น
ข้อที่ทำให้เกิดความน่าห่วงใยว่าเอาเข้าจริง ๆ แล้วผู้ที่จะมาลงทุนนั้นจะเป็นผู้มาจาก
ประเทศอาเซียนจริง ๆ หรือมาจากประเทศที่สามแต่ใช้ประเทศอาเซียนเป็นทางผ่าน
เข้ามาร่วมลงทุนในบ้านเรา ซึ่งก็เลยตั้งเป็นข้อสังเกตที่น่าห่วงใยไว้ -----

เพราะในข้อ ๘ นั้นมีความไม่ชัดเจน ก็อยากจะขอฝากท่านรัฐมนตรีไว้แน่ครับว่าคงจะต้องมีความชัดเจนในเรื่องนี้ว่าประเทศที่สามที่จะใช้ประเทศสมาชิกในประชาคมอาเซียนเข้ามาลงทุนในบ้านเราโดยใช้เงื่อนไขตามข้อกำหนดนี้ ข้อตกลงนี้มีความเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหน เพียงใด และจะทำให้เราเกิดเสียสิทธิ หรือได้สิทธิ หรือได้ประโยชน์ในการที่ประเทศในอาเซียนนั้น จะมาลงทุนในสัดส่วน ๕๑ เปอร์เซ็นต์นี้มากน้อยแค่ไหน เพียงใด

ในส่วนที่ ๒ ก็คือเรื่องของกาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่เรียกว่าเลี้ยงกุ้งมังกร การเลี้ยงกุ้งมังกรนั้นมีความน่าสนใจและน่าหวังใบบางประการนะครับ ก็คือกุ้งมังกรนั้น หากจะเลี้ยงต้องเลี้ยงในพื้นที่ที่มีน้ำค่อนข้างจะดี ซึ่งสภาพเช่นนี้เลี้ยงชายฝั่งที่มีน้ำค่อนข้างจะดีนะครับ สภาพแวดล้อมดี ซึ่งสภาพแวดล้อมเช่นนี้ในบ้านเราก็คงจะอยู่ตามเกาะ เพราะตามชายฝั่งที่เป็นแผ่นดินใหญ่ในปัจจุบันนั้นเราค่อนข้างจะมีมลภาวะมากมาย แล้วก็การเลี้ยงกุ้งมังกรนั้นจากการตรวจสอบทางวิชาการแล้วก็พบว่าอายุของกุ้งมังกร อายุของการเลี้ยงนี้ต้องใช้เวลา ๒ ปีถึงจะได้ผล เมื่อการเลี้ยงต้องใช้เวลาถึง ๒ ปีเช่นนี้ ก็หวังใบบว่าอาจจะเกิดปัญหาเรื่องของสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้น แล้วโดยเฉพาะหากจะต้องไปเลี้ยงตามเกาะต่าง ๆ ซึ่งเป็นเกาะที่อาจจะมีความบริสุทธิ์อยู่ค่อนข้างจะมาก ยังไม่มีมลภาวะมากมาย การเปิดโอกาสให้ไปเลี้ยงกุ้งมังกรเช่นนี้มันจะทำให้ความบริสุทธิ์หรือความที่จะเป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีอยู่ตามบริเวณเกาะนั้น ๆ เกิดผลกระทบหรือเกิดความเสียหายหรือไม่ มากน้อยแค่ไหน เพียงไร ก็อยากจะเป็นข้อสังเกตเอาไว้ เพราะอย่าลืมว่าในเรื่องของการเลี้ยงกุ้งกุลาดำในบ้านเรานั้น ครั้งแรก ๆ ที่เข้ามาในบ้านเรานั้นก็มาจากผู้เพาะเลี้ยงกุ้งจากไต้หวัน และในที่สุดพอนาน ๆ เข้าก็เกิดการขยายตัว จากการลงทุนของผู้ลงทุนจากประเทศอื่น ๆ อยู่บ้างแผงเข้ามา และในที่สุดการเลี้ยงกุ้งกุลาดำก็ทำให้เกิดมลภาวะขึ้นมาตามชายฝั่งของบ้านเราอย่างมากมาย เช่นเดียวกันการเลี้ยงกุ้งมังกรที่จะเกิดการลงทุนจากประเทศในอาเซียนคราวนี้ ผมก็หวังใบบว่าจะมีประเทศอื่นเข้ามาสวมเข้ากับประเทศอาเซียนที่จะมาลงทุนในบ้านเรา แล้วในที่สุดก็จะทำให้เกิดปัญหาเรื่องมลภาวะตามเกาะต่าง ๆ ซึ่งอาจจะมีความสวยงามและความน่าสนใจในทางสิ่งแวดล้อมอยู่ในขณะนี้ด้วย ก็ขออนุญาตฝากเป็นข้อสังเกตไปกับท่านรัฐมนตรีครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ได้กลับขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านสมาชิกครับ เราประชุมกันมา ๔ วัน ๔ คืนแล้วนะครับ ก็รู้สึกพอสมควร แล้วก็มีการอภิปรายกันในญัตติเรื่องนี้ก็ใช้เวลาพอสมควรนะครับ ก็คงจะมีไม่กี่ท่านที่จะต้องอภิปรายอีก ที่เห็นอยู่ก็มี ส.ว. เหลืออยู่ ๓ ท่าน คงขอเป็น ๓ ท่านสุดท้ายนะครับ เราใช้เวลาพอสมควร แล้วถ้ากระชั้นได้ไม่ถึง ๗ นาทีก็จะขอบคุณครับ เชิญท่านชรินทร์ หาญสืบสาย ครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา (ตลก) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก ผมจะขอร่วมให้ความเห็นในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ด้วยคนหนึ่งครับ เนื่องจากเวลาจำกัด ผมจะขอพูดสั้น ๆ ใน ๒ หัวข้อด้วยกัน ๒ กรอบความตกลง

เรื่องแรกคือ กรอบการเจรจาจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน หรืออาเซียน อินฟราสตรัคเจอร์ ฟันด์ หลายท่านก็ได้พูดไปแล้วนะครับ ซึ่งที่จริงก็ชัดเจนนะครับว่ากองทุนนี้มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และพิจารณาอย่างไรก็เป็นประโยชน์ทั้งนั้นเลยครับ ดูแล้วไม่น่าจะต้องนำมาเข้าสู่การพิจารณาในที่ประชุมด้วยซ้ำไป แต่เนื่องด้วยรัฐธรรมนูญกำหนดว่าต้องนำมาเข้า ก็เลยคงจะต้องมาเข้าให้ความเห็นชอบ เพราะว่าโครงสร้างพื้นฐานนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก แต่ละประเทศให้ความสำคัญกับโครงสร้างของตนเอง อาเซียนโดยรวมก็เช่นเดียวกันนะครับ ถ้าเราพิจารณาโดยทั่วไปแล้วเราจะเห็นว่าโครงสร้างพื้นฐานของเราเรื่องถนนหนทาง เรื่องไฟฟ้า ประปา ประเทศไทยเราไม่เป็นรองใครเลยนะครับ ฉะนั้นกองทุนที่ตั้งขึ้นมาโดยวัตถุประสงค์แล้ว และเรามีเอตีสปีเป็นผู้ศึกษารูปแบบหรือความเป็นไปได้ในการจัดตั้ง และเมื่อจัดตั้งไปแล้วเอตีสปีก็เป็นผู้บริหารกองทุนตรงนั้นครับ วัตถุประสงค์นี้อ่านบ๊วกก็เข้าใจเลยนะครับว่า -----

จริง ๆ แล้วเราต้องการที่จะให้ประเทศด้อยพัฒนาที่ยากจนกว่าเราได้ใช้เงินเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาพื้นฐานเขา ไม่ว่าจะเป็นเมียนมาร์หรือพม่า เวียดนาม ลาว กัมพูชา เหล่านี้เป็นต้นนะครับ และตรงนี้เองเพื่อเป็นการจูงใจ เอดีบีก็ได้ให้ความหวังว่าเงินที่เข้ามาเข้ากองทุนเหล่านี้ก็จะนำมาโดยการออกพันธบัตร ซึ่งพันธบัตรนี้จะอยู่ในระดับที่มีความน่าเชื่อถือสามารถที่จะนำมาเป็นส่วนหนึ่งของเงินสำรองระหว่างประเทศได้ เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วถ้าเงินตรงนี้ประเทศไทยจะใส่ลงไปให้ประเทศต่าง ๆ ลงในกองทุนมากน้อยเท่าไรก็สามารถที่จะนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของเงินสำรองประเทศได้ซึ่งทำให้ได้ประโยชน์ ๒ ต่อ แต่ประโยชน์ที่สำคัญมากก็คือการที่ประเทศไทยเรามีส่วนร่วมในการที่จะให้มีกองทุนนี้เกิดขึ้นนั้นก็ทำให้ประเทศเพื่อนบ้านของเรานั้นมีถนนหนทาง เครือข่ายการติดต่อที่ดีขึ้น ไม่มีประเทศไหนหรือครับที่จะได้ประโยชน์เท่าประเทศไทย ประเทศอินโดนีเซียก็อยู่ไกลไป ไทยเรานี้เป็นเกตเวย์ทางภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มองไปทางไหนนะครับ ไม่ว่าจะเป็นอาร์ ๓ เอ (R3A) ที่ขึ้นไปถึงประเทศจีน ผ่านลาว ผ่านพม่าไปนี่นะครับ หรือว่าอาร์ ๙ (R9) จากไทยทางมุกดาหารผ่านอุตสาหกรรมสะพาน-เซโนไปถึงดานัง เวียดนาม แล้วก็ยังติดต่อไปถึงกัมพูชาได้ และในอนาคตซึ่งท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านอลงกรณ์ พลบุตร จะได้กล่าวไปแล้วนะครับว่าอีกไม่ช้าไม่นานนี่นะครับ อีกไม่เกิน ๑๐ ปี พม่าก็จะมีท่าเรือทวายน้ำลึก ซึ่งใหญ่โตมโหฬารมากนะครับ ท่าเรือน้ำลึกนี้มีความลึกถึง ๑๕-๒๐ เมตร ซึ่งมากกว่าท่าเรือน้ำลึกทุกแห่งในภูมิภาคนี้ะครับ นอกจากนี้อุตสาหกรรมที่จะมีการพัฒนาต่อไป มีพื้นที่รวมกันถึง ๒๕๐ ล้านตารางกิโลเมตร หรือ ๖๐,๐๐๐ ไร่ อุตสาหกรรมหนัก ๆ หรือว่ามีปัญหาทางด้านมลพิษ (Pollution) ทั้งหลายในเมืองไทยทำไม่ได้อีกแล้ว ไม่ว่าจะมาบตาพุดหรือว่าแหลมฉบังก็จะต้องไปที่ทวาย โครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ก็จะช่วยให้ประเทศไทยเรามีความสามารถที่จะเป็นเกตเวย์ได้สมบูรณ์มากขึ้นที่จะเชื่อมโยงนำสินค้าไปทางตะวันออกกลาง และในยุโรป และภูมิภาคเอเชียใต้ด้วยนะครับ และเรื่องนี้เมื่อดูจากผลประโยชน์ต่าง ๆ แล้วผมคิดว่าสมาชิกทุกท่านก็คงจะเห็นอยู่ว่าเราควรจะให้ความสนับสนุนนะครับ

ส่วนอีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องเกี่ยวกับรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน เอซีไอเอ และแนวทางการเปิดเสรีรายการสงวนชั่วคราว ๓ สาขาเรื่องนี้จริง ๆ ไม่ใช่เรื่องใหม่เลยนะครับ มีการเจรจากันมาตั้ง ๑๔-๑๕ ปีแล้วนะครับ แล้วขอเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกทุกท่านด้วยครับว่า การเจรจาในเรื่องการลงทุน

เป็นเรื่องที่ใช้เวลามากที่สุดนะครับ เช่นเดียวกับการเจรจาการเปิดเสรีการค้าบริการหรือ เซอร์วิส เซคเตอร์ (Service sector) ทั้งหลาย เพราะทุกประเทศไม่ว่าจะไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย ทุกคนก็กลัวกันหมดนะครับ เขาจริง ๆ แล้วเขาก็กลัวเรามากกว่าเรากลัวเขา การเปิดเสรีการลงทุนนี่นะครับ ประเทศไทยไม่ได้ด้อยกว่าใครเลย ที่มันช้านี้ไม่ใช่เราช้า อย่างเดียวนะครับ มาเลเซียก็กลัว อินโดนีเซียก็กลัว แต่ในที่สุดด้วยสปิริต (Spirit) ที่ว่า เราจะต้องตั้งให้เป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือเออีซีภายในปี ๒๕๕๘ เพราะฉะนั้น ทุกประเทศก็ต้องเร่งรัดให้เป็นพันธกรณี ที่จริงแล้วทั้ง ๓-๔ รายการนี้ประเทศไทยเรามี พันธกรณีจะต้องเปิดภายในปี ๒๕๕๓ ด้วยซ้ำไป แต่เนื่องจากว่ามีกระแสต่อต้านจากเอ็นจีโอ (NGO) หรือว่าภาคประชาชนทั้งหลายก็ทำให้การพิจารณาล่าช้าไป ในที่สุดแล้วทุกอย่าง ก็เรียบร้อยนะครับ คณะทำงานซึ่งมีเลขาธิการสำนักงานการลงทุนหรือบีโอไอ (BOI) ของกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน แล้วก็คณะกรรมการจากกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทุกคนก็ได้ร่วมกันพิจารณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเกี่ยวกับการขยายและ ปรับปรุงพันธุ์พืช และป่าไม้ก็ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปพิจารณา กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ก็นำเรื่องผลการเจรจามาให้คณะทำงานพิจารณา คณะทำงานพิจารณาเสร็จแล้ว ก็นำเสนอคณะกรรมการ กนศ. คือคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ซึ่งได้พิจารณาเสร็จแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ นะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้มันล่าช้ามาเนิ่นนาน ทุกประเทศเขาเรียบร้อยเขาพร้อมกันแล้ว เขารอประเทศไทยประเทศเดียว แล้วผมเรียน ท่านประธานและท่านสมาชิกทุกท่านว่าทุกวันนี้ประเทศไทยเป็นตัวถ่วงอาเซียนไปแล้ว ----

ทั้ง ๆ ที่ในอดีตนั้นเราเป็นผู้นำนะครับ ทุกคนยกย่องเราเป็นเสื้อตัวที่ ๕ แต่ตอนนี้ทุกคน สายหน้าเลยว่าจะอะไร ๆ ก็ต้องรอไทยอย่างเดียว เพราะฉะนั้นวันนี้ผมคิดว่าเราไม่ควรจะปล่อยเวลา ให้เนิ่นนานออกไปอีกแล้ว ถ้าสามารถจะให้ความเห็นชอบในวันนี้ได้ก็ควรจะต้องรีบทำนะครับ สิ่งที่เรากลัวอย่างเดียวคือผลกระทบ แต่ผมดูแล้วรายการนี้ครับ เรื่องปรับปรุงพันธุ์พืช หรือป่าไม้ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ประเทศไทยเราได้เปรียบทุกประเทศเลย เราไม่รู้ว่าเราจะกลัวเขา ทำไมนะครับ ซีพีของเราไม่ใช่ยิ่งใหญ่ของอาเซียนนะครับ เรายิ่งใหญ่ของระดับโลก ทุกประเทศกลัวเรากันทั้งนั้น เราส่งกึ่งก็อันดับต้น ๆ ของโลก สินค้าการเกษตรหลายอย่าง เราเป็นที่ ๑ ของโลก เราอย่างกลัวให้มากเลยครับ คนอื่นเขากลัวเรามากกว่าครับ เพราะฉะนั้นผมสนับสนุนเต็มที่เลยครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านเจตน์ ศิรธรานนท์ ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ นาน ๆ ที่เราจะได้เห็นฝ่ายค้านมาอภิปราย สนับสนุนรัฐบาลในที่ประชุมนะครับ เรื่องนี้มันก็เป็นบทเรียนอันหนึ่ง ซึ่งทำให้เราทราบว่า เหตุผลการที่เราลงสัดส่วนในกองทุนเอไอเอฟเพียงแค่ ๓.๐๙ เปอร์เซ็นต์นะครับ ต่ำกว่า เพื่อนบ้านคือมาเลเซียที่ ๓๐.๙๒ แล้วก็อินโดนีเซียที่ ๒๔.๗๓ ก็เพราะปัญหาเรื่องของ มาตรา ๑๙๐ แต่ว่ามาตรา ๑๙๐ นี้ก็ยังถือว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะว่ามันก็จะทำให้เราทำงานได้ รอบคอบ ผมเองก็สงสัยมาตั้งแต่ก่อนที่ท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านจะแถลง อดีตนะครับ ว่ากรณีนี้มันเกิดจากการประชุมที่บาห์ลีแล้วเราไม่สามารถจะลงนามได้ แล้วเพื่อนบ้านเราลงนามไปหมดแล้ว ลงสัดส่วนของเงินลงทุนไปหมดแล้ว เพราะฉะนั้น ก็ทำให้เรามีปัญหาว่าเราจึงสามารถลงได้เพียง ๓ เปอร์เซ็นต์

ท่านประธานครับ โดยปกติแล้วสัดส่วนของการลงทุนในกองทุนมันมีความหมายต่อการปล่อยกู้ เพราะว่าคนที่ลงทุนมากเสี่ยงก็จะดั่งนะครับ ผมเองก็เคยอภิปราย ในรัฐสภาแห่งนี้มาหลายครั้งในกองทุนต่าง ๆ แม้กระทั่งซีเอ็มไอเอฟ ผมก็อภิปรายว่าทำไม เราถึงไม่ลงสัดส่วนให้มันมาก ๆ ไม่ได้หรือ แม้กระทั่งเอดีบี เพราะว่าการลงทุนสัดส่วนมาก มันดีสำหรับเรา ในการประชุมบอร์ด ออฟ ไตเรคเทอร์ส เราสามารถที่จะออกเสียงแล้วก็มี น้ำหนักเสียงดัง เหมือนกับถ้าเป็นนักมวยก็ตัวใหญ่อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไป

โครงการที่เราจะปล่อยกู้มันก็สามารถอิงกับผลประโยชน์ของประเทศชาติได้ ท่านประธานครับ ข้อสำคัญนี่มันเป็นการนำเงินสำรองระหว่างประเทศมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ปัญหาก็คือ เงินสำรอง ขณะนี้มีอยู่มากกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ ผมอยากจะฝากคำถามผ่าน ท่านประธานถึงทางรัฐบาลว่าเงินสำรองที่เหมาะสมที่ควรจะเป็น ผมเองพูดในฐานะของ ประชาชน ผมไม่ทราบหรอกครับว่าเงินสำรองที่เหมาะสมของประเทศเรามันควรจะเป็น เท่าไร เราจะได้มีเกณฑ์ตรงนั้นไว้ชิ้นหนึ่ง แล้วเราจะได้เสนอว่าส่วนที่เกินนั้น มันนำมา ลงทุนหรือว่ามาออมในประเทศได้หรือไม่ ถ้าหากว่าออมได้มันก็จะได้ออกผลที่เป็นประโยชน์ ต่อเรากลับคืนมา ไม่ได้ปล่อยให้เงินนี้มันนอนนิ่ง ๆ อยู่ตรงนั้น ก็อยากจะฝากคำถาม เพราะว่าผมเองตอนแรกผมงงว่าทำไมมีตั้ง ๒๐๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ แล้วกลับไปลงทุน นิดเดียววะครับ ตามที่ได้กล่าวมาตั้งแต่ต้นว่าทำไมลงทุนมาแค่ ๑๕ ล้านดอลลาร์เท่านั้น ตอนนี้อยู่ผมเข้าใจแล้วนะครับ

อันที่ ๒ มันมีเรื่องที่มีการกู้เงิน คือตอนนี้เราเสนอแค่ตั้งกองทุนนะครับ ขออนุมัติกรอบในการตั้งกองทุนไปลงชื่อ -----

ท่านนายกรัฐมนตรีก็จะต้องไปลงชื่อตรงนั้นะครับ ทีนี้เมื่อตั้งกองทุนแล้ว ต่อไปก็เป็นการปล่อยกู้ของกองทุน การปล่อยกู้มันก็มีปัญหาตลอดมาในรัฐสภาแห่งนี้ ตัวเลขที่โชว์มามันจะเป็นตัวเลขดอกเบี้ยยต่ำ เสียดอกเบี้ยยต่ำ เวลาจ่ายเงินไม่ว่าเราจะกู้มาทำอะไรก็ตาม ข้อเสนอเหมือนกับน่าสนใจ ดอกเบี้ย ๑ เปอร์เซ็นต์ ครึ่งเปอร์เซ็นต์นะครับ ๑ เปอร์เซ็นต์เศษ ๆ ถือว่าน้อยมาก เหมือนกับจงใจให้กู้ แต่ความเป็นจริงครับท่านประธานมันไม่ได้ทำอย่างนั้น มันมีความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน มันมีค่าสวอป (Swop) แล้วมันก็มีเงินค่าปากถุง เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีด้วยว่าในกรณีนี้ ถ้าในครั้งต่อ ๆ ไปมันมีรายละเอียดเข้ามาะครับ ไม่ว่าจะเป็นกองทุนนี้หรือซีเอ็มไอเอฟ หรือกองทุนอื่น ท่านช่วยบอกในรายละเอียดว่าดอกเบี้ยที่แท้จริงที่เราจะต้องกู้เงินมันเท่าไรกันแน่ เพราะว่ามันมีปัญหาที่รัฐวิสาหกิจของเราหลายหน่วยไปกู้แบบนี้ แล้วก็พบปัญหาจากอัตราแลกเปลี่ยนทำไปทำมามันกลายเป็นว่าเสียดอกเบี้ยถึงปีละ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ดอกเบี้ยของประเทศไทยต่ำ การกู้เงินจากกองทุนไม่ว่าจะเป็นเอทีบี ไม่ว่าจะเป็นเวสต์แบงก์ แม้กระทั่งเอไอเอฟที่เราจะตั้งขึ้นใหม่ บางครั้งมันไม่จำเป็นจะต้องไปกู้มันกู้ในประเทศก็พอ ไม่ว่าจะออกเป็นพันธบัตรหรืออย่างอื่น การกู้ในประเทศในสถานะที่เศรษฐกิจต่ำมันเป็นสิ่งที่ดีกว่าไปเสี่ยงกับการกู้ต่างประเทศด้วยซ้ำ ผมเองนะครับท่านประธาน ผมไม่เชื่อละครับว่าเวสต์แบงก์ หรือเอทีบี หรือเอไอเอฟที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมันจะดีสม่าเสมอไปตลอดเวลา ผมมีความเชื่อว่ามันขึ้นกับสถานการณ์ ซึ่งตรงนี้เป็นหน้าที่ของกระทรวงการคลังที่จะบริหารหนี้สาธารณะ แล้วก็กระทรวงการคลังที่จะบอกเราได้ว่าในภาวะข้างหน้า ในกรณีต่อไปเราควรหาแหล่งเงินกู้จากที่ไหน อย่างไร เพื่อลงทุนสาธารณูปโภค ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับกรณีที่เราจะตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน โครงสร้างพื้นฐานนั้นมันก็เป็นสิ่งที่จะต้องพัฒนาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ แล้วก็ปัจจุบันนี้โครงสร้างพื้นฐานเราไม่ได้มีอะไรที่มากมาย เราสามารถที่พัฒนาได้มากกว่านี้อีกเยอะครับ โดยเฉพาะเรื่องของรถไฟ เราก็มีความพยายามจะมีการพัฒนาถนนเป็นเครือข่ายโยงใยเหมือนใยแมงมุมของอาเซียน แต่ว่าเรื่องรถไฟเราก็มีอีกเหมือนกัน แต่ว่าเป็นเรื่องของการพัฒนาตั้งแต่สิงคโปร์ไล่ขึ้นมา ซึ่งการพัฒนารถไฟแม้กระทั่งเป็นเครือข่ายอาเซียนมันก็ยังปัญหา ผมอยากจะฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าในกรณีโครงสร้างพื้นฐานเรื่องของรถไฟบางครั้งเราต้องคิดให้มาก สิงคโปร์ครับ สิงคโปร์เขาเสนอแคว่รถไฟให้เราฟรี ๆ เพื่อขนส่งสินค้า

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

นวพร ๔๔/๒

แล้วก็ไปลงที่สิงคโปร์ตรงนี้ได้ประโยชน์ แต่แหลมฉบังเราเสียประโยชน์ ในกรณีแบบนี้ เราจะต้องคิดมากในการลงทุนกรณีอย่างนี้ แต่ว่าโดยภาพรวมโดยโครงสร้างแล้วผมเห็นว่า มันยังมีประโยชน์ได้มากกว่าเสียครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอเป็นท่านสุดท้ายนะครับ
พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ เชิญครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (มุกดาหาร) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหาร ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผมขออภิปรายสนับสนุนกรอบ
ทั้ง ๓ กรอบนะครับ

กรอบที่ ๑ การจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน หรือเอไอเอฟ ซึ่งจากการดูแลก็เป็นการจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๒ โดยกองทุนดังกล่าวได้กำหนดวงเงินไว้ จำนวน ๔๘๕ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นเงินไทย ๑๔,๕๕๖ ล้านบาทหน้ากระดาษ จากประเทศในอาเซียน ๙ ประเทศ ยกเว้นประเทศพม่า เพราะฉะนั้นจากการดูอัตราที่ร่วมกันจัดตั้งกองทุนในครั้งนี้จะเห็นได้ว่าประเทศมาเลเซีย ได้ลงทุนไป ๔,๕๐๐ ล้านบาท อินโดนีเซีย ๓,๖๐๐ ล้านบาท ฟิลิปปินส์ ๔๕๐ ล้านบาท ไทย ๔๕๐ ล้านบาท สิงคโปร์ ๔๕๐ ล้านบาท และบรูไน ๓๐๐ ล้านบาท เวียดนาม ๓๐๐ ล้านบาท กัมพูชาและลาวประเทศละ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจากนั้นก็จะมี ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียอีก ๑๕๐ ล้านบาท ก็คือ ๔๐๐ ล้านบาท จากการจัดตั้งกองทุน ดังกล่าวนี้อาจจะเกิดประโยชน์ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน ๓ ประการ

ประการแรกก็คือ เป็นสัญลักษณ์ความร่วมมือบนเวทีอาเซียนของไทย ซึ่งจะแสดงออกถึงความเป็นมิตรกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเปลี่ยนจากสนามรบเมื่อ ๒-๓ ปี ที่ผ่านมาเป็นสนามการค้าการลงทุนในอาเซียนหน้ากระดาษ ที่ผมกล่าวเช่นนี้ก็เนื่องจากว่า เมื่อปีที่แล้วก็มีสงครามเกิดขึ้นระหว่างไทยกับกัมพูชา ในขณะนี้สงบลงแล้วหน้ากระดาษ

ประการที่ ๒ เป็นการนำเอาเงินออมของประเทศมาใช้ประโยชน์ในการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน

และประโยชน์อันสุดท้ายก็คือ การพัฒนาความเชื่อมโยงในโครงสร้างพื้นฐาน ระหว่างประเทศ การจัดตั้งกองทุนเอไอเอฟเป็นแหล่งเงินทุนช่วยส่งเสริมและสนับสนุน ในการพัฒนาความเชื่อมโยงทางด้านโครงสร้างพื้นฐานตามแผนแม่บทของอาเซียน เพราะฉะนั้นการเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน ๓ ด้านก็คือ

๑. การเชื่อมโยงทางบก เป็นการเชื่อมโยงถนนในประเทศอาเซียนรวมกับจีน ด้วยหน้ากระดาษ ก็คือไทย พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ ระยะทางทั้งสิ้น ๓๘,๔๐๐ กิโลเมตร และมีการเชื่อมโยงทางรถไฟ ๘ ประเทศ ก็คือไล่ตั้งแต่จีนตอนใต้ ลาว พม่า ไทย เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย สิงคโปร์ อันนี้การเชื่อมทางบกหน้ากระดาษ

๒. การเชื่อมโยงทางน้ำ ก็เป็นการเชื่อมโยงทางทะเล ก็มีท่าเรือทางทะเล ใน ๘ ประเทศ ๔๗ แห่งหน้ากระดาษ ของไทยก็มี ๒ แห่ง ก็คือ ท่าเรือกรุงเทพฯ กับท่าเรือแหลมฉบัง อันนี้ก็เป็นประโยชน์

สุดท้ายก็คือทางอากาศ เชื่อมโยงในเรื่องการปรับปรุงระบบการบินและการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานภูมิภาคพื้นฐาน รองรับการบินทางอากาศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อันนี้ก็คือประโยชน์ที่จะได้จากกองทุนนะครับ เพราะฉะนั้นกองทุนดังกล่าวนี้ผมก็ขอสนับสนุนรัฐบาลนะครับ

กรอบที่ ๒ ก็คือกรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียนเอไอเอและแนวทางการเปิดเสรีทางการค้าการลงทุนภายในอาเซียน ซึ่งมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ จะเห็นได้ว่าการผลิตแป้งจากข้าวและพืชไร่เปิดเสรีมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ เพราะฉะนั้นในคราวนี้ก็จะเป็นการเปิดเสรี หรือว่าการลงทุนด้วยกัน ๓ สาขาอย่างที่กล่าวมาแล้ว ก็คือ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืช การทำไม้จากป่าปลูก ซึ่ง ๓ รายการนี้กำหนดเปิดเสรี หรือว่าเปิดการลงทุนระหว่างกันในปี ๒๕๕๓ แต่ก็ยังทำไม่ได้ สาเหตุที่ทำไม่ได้ก็คือประเทศไทยเกิดภาวะสงคราม สงครามภายในประเทศ ก็คือกบฏสฤษดิ์นะครับ และสงครามระหว่างประเทศก็คือไทย กัมพูชา จึงไม่สามารถที่จะลงนามใน ๓ สาขานี้ได้

กรอบสุดท้ายนะครับ ก็คือกรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้าการลงทุนระหว่างประเทศอาเซียนและประเทศเกาหลี ในประเทศนี้ นะครับ จากที่ผมดูตารางการค้าระหว่างกันแล้วก็ปรากฏว่า -----

ในระยะ ๕ ปีที่ผ่านมาประเทศไทยขาดดุลการค้ากับประเทศเกาหลีดังต่อไปนี้ นะครับ
 ปี ๒๕๕๐ ขาดดุล ๖๙,๑๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๕๑ ขาดดุล ๙๕,๗๒๒ ล้านบาท ปี ๒๕๕๒
 ขาดดุล ๑๔๘,๗๔๐ ล้านบาท และปี ๒๕๕๓ ปีที่แล้วขาดดุล ๑๒๓,๕๑๐ ล้านบาท
 อันนี้การค้าระหว่างไทยกับเกาหลี เพราะฉะนั้นดูจากสินค้าแล้วที่ไทยส่งไปขายเกาหลีก็มี
 ๑. ยางพารา ๒. แผงวงจรไฟฟ้า ๓. น้ำมันดิบ ๔. เครื่องคอมพิวเตอร์ ๕. เครื่องใช้ไฟฟ้า
 ๖. เคมีภัณฑ์ ๗. กระดาษ ๘. ส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์การบิน ๙. ไม้และ
 ผลิตภัณฑ์ไม้ ๑๐. น้ำตาลทราย และจากอุตสาหกรรมนำเข้าสินค้าจากไทยไปเกาหลี
 ก็ให้เห็นได้ว่าแพงมากนะครับ ก็คือผักและผลไม้กระป๋อง ๓๐-๕๐ เปอร์เซ็นต์ น้ำตาลทราย
 ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ดอกกล้วยไม้ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ กล้วย ๓๐ เปอร์เซ็นต์ และทุเรียนอีก
 ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นในรอบอันสุดท้ายนี้ก็คืออยากจะเสนอแนะทางรัฐบาล
 โดยผ่านไปยังกระทรวงพาณิชย์ในการพิจารณาดูการลดการนำเข้าการลงทุนระหว่างเกาหลี
 กับไทย ก็อยากจะให้ดูเกี่ยวกับอัตราภาษี คือประเทศไทยเรามีภาษีอย่างเดียวก็คือภาษีจาก
 ภาครัฐบาลหรือว่ากรมสรรพากรเก็บ แต่ภาษีของต่างประเทศมีภาษีซ้ำซ้อน ภาษีซ้ำซ้อน
 ก็คือถ้ามีการลงทุนหรือเปิดการค้าเสรีเข้าไปในประเทศเขาจากด่านศุลกากรไม่ได้เสียนะครับ
 แต่ว่าไปถึงรัฐหรือว่าถึงจังหวัดหรือถึงมณฑลเขาเนี่ย เขาจะมีภาษีเฉพาะตัวของรัฐเขา
 เพิ่มขึ้นมาอีก อันนี้ก็อยากจะฝากทางรัฐบาลได้พิจารณาในส่วนนี้ด้วย ก็ขอสนับสนุนนะครับ
 กรอบทั้ง ๓ กรอบที่ผ่านมา ก็ขอกราบขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ ท่านรัฐมนตรี
 จะชี้แจงหน่อยไหมครับ เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังครับ เชิญครับ

นายธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม ธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลัง ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีกรณ ขอภัยที่เอ่ยนาม ที่ได้ช่วยกรุณาชี้แจงว่า
 กรณีของกองทุนเอไอเออนั้น ประเทศอื่น ๆ ในอาเซียนเขาเซ็นสัญญากันไปแล้วครับ
 จริง ๆ แล้วเนื่องจากว่ากระบวนการทำงานของเราต้องมาผ่านสภาตามมาตรา ๑๙๐ นั้น
 แล้วก็ยังมีจังหวะในการที่เราจะมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองก็ทำให้การดำเนินการของเรา
 ค่อนข้างจะล่าช้า เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านสมาชิกเกิดไม่พอใจเงื่อนไขในจุดใดที่เป็น
 ประเด็นปลีกย่อยสำหรับกรณีนี้ก็คงไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้แล้วครับ

มีประเด็นบางประเด็นที่ท่านสอบถามนะครับ และผมอยากจะชี้แจงและแจ้งให้ทราบเป็นข้อมูลเพื่อจะ让您สบายใจ

ประการแรกนั้น มีสมาชิกถามว่ากองทุนที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลที่ประเทศใด เรียนให้ทราบว่าจุดที่ประเทศมาเลเซียครับ อันนี้เป็นสาเหตุที่มาเลเซียเขาให้การสนับสนุนเต็มที่ถึงได้ลงทุนเป็นเงินทั้งหมดที่ว่า ๔๕๐ ล้านดอลลาร์ แต่อยากเรียนอย่างนี้ครับ กองทุนนี้สำหรับมาเลเซียก็ดี สำหรับไทยก็ดี หรือแม้แต่ต่างประเทศสิงคโปร์ก็ดี มันไม่ใช่ช่องทางที่เราจะไปหาเงินมากรุงเทพฯ ไม่ใช่ช่องทางที่เราจะไปหาเป็นแหล่งเงินหรือครับ เพราะว่าแหล่งเงินตรงนี้ต้นทุนแพงกว่าที่เราสามารถกู้ได้ขณะนี้ครับ เพราะฉะนั้นประเทศที่อันดับเครดิตเรตติ้งดี อย่างไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ เรามีแหล่งกู้จากตลาดในอัตราที่ต่ำกว่านี้ เพราะฉะนั้นกองทุนนี้จริง ๆ แล้วคือสิ่งที่จะไปลงในประเทศอาเซียนในระดับที่ต่ำกว่า แล้วมันเป็นช่องทางในการที่จะทำอย่างไรประเทศในอาเซียนถึงจะเอาเงินสำรองในระหว่างประเทศซึ่งเก็บอยู่ในแต่ละประเทศจำนวนมากเอาไปลงทุนได้มากกว่าครับ

ท่านถามว่าการบริหารจัดการจะอย่างไร จะทำโดยวิธีเป็นคณะกรรมการครับ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการจากแต่ละประเทศ คือ ๙ คน แล้วก็มีเอทีบีอีก ๑ คน ก็เป็น ๑๐ คน แต่ว่าการออกเสียงในทุกเรื่องจะทำ ๒ ขั้วครับ ขั้วหนึ่งนั้นนับจำนวนกรรมการ และอีกขั้วหนึ่งถึงจะนับจำนวนเงินที่ลงทุนนะครับ เพราะฉะนั้นมันก็มีกระบวนการเช็ค แอนด์ บาลานซ์ (Check and balance) ที่อยู่ในระดับหนึ่ง

ที่ถามว่าจำนวนเงินที่รัฐบาลไทยจะเอาไปลง ๑๕ ล้านดอลลาร์นั้น ก็เรียนว่าอันนี้เป็นจำนวนที่กำหนดโดยรัฐบาลชุดที่แล้ว แล้วผมเองก็คิดว่าเป็นจำนวนที่เหมาะสม -----

เพราะว่าการลงของประเทศไทยเราต้องใช้เงินจากงบประมาณครับ เงินนี้ไม่ได้ใช้เงิน
แบงก์ชาตินะครับ เงินนี้ไม่ได้ใช้เงินสำรองครับ เป็นเงินจากงบประมาณ สาเหตุที่เรา
ไม่สามารถใช้เงินสำรองได้ก็เพราะว่ากฎหมายแบงก์ชาติไม่ได้เปิดช่องไว้ครับ เพราะฉะนั้น
เวลานี้เราถึงได้มีปัญหาว่าเงินสำรองระหว่างประเทศของเราที่เก็บอยู่ที่แบงก์ชาติ
ผลตอบแทนต่ำนะครับ เพราะฉะนั้นวิธีการที่เราจะได้ประโยชน์จากกระบวนการนี้ก็คือว่าเร่ง
ให้มีการขยายกองทุน แต่ว่าโดยวิธีให้เขาออกบอนด์ (Bond) ครับ ออกพันธบัตรในการกู้
แล้วก็ทำให้บอนด์อันนั้นมีอันดับความน่าเชื่อถือที่สูงเพื่อจะได้เปิดให้ธนาคารกลางอย่าง
แบงก์ชาติของเราสามารถเอาไปลงได้ อันนี้ก็ขออนุญาตเรียนให้ทราบสั้น ๆ ขอบคุณครับ
ท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรี
ภูมิ สาระผล ครับ

นายภูมิ สาระผล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกในสาระ
โดยสรุปสั้น ๆ นะครับ

ที่มีท่านสมาชิกได้สอบถามเรื่องการปรับกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้าภายใต้
ความตกลงอาเซียนและจีนนั้น ท่านยกตัวอย่างว่า ถ้าไทยนำเข้าจากลาวส่งไปจีน จะนับรวม
วัตถุดิบจากลาวโดยต้นทุน ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เพื่อส่งไปจีนได้หรือไม่ อันนี้ขอเรียนว่าเรื่องเกณฑ์
ต้นทุน ๔๐ เปอร์เซ็นต์นั้น เป็นต้นทุนของภูมิภาคครับ ฉะนั้นสินค้าที่มีวัตถุดิบจากลาวก็นับ
อยู่ในต้นทุน ๔๐ เปอร์เซ็นต์ได้ สามารถส่งไปจีนได้โดยได้ลดภาษีนำเข้าจีนได้เช่นกัน

ส่วนคำถามที่ว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์นั้นได้รวมค่าแรงไว้ในนั้นด้วยหรือไม่ ขอตอบว่า
ค่าแรงได้รวมไว้ในต้นทุน ๔๐ เปอร์เซ็นต์ได้

นอกจากนี้ท่านสมาชิกได้ถามในเรื่องการเปลี่ยนระบบพิกัดศุลกากรได้มีการ
ผ่านการหารือหรือไม่ กราบเรียนครับว่าการเปลี่ยนระบบพิกัดศุลกากรนั้นทำโดยองค์การ
ศุลกากรโลก ซึ่งไทยเป็นสมาชิกและได้เข้าร่วมประชุมกำหนดข้อเปลี่ยนแปลงด้วย ซึ่งก็เป็น
การเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับความทันสมัยกับรูปแบบของสินค้าที่พัฒนาไปตลอด
และคำถามในเรื่องผลกระทบต่อเกษตรกรและหวังดีว่าได้มีการหารือภาคเอกชน
และว่าได้รับการตอบรับเช่นไรนั้น ในเรื่องนี้กรมศุลกากรได้ศึกษาและหารือกับภาคเอกชน
ที่เกี่ยวข้องแล้ว คือไทยไม่ได้นำเข้าหัตถ์จากจีนเลยนะครับ จะมีนำเข้าก็เพียง

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

หทัยกาญจน์ ๔๗/๒

เอ็นเย็บแผลบ้าง ทั้งนี้ รวมมูลค่าการนำเข้าจากจีนก็เพียงปีละประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น ก็จึงจะเป็นข้อมูลที่นำเรียนท่านสมาชิกเพื่อจะได้เบาใจในข้อกลางแกลงและข้อสงสัย ขอกราบเรียนท่านนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมหารือปิดอภิปรายเลยได้ไหมครับ เชิญท่านรัฐมนตรี เชิญครับ

นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์วรรณรัตน์ ชาญนุกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ขออนุญาตที่จะชี้แจงข้อกังวลของท่านสมาชิกบางท่านเกี่ยวกับกรณีการเปิดเสรีรายการสงวนชั่วคราว ๓ สาขา ซึ่งท่านกังวลว่าเรื่องนี้ยังไม่มีการศึกษาผลกระทบในเชิงลึก ผมอยากจะเรียนนิดหนึ่งครับว่าในการประชุมของ กนศ. คณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ในวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ได้ตั้งคณะทำงานขึ้นมาคณะหนึ่ง โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นประธาน องค์ประกอบก็มาจากหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยได้มอบหมายให้ ๓ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ กรมประมง กรมป่าไม้ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ไปศึกษาวิจัยผลดี ผลเสีย และผลกระทบของการเปิดเสรี ๓ สาขาในเชิงลึก แล้วก็ได้อัปเดตสรุปแนวทางการเปิดเสรีโดยการผ่อนปรนมาตรการในกิจการย่อยบางรายการภายใต้ ๓ สาขาดังกล่าว เพื่อให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงเอไอเอเอเดิม ซึ่งสำนักงานส่งเสริมการลงทุนได้นำเสนอผลการดำเนินงานและผลการหารือของคณะทำงานตามมติของคณะรัฐมนตรีข้างต้นต่อ กนศ. -----

เพื่อที่จะให้ความเห็นชอบในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ ในวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งผมขออนุญาตอ่านบันทึกรายงานการประชุมบางตอนโดยย่อดังนี้ครับว่า

ท่านประธาน กนศ. ในขณะนั้นก็ได้แก่ ขอภัยที่เอียนามครับ ท่านอดีตรองนายกรัฐมนตรี ฯพณฯ ดอกเตอร์ไตรรงค์ สุวรรณคีรี ท่านได้กล่าวในที่ประชุมตอนหนึ่งว่า จากการประชุม กนศ. คราวที่แล้วกรมประมงก็แจ้งแล้วว่าปลาหูฉลามในน้ำลึกครีบเหลือง และกุ้งมังกรชนิดที่ยังไม่มีผู้เพาะเลี้ยงในไทยจึงไม่มีผลกระทบใครอยู่แล้ว ดังนั้นในวันนี้ก็จะพิจารณาการเปิดเสรีแบบผ่อนปรนในรายการสงวน ๓ รายการ ที่ได้มีการปรึกษาหารือกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้แก่ ปลาหูฉลามครีบเหลือง กุ้งมังกร และเมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ สำหรับการห้ามนำเข้าจากป่าปลูกนั้นขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพิจารณาก่อน ซึ่งหลังจากนั้นกระทรวงอุตสาหกรรมโดยสำนักงานส่งเสริมการลงทุนก็ได้ทำหนังสือสอบถามไปยังกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมป่าไม้ถึง ๔ ฉบับ ฉบับแรก เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๒ ฉบับที่ ๒ เดือนตุลาคม ๒๕๕๓ ฉบับที่ ๓ เดือนธันวาคม ๒๕๕๓ และฉบับสุดท้าย ฉบับที่ ๔ เดือนกันยายน ๒๕๕๔ ก็ยังไม่ได้รับคำตอบจากกรมป่าไม้แต่อย่างใด เพราะฉะนั้นในคราวนี้ก็จึงเสนอรายการสงวนชั่วคราวเพียง ๒ สาขา คือ สาขาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกับสาขาขยายพันธุ์และเพาะพันธุ์พืชเท่านั้นครับ ผมขอเรียนชี้แจงให้ท่านผู้ทรงเกียรติได้ทราบครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านมีอะไร เชิญครับ

นายวิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภา (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครพนม ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาคือคำถามของผมบางที่ท่านยังตอบไม่หมด อย่างเช่นของรัฐมนตรี ขออนุญาตที่เอียนาม ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ที่บอกว่าสมาชิกมีทั้งหมด ๙ บวก ๑ ใช่ไหมครับ อาเซียน ผมบอกว่าพม่าไม่ได้จ่ายสตางค์เลยเป็นสมาชิกใหม่ กัมพูชากับลาว ๒ ประเทศรวมกันแล้ว ๐.๒ กัมพูชากับลาวถือว่าเป็นหนึ่งใหม่ หรือว่า พม่า กัมพูชากับลาว นับ ๒ และพม่าไม่นับเลย ผมอยากจะทราบข้อมูลตรงนี้

แล้วก็อีกประเด็นหนึ่งที่บอกว่าสินค้าที่ซื้อจากลาว เวลามามาผลิตที่เมืองไทยแล้วขายไปจีน ถ้ามวลาวเรามีออกสิทธิเป็นอาเซียน เราซื้อจากลาวได้ฟอร์ม ดี (Form D) หรือฟอร์ม อี เพราะว่าเราส่งไปเวลาเราผลิตจากอาเซียนไปจีนมันได้ ฟอร์ม อี แต่อาเซียน

๙๗

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

จงถนอม ๔๘/๒

กับอาเซียนได้ พอร์ม ดี ถามว่าลาวออกพอร์ม ดี หรือ พอร์ม อี ให้เรา อันนี้ก็คืออยากจะเรียนประเด็นอีกประเด็นหนึ่ง

แล้วสิ่งสุดท้ายที่ผมอยากจะถามก็คือการเปลี่ยน เอชเอส โค้ด (HS code) หรือว่าฮาร์โมนไนซ์ ซิสเต็ม (Harmonize system) ปี ๒๐๐๒ ก็คือปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๕ มาเป็น ๒๐๐๗ ก็คือปี ๒๕๕๐ ตัว ๔ ตัวนี้ของระบบฮาร์โมนไนซ์ ซิสเต็ม ๔ ตัวเหมือนกัน แต่ตัว ๒ ตัว ๖ หลักเหมือนกันใหม่ หรือต้องเปลี่ยน เพราะเมน (Main) ๔ หลักเหมือนกัน แต่มันจะมาเปลี่ยนตรง ๒ ตัวสุดท้าย คือ ๖ หลัก ถามว่า ๒๕๔๕ เปลี่ยนไปเป็น ๒๕๕๐ เปลี่ยนเฉพาะ ๔ ตัว หรือว่า ๔ ตัวเหมือนกัน หรือว่าเปลี่ยนเฉพาะ ๒ ตัวสุดท้าย รวม ๖ ตัว ๒ ตัวสุดท้ายมันต่างกันอยากจะทราบเหตุผลครับ

- ๔๘/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรีจะตอบหน่อยไหมครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไปไหนครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังครับ ท่านสมาชิกถามไม่ทราบท่านจะชี้แจงหรือเปล่า อยู่ไหนไม่ทราบท่านครับ ไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไปไหนแล้ว ท่านพอจะอนุโลมได้ไหมครับ เดี่ยวค่อยคุยกับ เชิญครับ

นายวิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภา (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิทยา อินาลา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครพนม ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภาอย่างนั้นก็ไม่เป็นไรครับ ก็คือผมขอข้อมูลที่หลังก็ได้ครับ คือผมอยากจะทราบว่าเป็นอย่างไร

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนะครับ คงต้องให้ข้อมูลอีกทีครับ ผมหาหรือปิดอภิปรายเลยนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมมีมติให้มีการปิดอภิปรายนะครับ ผมขอมติเลยนะครับ

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญสมาชิกข้างนอกด้วยนะครับ ท่านสมาชิกครับ ก่อนผมจะขอมติขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ โปรดเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตนด้วยนะครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีสมาชิกท่านใดมีปัญหาในการแสดงตนหรือเปล่าครับ มีท่านจिरायุนะครับ มีท่านใดอีกหรือเปล่าครับ ๒-๓ ท่านเจ้าหน้าที่ช่วยดูด้วยนะครับ ท่านรังสีมาด้วยเพิ่งมาครับ ใครมีปัญหายกมือด้วยนะครับ เจ้าหน้าที่ช่วยดูด้วยครับ มีท่านใดยังมีปัญหาอยู่หรือเปล่าครับ มีไหมครับ ไม่มีนะครับ ปิดการลงคะแนนได้แล้วครับ ส่งผลได้เลยครับ มีผู้เข้าประชุม ๔๕๔ ท่าน ถือว่าครบองค์ประชุมครับ

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๔๙/๒

ผมจะขอมติทั้งหมด ๔ มตินะครับ ก็จะเรียงไปตามลำดับครับ มติที่ ๑ เรื่องด่วนที่ ๑ กรอบการเจรจาจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน ผมจะขอมติว่าท่านสมาชิกเห็นด้วยหรือไม่ครับ ใช้สิทธิได้เลยครับ มติเห็นด้วยหรือไม่ครับ ใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

- ๕๐/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านใดยังไม่พร้อมครับ
ท่านใดยังมีปัญหายกมือครับ เจ้าหน้าที่ช่วยดูด้วยนะครับ เรียบร้อยนะครับ
ปิดการลงคะแนนครับ ส่งผลครับ มตินะครับ เห็นด้วย ๔๕๔ คน ไม่เห็นด้วย ๑ คน
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

ผมขอมติที่ ๒ เรื่องด่วนที่ ๓ การปรับกฎถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า (PSR) จากพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนิฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ (HS ๒๐๐๒) เป็นฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ (HS ๒๐๐๗) ในเอกสารแนบ ปี ของภาคผนวก ๓ ของความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน และเชิญสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เรียบร้อยนะครับ
ปิดการลงคะแนนครับ ส่งผลครับ มติเห็นด้วย ๔๕๙ คน ไม่เห็นด้วย ๑ คน ถือว่าที่ประชุม
มีมติเห็นชอบครับ

๑๐๒

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ภัทรารินทร์ ๕๐/๓

ขอไปเรื่องด่วนที่ ๔ จะมี ๒ ฉบับ ที่จะต้องลงมติ ๒ ครั้ง

ฉบับที่ ๑ รายงาน ข้อเสนอภายใต้ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) นะครับ เชิญใช้สิทธิได้เลยครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เรียบร้อยนะครับ
ปิดการลงคะแนนครับ ส่งผลครับ มติเห็นด้วย ๔๖๐ คน ไม่เห็นด้วย ๑ คน ถือว่าที่ประชุม
มีมติเห็นชอบนะครับ

๑๐๓

ร ๔/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ภัทรวารินทร์ ๕๐/๔

ต่อไปขอมติ ฉบับที่ ๒ พิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐเกาหลี ใช้สิทธิได้เลยครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่างลืมนะครับ เรามีการประชุมร่วมกันของรัฐสภาวันอังคารที่ ๑๕ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ ส่งผลครับ มติเห็นด้วย ๔๕๘ คน ไม่เห็นด้วย ๒ คน ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันเสาร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นายจเร พันธุ์เปรื่อง รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางสาวยุพา ศิริประภาพร ผู้อำนวยการสำนักรายงาน
การประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางกัลยา พิมพ์เสน เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
บังคับบัญชาข้าราชการกลุ่มงานชวเลข ๑
นางนนทลี พจน์ปฎิญาณุฑา เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางเยาวเรศ นवलสกุล เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางจีรภา เตียวยสกุล เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางวิณา สัตตวัตกรกุล เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จัดรายงานการประชุม

นางนวพร อินทร์เขียว นางสาวสุรีย์รัตน์ เรืองจันทร์
นางพุทธชาติ บุญเจริญฤทธิ์ นางสาวหทัยกาญจน์ คงแก้ว
นางจงถนอม ศรีธนูมาศ นางจินตนา เจริญสุข
นางสาวภัทราวรินทร์ กาหวัง นางวีรพร นุชบางเคียน
นางสาวธนัชญา สายบุตร นางดรุณี จันทพันธ์
นางศิริพร วรไพศาล นางสาวประภาลักษณ์ ปูนบุตตา
นางสาวอารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์ นางนำพร ชมพูทอง
นางสุภาภรณ์ เพ็ชรนิล

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รัฐสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันเสาร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้จัดทำเสร็จแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน
ก่อนที่จะเสนอให้รัฐสภารับรอง ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓

ลงชื่อ.....
(นายพิฑูร พุมหิรัญ)
เลขาธิการรัฐสภา

ตรวจแล้ว วัน อังคาร ที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ที่ประชุมรัฐสภาได้รับรองแล้วในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วัน อังคาร ที่ ๒๗ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ลงชื่อ.....
(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์)
ประธานรัฐสภา

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม

ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ สมัยสามัญทั่วไป

วันเสาร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

๑. นายกนก ภูมิตระกูล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๒. นายกนก วงษ์ตระหง่าน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓. นายกรณ์ จาติกวณิช	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔. นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๕. นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๖. นายกษิต ภิรมย์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๗. นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๘. นายก่อแก้ว พิกุลทอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๙. นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพังงา
๑๐. นายกัมพล สุภาแพ่ง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๑๑. นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสระบุรี
๑๒. คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๓. นายกานต์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔. นายการุณ โหสกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๕. นายกิตติ สมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๖. นายกุลเดช พัวพัฒนกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุทัยธานี
๑๗. นางกุสุมาลวดี ศิริโกมุท	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๑๘. นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสิงาม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๑๙. นายเกษม อุประ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๒๐. นายเกียรติ ลิทธิอมร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๒๑. นายเกียรติชัย ติรณศักดิ์กุล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒. นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๒๓. นายเกื้อกุล คำนชัยวิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒๔. นายโกวิทย์ ธารณา	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕. นายโกศล ปัทมะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๒๖. นายขจิตร ชัยนิคม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๒๗. นางสาวจัตติยา สวัสดิผล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๘. นายกณวัฒน์ วสินสังวร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙. นายคมเดช ไชยสีวามงคล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๓๐. นายครรชิต ทับสุวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสมุทรสาคร
๓๑. นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๒. นายคุณากร ปรีชาชนะชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๓. นายจตุพร เจริญเชื้อ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๔. นายจตุพร พรหมพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๕. นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุนทร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๓๖. นายจรรยาพงศ์ พันธุ์ศรีนคร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๗. นายจักรกฤษณ์ ทองศรี	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๓๘. นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๓๙. นายจักรรัตน์ พัวช่วย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๔๐. นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๔๑. นายจารุพงศ์ เรืองสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๓. นายจิรวัดน์ ศิริพานิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๔๔. นายจिरายู ห่วงทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร

๔๕. นายจตุติ ไกรฤกษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๔๖. นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๗. นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๔๘. นายเจริญ คันธวงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๙. นายเจริญ จรรย์โกมล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๕๐. นายเจอะอามิง โตะตาหยง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๕๑. นางเจิมมาศ จิงเลิศศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๕๒. นายเจือ ราชสีห์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๕๓. นายฉลอง เรี่ยวแรง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๕๔. นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๕๕. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๕๖. นายชนินทร์ รุ่งแสง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๕๗. นางชมภู จันทาทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๕๘. นายชยุต ภูมมะกาญจนะ	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดปราจีนบุรี
๕๙. นายชลน่าน ศรีแก้ว	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน
๖๐. นายชวน หลีกภัย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๑. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๒. นางสาวชะวาลัทธ์ ชินธรรมมิตร	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๖๓. นายยูนันท์ ภมรมนตรี	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๔. นายชัย ชิดชอบ	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๕. นายชัยวัฒน์ ไกรฤกษ์	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๖. นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๖๗. นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๖๘. นายชาดา ไทยเศรษฐ์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอุทัยธานี

๖๘. นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๙. นางสาวชินนิชา วงศ์สวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๗๐. นายชินวรณ์ บุญเกียรติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๗๑. นายชินชอบ คงอุดม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๗๒. นายชุมพล ศิลปอาชา	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๓. นายชูกัน กุลวงษา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๗๔. นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๗๕. นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๖. นายชูศักดิ์ แอกลง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๗๗. นายเชน เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๗๘. นายเชิดชัย ตันศิริรินทร์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๙. นายเชิดพงศ์ ราชปองจันทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบึงกาฬ
๘๐. นายไชยา พรหมา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๘๑. นายฐานิสร์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว
๘๒. นายณรงค์ คูดึง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๘๓. นายณัฐ บรרכתฐาน	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๘๔. นายณัฐพล ทีปสุวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๘๕. นายณัฐพงษ์ สุปรียศิลป์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน
๘๖. นายณัฐวุฒิ ไสยเกื้อ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๘๗. นางดวงแข อรรถนพพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๘๘. นายคิสทัต คำประกอบ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๘๙. นางสาวตรีนุช เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว
๙๐. นางสาวดวงรัตน์ โล่ห์สุนทร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๙๑. นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์

๙๓. นายคุ่น จินตะเวช	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอุบลราชธานี
๙๔. นายไทรรงค์ ศิธรรม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบึงกาฬ
๙๕. นายถวิล ไพรสมนต์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๙๖. นายถาวร ศรีรัตนณรงค์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๙๗. นายถาวร เสนเนียม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๙๘. นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๙๙. นายทองดี มนัสสาร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๑๐๐. นางสาวทัศนีย์ บุรณุปกรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๐๑. นางทัศนียา รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๐๒. นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๑๐๓. นายเทพไท เสนพงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๐๔. นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๕. นางเทียบจุฑา ขาวจำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๑๐๖. นายธนา ชีรวินิจ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๐๗. นายธนิช มาลีพิทักษ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๘. นายธนิชพล ไชยนันทน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตาก
๑๐๙. นายธเนศ เครือรัตน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๑๑๐. นายธรรมวิษณุ โปธิพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๑๑. นายธานินทร์ ใจสมุทร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสตูล
๑๑๒. นายธานี เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๑๓. นายธารา ปิตุเตชะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๑๑๔. นายธีรภัทร พริ้งสุกละ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๑๕. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๑๖. นายธีระ ไตรสรณกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ

๑๑๗. นายธีระ สลักเพชร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตราด
๑๑๘. นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๑๑๙. นายเชิรชัย สุวรรณเพ็ญ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตาก
๑๒๐. นายนคร มานิม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๑๒๑. นายนพคุณ รัฐฟูไท	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๒๒. นายนพพล เหลืองทองนารา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพิษณุโลก
๑๒๓. นายณภัทร ศรีสรรพวงค์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๒๔. นายนราพัฒน์ แก้วทอง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิจิตร
๑๒๕. นายนริศ ขำนุรักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง
๑๒๖. นายนริศร ทองธิราช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๑๒๗. นายนวัธ เตาะเจริญสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๑๒๘. นางนันทนา ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๑๒๙. นางนันทนา สงฆ์ประษา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยนาท
๑๓๐. นางนันทพร วีรกุลสุนทร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๓๑. นางนาที รัชกิจประการ	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๓๒. ร้อยตำรวจเอก นิตินุมิ นวรัตน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๓๓. นายนิทัศน์ ศรีนนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๑๓๔. นายนิพนธ์ วิไลรัฐยุทธศาสตร์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๓๕. นายนิพนธ์ ศรีธเรศ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๓๖. นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง
๑๓๗. นายนิยม ช่างพินิจ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพิษณุโลก
๑๓๘. นายนิยม วรปัญญา	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๓๙. นายนิยม วิวรรธนครีกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่
๑๔๐. นายนิยม เวชกามา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร

๑๔๑. นายนิรมิต สุจारी	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๔๒. นายนิรันดร์ นามืองรัมย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๔๓. นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๔. พันตำรวจโท นุฎล แสงศิริ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๑๔๕. นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๖. นายคณูพร ปุณณกันต์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๗. นายบุญแก้ว สมวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๑๔๘. นายบุญฐิน ประทุมดี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมุกดาหาร
๑๔๙. นายบุญดำรง ประเสริฐโสภา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๑๕๐. นายบุญทรง เจริยาภิรมย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๕๑. นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๒. นางบุญยิ่ง นิติกาญญา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๑๕๓. นางบุญรัตน์ ศรีธเรศ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๕๔. นายบุญเลิศ ไพรินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๑๕๕. นางสาวบุญยัธิดา สมชัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๑๕๖. นายบุญชัย สมุทรักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๗. นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๑๕๘. นายประกอบ จิริกิติ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๙. นายประกอบ รัตนพันธ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๖๐. พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๖๑. นายประชา โปธิพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๑๖๒. นายประนอม โพธิ์คำ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๖๓. นายประพร เอกอรุ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๑๖๔. ร้อยตรี ประพาส ลิ้มปะพันธ์	พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน	แบบบัญชีรายชื่อ

๑๖๕. นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๖๖. นายประวัฒน์ อุตโมท	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๖๗. นายประสาธน์ ต้นประเสริฐ	พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน	จังหวัดนครสวรรค์
๑๖๘. จำสืบทำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๑๖๙. นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๗๐. นายประเสริฐ จันทรวงทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๗๑. นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๑๗๒. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน	จังหวัดนครราชสีมา
๑๗๓. นายประเสริฐ บุญเรือง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๗๔. นายปริญญา ฤกษ์หร่าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๑๗๕. นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๑๗๖. ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๑๗๗. นายปลอดประสพ สุรัสวดี	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๗๘. นายปวิณ แห่จิ่ง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๑๗๙. นายปัญญาวัฒน์ บุญมี	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๘๐. นายปัญญา จินตะเวช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๑๘๑. นางปานหทัย เสรีรักษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่
๑๘๒. นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๑๘๓. นายปิยวัฒน์ พันธุ์สายเชื้อ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๑๘๔. นางปิยะดา มุ่งเจริญพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๑๘๕. ร้อยตำรวจเอก ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์	พรรครักกันสันติ	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๘๖. นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๑๘๗. นายโปรดปราน โติระราหนี	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๘๘. นางสุสดี ตามไท	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๑๘๙. นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๑๙๐. นายไผ่ ลิกค์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๑๙๑. นายพงศกร อรรณนพพร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๙๒. ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๑๙๓. นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดจันทบุรี
๑๙๔. นายพงษ์ศักดิ์ เรือนเงิน	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๙๕. นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๑๙๖. นางพรทิวา นาคาศัย	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยนาท
๑๙๗. นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๑๙๘. นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๑๙๙. นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๐. นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๑. นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน	จังหวัดนครราชสีมา
๒๐๒. นายพลภูมิ วิกิตภูมิประเทศ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๐๓. นายพ็อง ชีวานันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒๐๔. นางพัชรินทร์ มั่นปาน	พรรคประชาธิปัตย์ใหม่	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๕. นางสาวพัชรี โภษุธรน	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๒๐๖. นายพัฒนา สัพโส	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๒๐๗. นายพันธุ์ศักดิ์ เกตุวัฒนา	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๒๐๘. นายแพทย์ ปั้นเกตุ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๙. นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๑๐. พลเอก พิชายุมเมธ ม่วงมณี	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๑๑. นายพิชิต ชื่นบาน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๑๒. นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย

๒๑๓. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๒๑๔. พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๒๑๕. นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครราชสีมา
๒๑๖. นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๒๑๗. นายพิสิษฐ์ สันตพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๒๑๘. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๒๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรศ ราชิมมูลา	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๐. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๑. นายพีระเพชร ศิริกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๒๒๒. นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๒๓. นางเพชรินทร์ เสียงเจริญ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดปราจีนบุรี
๒๒๔. นายไพจิต ศรีวรขาน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๒๒๕. นายไพฑูรย์ แก้วทอง	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๖. นายไพโรจน์ ต้นบรจจ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา
๒๒๗. นายไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๒๘. นายภราดร ปริศนานันท์กุล	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอ่างทอง
๒๒๙. นายภีรพล ลาภาโรจน์กิจ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๒๓๐. นายภูซงค์ รุ่งโรจน์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๓๑. นายภูมิ สารผล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๓๒. นางสาวกวนิดา คุณผลิน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๓๓. นายมนต์ไชย ชาตวัฒนศิริ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๓๔. นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๒๓๕. นายมนตรี ปาน้อยนนท์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๒๓๖. นางมนพร เจริญศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม

๒๓๗. นายมนู พุกประเสริฐ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสุโขทัย
๒๓๘. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วานิช	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๓๙. นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๒๔๐. นายมานะ โลหะวณิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๒๔๑. นายมานิต นพอมรบดี	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๒๔๒. นายมีงขวัญ แสงสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔๓. นางมุกดา พงษ์สมบัติ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๔๔. นายขยุมุท วิชัยดิษฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔๕. นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔๖. นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดจันทบุรี
๒๔๗. นายยุทธจักร เรืองวรบูรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๒๔๘. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๒๔๙. นายยุทธพล อังกินันท์	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๐. นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๑. นายยุทธพร บัวอินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบูรณ์
๒๕๒. นางเขานิตย์ เพียงเกษ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๓. นายรณเทพ อนุวัฒน์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๒๕๔. นายรศ มะลิผล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยะลา
๒๕๕. นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๖. นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๒๕๗. นายรังสิกร ทิมาดฤกษ์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๕๘. นางรังสิมา เจริญศิริ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๙. นางสาวรังสิมา รอดศรี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสมุทรสงคราม
๒๖๐. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๒๖๑. นายรัฐกร เจนกิจณรงค์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๒๖๒. นางสาวเรวดี รัศมีทัต	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๒๖๓. นายเรืองเดช สุพรรณฝ้าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๖๔. นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๕. นางสาวละออง ดิยะไพรัช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๒๖๖. นางสาวลีลาวดี วัชโรบล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๖๗. นายวรชัย เหมะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๒๖๘. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน	จังหวัดนครราชสีมา
๒๖๙. นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่
๒๗๐. นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๒๗๑. นางวราภรณ์ ตั้งภาภรณ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗๒. นายรวงษ์ พันธุ์ศิลา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๒๗๓. นางวไลพร อัจฉริยะประสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๒๗๔. นายวัชรพล โดมรงค์ศักดิ์	พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน	จังหวัดนครราชสีมา
๒๗๕. นายวัฒนา เมืองสุข	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗๖. นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๒๗๗. นายวันชัย บุญบา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๒๗๘. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๒๗๙. นายวาสิต พยัคฆบุตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๒๘๐. นายวิชัย สามิตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๒๘๑. นายวิชาญ มินชัยนันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๘๒. นายวิเชียร ขาวงำ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๘๓. นายวิฑูรย์ นามบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๘๔. นายวิทยา แก้วภราดัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช

๒๘๕. นายวิทยา ทรงคำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๒๘๖. นายวิทยา บุรณศิริ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒๘๗. นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพิจิตร
๒๘๘. พันเอก วินัย สมพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๘๙. นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙๐. นายวิรัช ร่มเย็น	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระนอง
๒๙๑. นายวิรัช รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙๒. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๒๙๓. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุโขทัย
๒๙๔. นางอุดมรัตน์ อภรณ์รัตน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙๕. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙๖. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙๗. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๙๘. นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๒๙๙. นางสาววิสารดี เตชะธีราวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๓๐๐. นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๐๑. นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา
๓๐๒. นายวิระชัย วีระเมธิกุล	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๓. นายวิระพล จิตสัมฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๓๐๔. นายวิระวัฒน์ โอทยานุเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๓๐๕. นายวุฒิชัย กิตติชนเสว	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครนายก
๓๐๖. นายวุฒิพงษ์ นามบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๐๗. นายเวียง วรเชษฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๘. นายศรัณย์วุฒิ ศรัณย์เกตุ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี

๓๐๙. นายศราวุธ เพชรพนมพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๓๑๐. นายศรีเรศ โกฏคำลือ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๓๑๑. นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๓๑๒. นายศักดิ์ดา คงเพชร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๓๑๓. นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาก	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๑๔. นายศิริโชค โสภา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๓๑๕. นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๖. นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพิจิตร
๓๑๗. นายสุภชัย ใจสมุทร	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๘. นายสุภชัย ศรีหาล้า	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๑๙. นายเสกสิทธิ์ วัฒนนิมพงษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๓๒๐. นายสงวน พงษ์มณี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำพูน
๓๒๑. นายสถาพร มณีรัตน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำพูน
๓๒๒. พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน	พรรคมาตุภูมิ	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๓. พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๔. นายสมคิด เชื้อคง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๒๕. นายสมคิด บาลไธสง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๓๒๖. นายสมชัย อัสวชัยโสภณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยะลา
๓๒๗. นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๒๘. พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาญจนบุรี
๓๒๙. นายสมบัติ ยะสินธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดแม่ฮ่องสอน
๓๓๐. นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๓๑. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๓๒. นายสมพล เกยุราพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ

๓๓๓. นายสมโภช สายเทพ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๓๓๔. นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๓๕. นายสมศักดิ์ ใจแค้ว	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๓๓๖. นางสมหญิง บัวบุตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอำนาจเจริญ
๓๓๗. นายสรชัช สุจิตต์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๓๓๘. นายสรรเสริญ สมะลาภา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๓๙. นายสรวงศ์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว
๓๔๐. นายสราวุธ อ่อนละมัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๓๔๑. นางสลิลทิพย์ สุวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๓๔๒. นายสหรัฏ์ กุลศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุพรรณบุรี
๓๔๓. นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๓๔๔. นายสันตศักดิ์ จรุงญู งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๔๕. นางบุศรินชฎ์ วรพัฒนานันน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๔๖. นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุโขทัย
๓๔๗. นายสัมพันธ์ อัดถาวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๔๘. นายสาคร เกี้ยวข้อง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๓๔๙. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๕๐. นายสาธิต ปิตุเตชะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๓๕๑. นายสามารถ แก้วมีชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๓๕๒. พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๕๓. นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๕๔. พันโท สนิทพ แก้วพิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดนครปฐม
๓๕๕. นายสินิตย์ เลิศไกร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๓๕๖. นางสิรินทร รามสุต	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน

๓๕๗. นายสุกิจ ก้องธรนินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๕๘. นายสุกิจ อัดโปกกรณ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๕๙. นางสุกมล คุณปลื้ม	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๓๖๐. นายสุชาติ ชมกลิ่น	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๓๖๑. นายสุชาติ ชาติธำรงเวช	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๖๒. นายสุชาติ ภิญโญ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๖๓. นายสุชาย ศรีสุรพล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๖๔. นายสุชิน เอ่งฉ้วน	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๓๖๕. นางสาวสุนีย์ เหลืองวิจิตร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๖๖. นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๖๗. นายสุทธิชัย จรุงเนตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๖๘. นายสุทัศน์ เงินหมื่น	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๖๙. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๓๗๐. นายสุทิน นพจำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๓๗๑. นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๗๒. นายสุนัย จุลพงศธร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๗๓. นายสุพล ฟองงาม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๗๔. นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง
๓๗๕. ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๓๗๖. นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๓๗๗. นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๓๗๘. นายสุรชาติ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๗๙. พันตำรวจโท สุรทิน พیمانเมฆินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๓๘๐. นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาญจนบุรี

๓๘๑. นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๓๘๒. นายสุรพล เกียรติไชยากร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๓๘๓. พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชลบุรี
๓๘๔. นายสุรวิทย์ กนสมบุญ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๓๘๕. นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๓๘๖. นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๓๘๗. นายสุรสาธิต ผาสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสิงห์บุรี
๓๘๘. นายสุรสิทธิ์ เจริญวิจักขณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๓๘๙. นายสุรนต์ จันทร์พิทักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๙๐. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๓๙๑. นายเสนาะ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๙๒. นายเสรี สาระนั้นันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๓๙๓. นายโสภณ ชาร์มย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๓๙๔. นางโสภกา กาญจนะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๓๙๕. นายหนูแดง วรรณกางซ้าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๓๙๖. นายแหวง โตจิราการ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๙๗. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๙๘. นายองอาจ วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระบุรี
๓๙๙. นายองอาจ วชิรพงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๔๐๐. นายอริรัฐ รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๔๐๑. นายอนันต์ ผลอำนวย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๔๐๒. นายอนันต์ ลิมปคุปตถาวร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๔๐๓. นายอนันต์ ศรีพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๔๐๔. นายอนุชา บูรพชัยศรี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร

๔๐๕. นายอนุชา สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๔๐๖. นาวาอากาศเอก อนุศิษฐ์ นาคทรพรพ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๐๗. นายอนุวัติ ชูสารอ	พรรคมาตุภูมิ	จังหวัดปัตตานี
๔๐๘. นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมุกดาหาร
๔๐๙. นางอนุรักษ์ บุญศล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๔๑๐. นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๑๑. นางอนุสรรา ยังตรง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๔๑๒. นายอภิชาติ การิกาญจน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔๑๓. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔๑๔. นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๔๑๕. นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๔๑๖. หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๑๗. นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๑๘. นายอภิรัตน์ ศิรินาวิน	พรรคมหาชน	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๑๙. นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอำนาจเจริญ
๔๒๐. พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๒๑. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๒๒. นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๒๓. นายอรรถพล วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระบุรี
๔๒๔. นายอรรถวิเศษ สุวรรณภักดี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๒๕. นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๒๖. นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๔๒๗. นางสาวอรุณี ชำนาญยา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา
๔๒๘. นายอลงกรณ์ พลบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๔๒๘. นายอันวาร์ สาและ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดปัตตานี
๔๓๐. นายอับดุลการิม เต็งระกินา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๔๓๑. นายอัศวิน วิภูศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๓๒. นายอัสนี เชิดชัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๓๓. นายอากม เอ่งฉ้วน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๓๔. พันตรี อาณันย์ วัชรโรทัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๓๕. นางอานิก อัมระนันท์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๓๖. นางอารีญาภรณ์ ชารัมย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๓๗. นายอานวย กลังผา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลพบุรี
๔๓๘. นายอานาจ วิลาวลัย	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดปราจีนบุรี
๔๓๙. นายอิทธิเดช แก้วหลวง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๔๔๐. นายอิทธิรัตน์ จันทร์สุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๔๔๑. นายอิสมาแอล เบญจอิบรอฮีม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดปัตตานี
๔๔๒. นายอิสสระ สมชัย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๓. นายอุกฤษณ์ ตันสวัสดิ์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๔๔๔. นายอุดมเดช รัตนเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๔๔๕. นางอุดมลักษณ์ เฟื่องนรพัฒน์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๔๔๖. นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๔๗. นางเอมอร สิ้นธุไพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๔๔๘. นายเอี่ยม ทองใจสด	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๔๔๙. นายโอชิษฐ์ เกียรติก้องชูชัย	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยภูมิ